

BRUNFLO- BYGDEN

Brunflo och Marieby hembygdsföreningar

Årgång 62 2012

BRUNFLOBYGDEN

Årskrönika för 2012

Utgiven av Daus Tryckeri i samarbete med
BRUNFLO och MARIEBY HEMBYGDSFÖRENINGAR
MARIEBY KYRKORÅD

Krönikekommitté

Anders Håkansta, Torsten Nilsson
Kurth Malmberg, Åsa Flemström
Björn Bergman

Innehåll

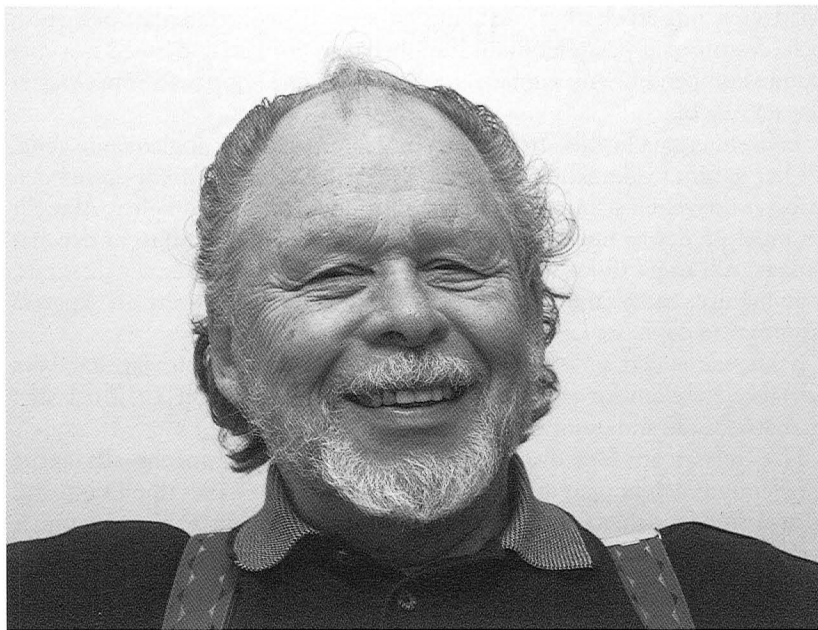
Ordföranden har ordet, <i>Anders Håkansta</i>	3
Brunflo hembygdsförenings verksamhet, <i>Ingrid Persson</i>	5
Verksamhetsberättelse för Marieby hembygdsförening, <i>Mona Nilsson</i> ..	11
Geocaching – skattjakt, <i>Lars-Göran Jönsson</i>	14
Ungdomstid i Brunflo i slutet av 50-talet, <i>Ambjörn Sandler</i>	19
Tage Lundqvist – mästarslöjdare från Brunflo, <i>Jan-Eric Håkansson</i>	26
Ope IF 90 år, <i>Christer Persson</i>	33
Ope Landtbruksskola 150 år, <i>Christer Persson</i>	37
Ska Lövbergets skola bli ett minne blott och skolmuseet gå i graven? <i>Anders Håkansta</i>	38
Notiser från Fugelsta brunkullaäng 2012, <i>P-O Nystrand</i>	41
Liten men naggande god, <i>Eva Olausson</i>	42
Marieby GIF 2012, <i>Jesper Oskarsson</i>	44
Nybruket i Vålbacken brinner, <i>Göran Lindström</i>	48
Marieby sockens Brandstodsbolag har tackat för sig, <i>Torsten Nilsson och Valter Hemå</i>	56
Mariagillet, <i>Lena Magnusson</i>	61
Hyllning till Stortallen, <i>Inger Nilsson</i>	69
“Nybyggare” på “Bättersia”, <i>Eva Olausson</i>	70
Vid livets början, <i>Brunflo församling</i>	73
Tänk att få leva, <i>Inger Nilsson</i>	79
Konfirmerade, <i>Brunflo församling</i>	80
Vigda, <i>Brunflo församling</i>	87
Efter slutat dagsverke, <i>Brunflo församling</i>	89
Göran Söderström in memoriam, <i>Anders Håkansta</i>	94
Jag minns mina vänner, <i>Inger Nilsson</i>	95
Vid livets början, <i>Marieby församling</i>	96
Konfirmerade, <i>Marieby församling</i>	97
Vigda, <i>Marieby församling</i>	99
Efter slutat dagsverke, <i>Marieby församling</i>	99
Erik Johannesson in memoriam, <i>Torsten Nilsson</i>	100
“Kyrkis” i Torvalla, <i>Cecilia Bergman</i>	102
Brunflokrönikan, <i>Bror Halvarsson och Eivor Söderman</i>	107
Vädret 2010–2011, <i>Eva Heijdenberg</i>	119

Omslagets framsida:

Tage Lundqvist, mästerslöjdaren. Foto: Jan-Eric Håkansson

Omslagets baksida:

Ope Landtbruksskola i vinterskrud. Foto: Christer Persson • Brunflo hembygdsgård, sommaren 2012. Foto: Åsa Flemström • Drickapaus vid Birgittakällan i Ope. Foto: Lena Magnusson • Pyssel på Kyrkis i Torvalla. Foto: Cecilia Bergman • Brunkullaslått i Fugelsta. Foto: P-O Nystrand

Ordföranden har ordet

Att jag är ny som ordförande betyder inte att jag är främmande för Brunflo hembygdsförenings verksamhet. Jag har varit medlem hela mitt vuxna liv och medlem i kommittén för mark- och vägfrågor för tiotalet år sedan. Revisor och kassör och valberedning har jag också prövat på. Dessutom kan jag återropa ärlig belastning eftersom min pappa var sekreterare i föreningen när den bildades 1947.

När Sven Schylberg för tre år sedan lämnade ordförandeuppdraget och en tid därefter dog var det mycket tal om förnyring i hela föreningen och framför allt i styrelsen. Försöken att få tag på en yngre och samtidigt driftig ordförande kan man nog säga misslyckades. Kurt Malmborg och Olle Persson ställde upp som ordförande var sitt år. Båda är över 70. Valberedningen och styrelsen har gett upp idén om en yngre ordförande och i stället övertalat mig, som är nästan 80 att ställa upp. Tvärt emot ambitionen om förnyring.

Att jag trots allt föll till föga och accepterade var löftet från den övriga styrelsen att, som enskilda styrelsemedlemmar, ställa upp och ta på sig uppdrag i större utsträckning än hittills. Som ordförande är det min uppgift att leda arbetet i styrelsen och fördela verkställigheten så mycket som möjligt.

Medveten om att jag har med mig en stor mängd erfarenhet och rutin och dessutom är påtagligt förändringsbenägen gör att jag därmed tror mig kunna kompensera min saknade ungdom och ändå hoppas att mina krafter ska stå mig bi.

Erfarenheterna hittills efter en vår- och sommarsäsong är glädjande goda. Vi har väl inte vänt skutan, men jag tycker att vi har uppnått en hel del. Arbetet i styrelsen sker med påtagligt gott mod och beredvillighet. Aktuellt exempel på det är hur lätt och roligt det har varit att producera den här boken. Allvarliga diskussioner och beslut blandas med skämt och skratt. När många pratar samtidigt har mina hörapparater lite svårt att separera rösterna. Så då måste jag hejda munterheten.

Sekreteraren har på annan plats beskrivit verksamheten. Jag har bara att tacka styrelsen för en trevlig början på verksamhetsåret 2012 och den framåtsyftande anda som råder i styrelsen.

Nu återstår att föra över den stämningen till föreningens alla andra medlemmar och hoppas att arbetsvilliga medlemmar ställer upp i samband med årsmötet och nästa sommars aktiviteter och även som medlemmar i styrelsen och kommittéer och grupper med uppgift att organisera t.ex. sommarserveringen, underhållet av byggnaderna, förnyelsen av de museala samlingsarna, värnandet om Skolmuseet m.m.

Anders Håkansta

*Angående Albert Wikmans efterskrift i Brunflobygden
första året den utgavs, gäller det än idag.*

Han skriver:

Skriften vill bidra att stärka församlingskänslan och kärleken till hembygden. En sådan krönika, som med årgång efter årgång samlas till en bygdens egen historia, kan få värde även för framtida hembygdsforskning.

Brunflo hembygdsförenings verksamhet under de senaste åren

Brunflo hembygdsförening bildades år 1947 och dess första uppgift var att rädda kvar det gamla förnämliga tingshuset Lill-Grytan, som Heimbygda ville flytta in till Jamtli i Östersund. Genom gamla Brunflo kommuns försorg äger föreningen alltsedan 26 januari 1959 fastigheten Grytan 8:1. Ytterligare några hus har senare flyttats till fastigheten.

Vår verksamhet handlar i stort sett om att vårda denna förnämliga byggnad och kunna bevara den som representant för äldre jämtländsk byggnadskultur. Detta kräver resurser, både ekonomiska och personliga, och då ideella arbetsinsatser. Föreningen vill naturligtvis också, som hela hembygdsrörelsen, vara en del av det levande samhället och skapa broar mellan det förgångna, det nuvarande och framtiden.

Vad har vi då gjort under de senaste åren?

Fortlöpande sker reparationer av själva mangårdsbyggnaden. I fjol sommar lagades taknocken, ny ytterdörr har slöjdats, köket är modernt utrustat och har nu även spisfläkt och microvågsugn. Vattenpumpen i källaren ersattes i våras och nu planeras för handikappanpassad toalett. En reparation av taket på Singsjöstugan är nästa projekt.

Under årens lopp har föremålssamlingarna vuxit och nu är mangårdsbyggnaden, förråden och Lantbruksmuseet sprängfyllda. Ett nödvändigt arbete med att rensa, sovra och organisera har under sista året inletts men alls inte slutförts. Därtill krävs att värdet av föremålen noggrant ses över. Hittills har defekta saker sorterats ut liksom utrymmeskrävande redskap, som funnits i många exemplar. Om plats frigörs kan vi förhoppningsvis på ett modernt och pedagogiskt sätt presentera samlingarna och ge nya generationer kunskap om kultur i äldre tider.

Föreningen värnar också om att hålla traditioner vid liv, såsom att fira vårens ankomst på sista april och resa midsommarstång. Den blåsiga, kalla valborgsmässoaftonen 2012 sjöngs våren in av K F Jehrlanders eminenta manskör ”KF-s Drängar” och stor publik njöt av skönsången. I samarbete med kyrkan har föreningen under åren deltagit i nationaldagsfirandet i Brunflo kyrka med fanborg och servering. Årets högtidstal hölls av ordförande Anders Håkansta. Även i år restes midsommarstången och barn och vuxna dansade och lekte under ledning av Ingegerd Lingblom. Vid samtliga tillfällen har föreningens trogna medlemmar erbjudit smakfull servering. Både i fjol och i somras anordnades också en surströmmingsfest för medlemmarna.

Under flera augustikvällar varje sommar har enskilda personer hållit föredrag eller berättat minnen kring hembygden. Bror Halvarsson har bidragit med många egna minnen under åren och i somras skildrade Ambjörn Sandler sin uppväxt i Brunflo. Ett uppskattat föredrag från i år var lagmannen Lars Olov Anderssons föredrag om gamla ting och brottmål, som hållits i vår hembygdsgård.

I juli månad har hembygdsgården årligen varit öppen dagtid med kaffeservering och möjlighet att besöka Lantbruksmuseet och titta in i husen och beundra samlingarna. Dessvärre har det varje år varit ett problem att få frivilliga att hjälpa till under dessa fem veckor så vi måste kanske förändra den verksamheten. Både logen och själva huvudbyggnaden kan hyras för en rimlig kostnad. Många bröllop, dop och andra fester har hållits här under åren. Byggnaderna har också nyttjats under våra välbesökta höst- och julmarknader som hålls årligen.

För övrigt har föreningsverksamheten starkt präglats av en segdragen tvist kring en vägfråga. Över vår fastighet går en smal väg, som ligger enbart ca: en meter från hembygdsgårdens norra vägg. Den nya villabebyggelsen nere vid sjön har skapat ett stort problem för oss då man tagit för givet att kunna använda vår väg som genomfartsväg och med fler villor har också trafiken ökat kraftigt, vilket medfört bl.a. olycksrisker och även skadat huset. Efter diverse förrättningar med överklaganden har ärendet gått upp till tingsrätten, Mark- och miljödomstolen. Dom i målet föll den 19 juni 2012 där tidigare lantmäteribeslut undanröjdes och föreningen gavs full rätt i vägfrågan. Domen har vunnit laga kraft. Som en ironisk bekräftelse på problemet

blev husets nordöstra gavel sönderkörd av ett fordon en natt i juni. Föraren smet, ingen har tagit på sig ansvar och föreningen får stå för reparationskostnaden.

Ett annat problem har varit och är fortfarande Skolmuseet i Lövbergets skola, men om detta skriver Anders Håkansta en egen artikel.

Föreningen har närvarat vid Heimbygdas årsstämmor, deltagit i kurser bl.a. i byggnadsvård, sökt bidrag inom projektet "Hus med historia", samarbetat med Mariagillet och Östersunds kommun angående S:t Olavsleden, deltagit i Jamtlis hundraårsjubileum, lämnat in ansökan om en byggnadsminnesförklaring m.m.

Medelåldern på våra medlemmar är hög. Det är nog naturligt att man med stigande ålder förstår värdet av att bevara kulturskatter och får ett ökat intresse för historia, för bygdens historia och för sin egen. Det vore önskvärt att även unga personer ville söka sig till föreningen och bidra med nutidens idéer och kultur. Hur detta ska åstadkommas diskuteras ständigt.

Att bygga broar mellan gången tid, nutid och framtid är därför vårt mål.

Vid pennan / Ingrid Persson

Fikapaus vid hembygdsgården i det vackra midsommarvädret 2012.

Foto: Åsa Flemström

Det var många som kom till Valborgsfirandet 2012, de fick bl.a. njuta av...

...K.F. Jerlanders fantastiska kör KFs Drängar som sjöng in våren.

Midsommarfirande 2012.

Yngve Eriksson steker kolbullar, ett mycket populärt inslag vid höstmarknaden 2012.

Ångsta Kvarn och Stengärde Getgård hade sina bord utanför bakstugan.

Verksamhetsberättelse för Marieby hembygdsgörelning år 2011

- Fotografering + Filmning av alla gårdar i Överbyn, Bye, Fugelsta & Öd.
- Vårstädning av hela området runt hembygdsgården.
- Surströmming för alla som på något sätt jobbat i föreningen.
- Bidragit till fyrverkeriet på sista april vid Bye Ångbåtsbrygga.
- Föreningen har haft 6 styrelsemöten.
- Föreningen har ca 174 st medlemmar, 116 vuxna och 58 barn.
- Midsommarfirande för drygt 600 personer.
- Hantverksutställning.
- Friluftsgudstjänster vid kyrkoruinen.
- Diverse arbeten vid Brunkullelokalen, ansvarig Per-Olof Nystrand
- Loppis i augusti.
- Heimbygdas årsmöte i Ragunda (tyvärr kunde ingen närvara).
- Morot till styrelsen för ideellt arbete bestående av fikakorg vid städning och olika arbeten vid hembygdsgården.
- Julmarknad tillsammans med Marieby Bygdegårdsgörelning och Marieby GIF.
- Jordgubbs- och Blåbärsmössor till de nyfödda i Marieby.

Brunkullaslått.

Midsommar 2011.

Loppis i augusti.

Medlemsavgifter och minnesgåvor

Brunflo hembygdsförening har sagt upp sitt plusgirokonto så det finns inte längre. I stället har vi öppnat ett bankgirokonto med nr 166-3174.

Du kan bli medlem genom att sätta in avgiften, 100:– för enskild medlem och 150:– för familj eller företag/förening.

Marieby hembygdsförening har kvar sitt plusgironummer 65 79 81-7. Medlemsavgiften är 50:– för enskild och 100:– för familj.

Minnesgåvor tas också emot på samma bank- resp. plusgirokonto.

Stöd Brunflo och Marieby hembygdsföreningar!

Gå med som medlem! Välkommen!

Geocaching – skattjakt

Av Lars-Göran Jönsson

Cache, uttalas som när man har med pengar att göra och betyder gömma. Det är en ganska ny hobby för alla åldrar. Den går ut på att med hjälp av koordinater (longitud och latitud) finna en plats där en liten eller stor burk med innehåll finns gömd. Koordinaterna mäts in med hjälp av en GPS eller en modernare mobiltelefon. Innehållet i gömman är ofta bytessaker eller bytesföremål och varierar med burkens/behållarens storlek och där i finns egentligen inget av värde. Man kan ta ett föremål från cachen, men bara om man lämnar ett nytt föremål i utbyte. En bra riktlinje är att alltid lämna något av minst samma värde som det man tar.

Hur började det? Jo, i USA år 2002 och fick namnet "GPS Stash Hunt", men idag under namnet geocaching.

När man startar upp en hobby som denna, bör man ha tillgång till internet och GPS. GPS är enklare än via mobiltelefonen. Via internet söker man upp www.geocaching.com, registrerar sig och får en egen webbsida.

I registreringen anmäler man sitt alias (ett påhittat namn på sig själv), som man använder vid loggning av gömmorna. När alla sådana procedurer är klara, så letar man upp en cachesida (varje gömma har en egen sida). Via den sidan får man koordinaterna till gömman, svårigheten, samt terräng. Man får ibland en ledtråd så det ska vara lättare att finna gömman. Så startar man sin GPS och beger sig ut. GPS:en visar riktning och avstånd till gömman och då den "nollar", alltså när koordinaterna stämmer exakt, så är det bara att leta. Så tar man fram eventuella ledtrådar och söker. Ibland lättare, ibland svårt och till och med mycket svårt. När man väl funnit gömman, skall man signera loggremsan eller loggboken som ligger i burken, med datum och aliasnamnet. Viktigt är att man återställer burken på det gömda sätt den var, så den inte kan hittas av de som inte är med. Alla som inte har med geocaching att göra, benämns mugglare, så att om en gömma är försvunnen och inte kan hittas så kallas den "mugglad". Även vanligt folk runt omkring kallas mugglare och då bör man avvakta att röra vid gömman, så inte dess placering röjs. Efter geocaching ute i naturen eller annan plats, så beger man sig till en dator/mobiltelefon för att logga in sina fynd. Man klickar sig fram till rätt position och skriver in sitt alias och datum, samt gärna en liten kommentar. Om man har tur och kommer fram till en gömma och får skriva in sitt alias och datum allra först på remsan, då kallas det en FTF (first to find). Vissa har som mål att hinna först, vilket ibland leder till en tävling mellan personer om att komma först. Vanliga gömmor kallas för traditionella geocacher och man får då reda på koordinaterna till den direkta platsen för gömman. De brukar gå ganska snabbt att finna.

Det finns en typ som kallas för "Multi". Till den gömman får man koordinaterna till den plats där första ledtråden/uppgiften finns, för att därifrån lista ut hur man kommer vidare. Det kan vara i flera steg och slutar då med en gömma med burk och "loggremsa".

Ännu en annan typ är "Mystery". Där brukar det vara en gåta som ska lösas eller en annan uppgift för att lista ut koordinaterna. Dessa brukar vara en riktig utmaning och sätter fart på tankeverksamheten. En av världens svåraste har i dag bara lösts av ett fåtal, trots att den är prövad vid drygt en miljon försök, vilket man kan avläsa i en bild på hemsidan, som registrerar och visar rätt svar. Rätt svar ger en grön ruta och det är bara att ila till den rätta platsen.

Författaren på skattjakt i London. Gömman finns bakom stängslet.

Flera andra typer av gömmor finns t.ex., CITO betyder "Cache In Trash Out". Vilket innebär att geocacharen hjälper till och städar i naturen, samt även då brukar finna en gömma i närområdet. Geocachingevent kallas en sammankomst av geocachare och handlar bl.a. om utbildning eller bara trevlig samvaro, vid de flesta samlingarna finns naturligtvis nya gömmor att leta. Speciella dagar brukar uppmärksammas t.ex.: 12-12-12 klockan 12.12.12. Den tidpunkten återkommer inte så ofta, eller som 11-11-11

En typ av burk för gömma.

Exempel på gömställe.

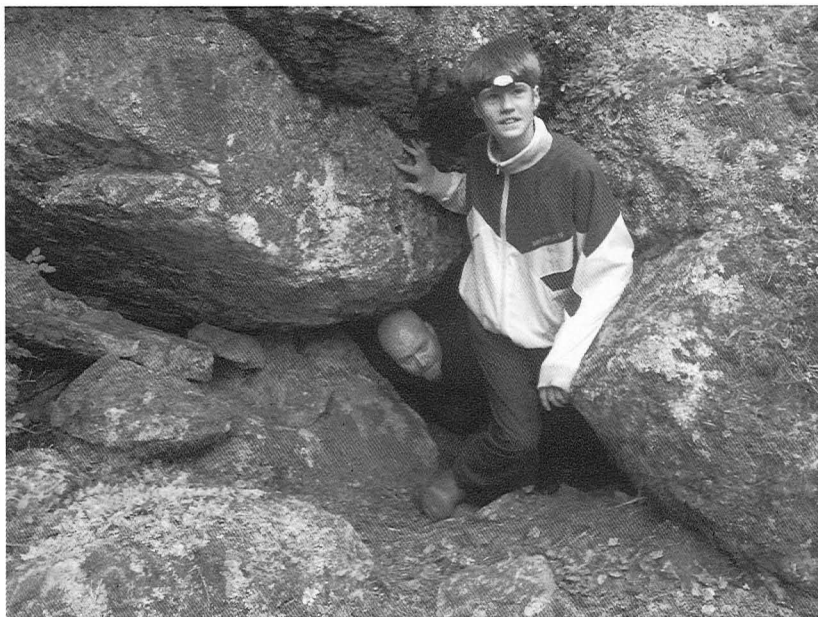
Travelbug med vidhängande registerbricka.

Geocoin, fram- och baksida.

klockan 11.11.11 då det var samling framför klockan på Stortorget i Östersund för fotografering.

Många regler finns som man måste följa för att kunna lägga ut en gömma och det finns för detta några företrädare i Sverige. De kallas för Reviewer och ser till att ingen gömma ligger för nära en annan, att de följer ett vårdat intryck, inte är kommersiell och i övrigt följer de upplagda riktlinjerna. I burken i gömman kan man ibland finna TB eller Geocoin. TB betyder travelbug och är en liten sak (många utseenden) med ett unikt nummer och kan då spåras var den finns. Geocoin ser ut som ett mynt eller en medalj och även den har ett unikt nummer. Dessa får man ta med sig och lägga i annan gömma, där en annan kan ta de med sig och lägga i ytterligare en annan gömma. Registrering om vad man gjort, görs på den hemsida som tillhör TB:n eller Geocoinet. Exempel som författaren gjort, är att ha släppt iväg

Roger och Jack på skattjakt i underjordens spännande grottor.

en TB, som kallas Gusta och består av en liten del av "gråberget", en trilobit med påsatt bricka och det unika numret. De som ser den skriver var och när den blev sedd eller flyttad till. Avsikten är att den ska hamna i de orter i världen, som Gusta stenförädlingsfabrik har levererat sten till. Hittills har den "rest" 1.500 mil och bl. a. varit till Egypten. Det går således att spåra var den tar vägen, förutsatt att geocacharen bokför på den hemsida TB:n har. Geocoin är ofta från något jubileum.

En annan intressant sida av skattjakten, är att man ofta hamnar på ställen som man aldrig varit på, eller tänkt ta sig till, om det inte vore för skattletningen. Ofta vackra natursköna platser eller andra sevärda platser. Tysjöarna i Jämtland, Tyresta, Lida eller Paradisets naturområden i Stockholms län.

Författaren har "lagt ut" en serie som kallas för Brunflobygden och visar platser i Brunflo, som är väl värda att besöka. Samt få historia om bygden.

Geocashing passar alla åldrar, i egen takt och förmåga. Man klurar på gåtorna, pusslen och finner gömmor. Träffas på något Event.

Lycka till och välkommen i gänget.

Ungdomstid i Brunflo i slutet av 50-talet

Ambjörn Einar Sandler är född 1941 i Uppsala. Uppvuxen på Jämtländska landsbygden. Student i Östersund. Officer på Fältjägarerna 1963. Verkat i försvaret i över 40 år. Senare delen som generalstabs-officer främst i Stockholm. Bor på Frösön. Är gift med Lilian. Råkade ut för en svår olycka 1991 och förlorade båda benen. Intresserad av kultur, föreningsliv, samt naturliv i skilda former. Ofta anlitad föreläsare.

Ambjörn har skrivit två uppskattade böcker; "Fånga Din dag" och "Före Rullstolen – så här var det eller minns jag fel" utgivna på Jengels förlag.

Av den sistnämnda framgår att: Efter några barndomsår i Fåker flyttar familjen till Brunflo och bosätter sig i den nyrenoverade läkarvillan Norrgård. Som underlag för nedanstående artikel har Ambjörn valt ut några avsnitt som han hoppas kan vara av intresse både för den som var med på den tiden som skildras och för den som på senare tid flyttat till Brunflo. Han säger också: "När jag skrev boken var jag inte medveten om att Norrgård skulle komma att få en ovanligt spännande framtid med tanke på de thailändska munkarnas liv och leverne där. Förhoppningsvis kommer jag skriva om Norrgård separat senare."

Brunflo och Centrumvägen 28 Norrgård

Norrgård visar sig bli en liten värld i sig med flera hus, stor tomt med träd, buskar och gräsytor. För att sköta tomten och hjälpa till i övrigt med allehanda sysslor står familjen Birgit och Martin Andersson oss nära. De bor i egen lägenhet på gården. Martin är skräddare och biträde i grannaffären Monark. Han är gårdskarll med gröna fingrar. Birgit är synnerligen hushållskunnig och tjänstgör som hembiträde. De har inga egna barn. Yngste bror Stellan som behöver mycket tillsyn blir så gott som deras barn. Precis som i Fåker följer jag ofta med pappa på sjukresor. En sådan som jag särskilt minns är till Rosbol och riksdagsmannen Helge Lindström, bror till den berömda författaren, trappern, hundspannsägaren m.m. Axel Lindström. Jag minns särskilt den stora gården som Helge bor i. I Rosbol i likhet med Ede nära Brunflo finns imponerande trähus med mycket snickarglädje.

Vi bor nära järnvägen. Tåg passerar ofta – dag och natt. Mitt rum ligger närmast till för att höra ljudet från hjulens dunkande på rälsen. Från början är jag störd av detta och vaknar på nätterna. I Fåker var det alldeles tyst nattetid. Efter ett tag vänjer jag mig. Jag lär mig tidtabellen och känner

Norrgård.

trygghet när tågen passerar. Jag prickar av dem. Om de inte kommer i tid undrar jag – varför. Nattetid vaknar jag. Blir ett med tågen och lever med dem omedvetet. Man anpassar sig till det mesta.

Brunflo i mitten av 50-talet

När vi flyttar är Brunflo en "liten förstad" till Östersund. Tjätorten innehåller det mesta som ett samhälle behöver i egenskap av egen kommun. En del innevånare arbetar där och en del i Östersund. I jämförelse med Fåker där vi tidigare bodde är Brunflo ett samhälle med en bred struktur. Där finns skolor, småindustrier, affärer, järnvägsstation, polis, tandläkare, bussterminal, slakteri, konditori, caféer och kyrkor tillhörande tre samfund. Största arbetsgivaren är Gusta stenförädlingsfabrik. Man bor i villor och flerfamiljshus. Föreningslivet är rikt med inriktning mot politik, nykterhet, scouting, idrott. Ja, även en framgångsrik schackklubb finns.

Eftersom jag har kommit upp i tonåren får jag också nya intressen. Upptäcker att tjejer är intressanta och tilldragande varelser som jag vill lära känna från en annan utgångspunkt än barndomens. För att förverkliga denna ambition ansluter jag mig till den starka IOGT-logen Vikingafanan. Samma motiv gäller för flertalet pojkar i min bekantskapskrets. I logen finns tjejerna. Med dem dansar jag och får nya känslor väckta. Objekten varierar. Inga stadigvarande relationer uppstår dock. När jag hittar nya arenor för umgänge med det täcka könet lämnar jag logen och blir löst från mitt nykterhetslöfte. När så skett ser jag en dag på hur det stora logehuset brinner ner under dramatiska former.

Idrott

Brunflo Idrottsförening är livaktig och bred. Man spelar fotboll på Vikvalen, organiserar orienteringar, simskola nere i Storsjön vid Jonssons karosserifabrik samt backhoppning i Rosenlundsbacken. Jag deltar i simskola. Efter något år blir jag så duktig att jag tar simmagistern. Blir lagerkransad och får fint diplom. Vintertid är det backe som gäller. Jag får ett par riktiga backhopparskidor. Blir ingen stjärna men hoppar mest för att utmana mig själv. Hoppar i "Fläsklådan" på Frösön, ÖSK-backen samt Tandsbyn. I den sistnämnda hoppar jag så illa att jag tappar andan. Slutför tävlingen men blir medveten om att det kan gå på tok om man inte kontrollerar luftfärden.

Intresset för backhoppning avtar av naturliga skäl och ersätts med ishockey. Har lyssnat ofta i radion på referat och sett division 2-laget Vesta mot Almtuna i Uppsala. Tycker det är fartfyllt, tuftt och spännande. Men i motsats till många andra orter t.ex. Pilgrimstad, Ångsta och Tandsbyn finns inga möjligheter att spela hos oss i Brunflo. En förhållandevis stor ort. Tanken föds att det skall jag och några andra ordna. Ord går till handling. Vad gör vi ungdomar då? Jo, väcker intresse för hockey i idrottsföreningen, disponerar en plan vid skolan, tigger och får virke av Julius Nilsson, snickrar en sarg, spolar och målar is, bygger en kiosk, får lyse, bildar en ishockeysektion, ordnar sponsorer till utrustning; målburar, målvaktsskydd, dräkter, bildar ett lag och börjar spelandet – inledningsvis mycket amatörmässigt. Vi blir bättre efterhand genom att vi får instruktioner av bland andra Mankan från Östersund. Dessutom ser vi mycket hockey. Bra är Vaplan, Järpen, Nälden, Boston, IFK, Strömsund, Bräcke, Sveg, Bispgården. Allt fler blir engagerade i vårt projekt. Mamma Ulla tvättar kläderna efter matcherna. Spelmässigt blir jag en medelmåttig back. Mot slutet i Brunflo får jag mest sälja korb och se på! Jag är stolt över det jag gjorde även om andra fick mer ut av det än jag. Tillkomsten av hockeyn är exempel på att ta tag i saken själv!

Eftersom jag var scout i Fåker fortsätter jag med det i Brunflo, men med annat huvudmannaskap. Denna gång KFUM. På gården hemma bygger vi som tillhör patrullen Tornsvälan en lya framför vilken vi placerar en av oss tillverkad totempåle. Vår kår leds av de ambitiösa och i ledarskap lämpade Sven Schylberg, Anders Håkansta och Sixten Wallhem.

Vi har mycket trevligt och har utvecklande saker för oss. Ibland tillsammans med andra kårer i Östersund och i ett fall på Isön i Orrviken tillsammans med länets kårer. Vi medverkar även på Jamtli. Bror Staffan tar ett steg längre än de flesta av oss övriga. Han deltar i Varghajak i södra Sveriges skogar och på Gälö utanför Göteborg i ett riksläger samt i en världsjamboree i England med besök av drottning Elisabeth. I scoutingen utvecklar vi varaktiga vänskapsband, lär oss umgås med naturen och i mitt fall ledarskap efter jag blir patrullchef.

Ett gäng glada scouter ur KFUM:s scoutkår samlade på taket till sin patrullya hemma hos oss i Brunflo. Fr.v.: Göte Svensson, John Arne von Essen, Bengt Abrahamsson, Ambjörn Sandler, Jan Adolfsson, Jan Wallheim och Staffan Sandler.

Konfirmation

En dag skall jag liksom övriga klasskamrater i läroverket konfirmeras. Det är brukligt så. Inga hoppar av traditionen. Läsandet sker i klassrummet på läroverket under ledning av min vän Bjermens pappa kyrkoherden Gösta Bjermqvist, Östersund. Undervisningen består i att lära sig katekes, böner och psalmer utantill. Religionens syfte förblir dunkelt för de flesta av oss. Redan i början leder oss Bjermen in på sådant som är mera engagerande, nämligen busstreck. Under hans ledning spikar vi fast kyrkoherdens gummigaloscher i golvet. Synen när han sitter fast vid hatthyllan var dråplig. Då visar han prov på god pedagogik. Istället för att bli arg skrattar han och tycker det hela var roligt. Ett skämt i hans anda även om det är håll i galoscherna. Han vinner vår aktning.

När det är dags att gå fram i Stora kyrkan i Östersund skall vi visa upp våra kunskaper i ett förhör. För att ingen skall framstå som okunnig bestäms att den som kan frågan räcker upp höger hand och den som inte kan den vänstra. Förhöret går från början glänsande. Vi är klart imponerande. Men så svarar en yngling fel. Förkrossad stammar han fram tyst:

– Jag tog fel på vilken hand som gäller.

Vår regi inses inte av åhörarna och förhöret fortsätter glänsande! Detta är vad jag kommer ihåg av läsningen förutom alla psalmer, trosbekännelser och böner.

Doktorn blir politiker och besöker patient

Brunflo är egen kommun med röd majoritet. Sossarnas starke man är Gustaf Nyman. En dag ringer han och ber att pappa skall bli ledamot i kommunfullmäktige.

– Vilket parti skall jag i så fall företräda?

– Doktorn skall vara högerman. Vi har så få sådana och genom doktorn med sin auktoritet som sådan får vi bra balans och sansade diskussioner på bra bredd. Nu är vi för ensidiga och tjafsar mest internt.

Pappa funderar och inser att han genom detta kan påverka frågor i en riktning han önskar så han säger jag. Man gör ett fyllnadsval och vips är pappa med i det lokala politiska spelet. Mamma blir också engagerad i barnavårdsnämnden, något som passar hennes godhjärtade läggning väl. Även pappa blir uppskattad för sitt enkla, trevliga sätt och sin saklighet. Vad man beslutar om görs som regel på ett pragmatiskt sätt med Brunflos bästa för ögonen. Man är inte bakbunden av partipolitiska riksideoologier. Demokratin är nära folket när den är som bäst. Ju större kommunerna sedan blir desto längre från folket flyttas den. Detta kompenseras med större kanslier och fullmäktigesamlingar och ökade kostnader med följden att färre skattekronor går till kommunala behov. En ond cirkel.

Pappa besöker ofta patienterna i deras hemmiljöer. Han får därigenom ofta klart för sig anledningen till utbruten sjukdom. Han tar inte bara i tu med symptomen. En dag ringer godtemplaren herr X, och vill ha hjälp för han är så ryslig förkyld. Trots att han småkvackar som homeopat måste han få hjälp av pappa som är riktig läkare. Pappa besöker den sängliggande. Mot slutet av undersökningen säger pappa:

– Nu X är den bästa kuren helt enkelt en redig cognac.

– Säger Sandler det. Det är inte så lätt för mig eftersom jag är godtemplare med avgivet nykterhetslöfte. Om jag skall kureras mig med cognac måste det bli på doktors skriftliga ordination.

Pappa skriver en sådan och X hämtar en undangömd halvliter cognac i översta byråådan. X blir frisk och kommer inte i konflikt med logelöftet!?

Även om tiden är knapp så medger den ett begränsat socialt umgänge. Ganska ofta går vi i kyrkan. Familjen blir bekant med den liturgiskt skicklige kyrkoherden Albert Wikman och dennes filosofiskt lagde avlösare Sten Rössborn. En allmänbildad man. Våra bästa vänner är familjen Anna och Lennart Nilsson. De har livsmedelsaffär och charkuteri. Är mycket omtyckta.

Storrättan

En nyårsafton är vi hos Nilssons och bjuds på generös gästning. Framemot kvällen tycks det som Lennart trycks av något. Det framkommer då att han har en storrätta som huserar i huset där överblivna ben och skallar förvaras.

Råttan eller odjuret har ingen lyckats döda varken med fälla eller med något tillhygge. Att skjuta den går inte med tanke på risken för vådaskott. Lennart verkar titta på mig som om det här skulle kunna vara en uppgift jag går i land med. Att han tänker så beror på att jag ligger i det militära och då rimligen kan hantera vapen. Jag erbjuder mig att lösa problemet. Får instruktioner och beväpnar mig med en vass spade. Kommer fram till huset. Det luktar förskräckligt. Låser upp, stänger porten och tänder lyset. Möts av en hemsk syn: blodiga ben och djurskallar med ögon och slocknade blickar. Någon råtta syns inte. Den är förmodligen inne bland benen. Jag smyger runt och lyssnar. Plötsligt kommer råttan fram – den är snarare en best. Har aldrig sett en så stor råtta. Trots att jag ibland varit i brandgropen och skjutit storråttor. Den här är nästan stor som en katt. Plötsligt börjar den springa mot mig. Ordentligt uppskakad, men med en precis rörelse lyckas jag träffa råttan med ett spadslag. Den tvärdör. Jag stoppar ner den i en tunna för slaktavfall. Ganska illamående beger jag mig tillbaka till sällskapet. Anmäler att uppdraget är slutfört.

Några detaljer redogör jag inte för, utan förtränger händelsen efteråt fram till dess jag skriver om den här. Lennar har emellertid – tycker jag – efter detta en beundrande framtoning gentemot mig.

Familjen Nilsson står oss nära. De har fritidshus vid Hornsjön inkluderande båthus. Det senare skall byggas om. Anna får hjälp av sin snickarbror från Aspås. Denne i sin tur anlitar mig som hantlangare. Vi jobbar på flitigt och bra tillsammans. Lätt går det med själva huset. Mera besvärligt är arbetet med fundamenten i vattnet. De bygger vi genom att slå hål i botten på trätunnor som fyllts med sten och betong. Tidigt på morgonen en av dagarna inträffar något som har etsat sig fast som ett mycket starkt minne. Jag står i midjehöjd i vattnet och arbetar med fundamentet. Snickaren har en transistorradio som sänder en av svenska idrottshistoriens största bravader: Ingemar Johansson vinner med en högerkrok världsmästerskapet i tungvikt över Floyd Patterson på Yankee Stadium i New York.

Strejken

På en av familjen von Essens arrenderad mark har en estländsk flykting, agronomen Karl Luud etablerat sig som trädgårdsmästare. Han har byggt en växthus i vilket han odlar blommor. På markerna odlar han kål i långa snörräta rader. Arbetena med blommorna utförs av två damer och med kålen av anställda ungdomar. Jag, bror Staffan och några kompisar har "kålarbetet" som sommararbete. För min del är målet att tjäna 55 kronor till ett luftgevär. Vårt jobb är att krypande på knäna rensa ogräset från kålplantorna. Raden är över 100 meter. Vi får 13 öre raden. Det är slitigt. Efter två veckor börjar vi tröttna. Arbetets ersättning står inte i rimlig proportion till betalningen, tycker vi allmänt. Detta talar vi lugnt om för Luud.

Han ändrar dock ingenting därtill uppmuntrad av sina damer vilka har bra betalt. Jag tror de är oroliga för att få en lönesänkning om Luud betalar oss mer. Han har nog ett begränsat löneutrymme. Nedstämda över Luuds ovillighet väcker Staffan idén: vi strejkar och kräver 15 öre. Diskussionens vågor går höga. För och emot. Protesten är ju inte riskfri. Vad kan han kontra med? Ingenting, menar Staffan. Han måste ge med sig för ingen vill slava som vi. Har inget alternativ. Vi kommer att få igenom kravet. Jag beräknar att om inget speciellt händer kommer jag att tjäna mina 55 kronor och därför kunna köpa mitt hett efterlängtade luftgevär. Staffan står på sig och erbjuder sig att föra vår talan. Vi lägger ner arbetet. Staffan tar täten och tar till orda. Luud lyssnar. Sedan blir han nästan blå i ansiktet av ilska. På stående fot avskedar han Staffan och säger: att om inte lönen 13 öre duger så är det bara att gå.

Jag vill så gärna ha mitt luftgevär så jag och de flesta andra stannar kvar. Slutbilden blir att efter hela sommaren har jag tjänat 53 kronor. Pappa vill inte ge mig de saknade två. För han ser framför sig risken med geväret i händerna på en inte alltför mogen unge.

Staffan och vi andra lär oss en del av denna vår första fackliga strid. Numera gör jag en noggrann analys av framgångsutsikter innan jag tar en strid. Jag hatar att förlora.

Även om jag inte får det åtrådda luftgeväret är jag inte ledsen. Vi har ett pingisbord och det blir samlingspunkten för flera ungdomar liksom vår modelljärnväg av märket Märklin.

Ambjörn Sandler

Hembygdsföreningarnas styrelser

Brunflo hembygdsförening

Ordförande

Anders Håkansta 063-200 26

Sekreterare

Ingrid Persson 063-353 92

Kassör

Eva Trolle-Persson 070-211 41 47

Marieby hembygdsförening

Ordförande

Åke Sjödin 063-360 35

Sekreterare

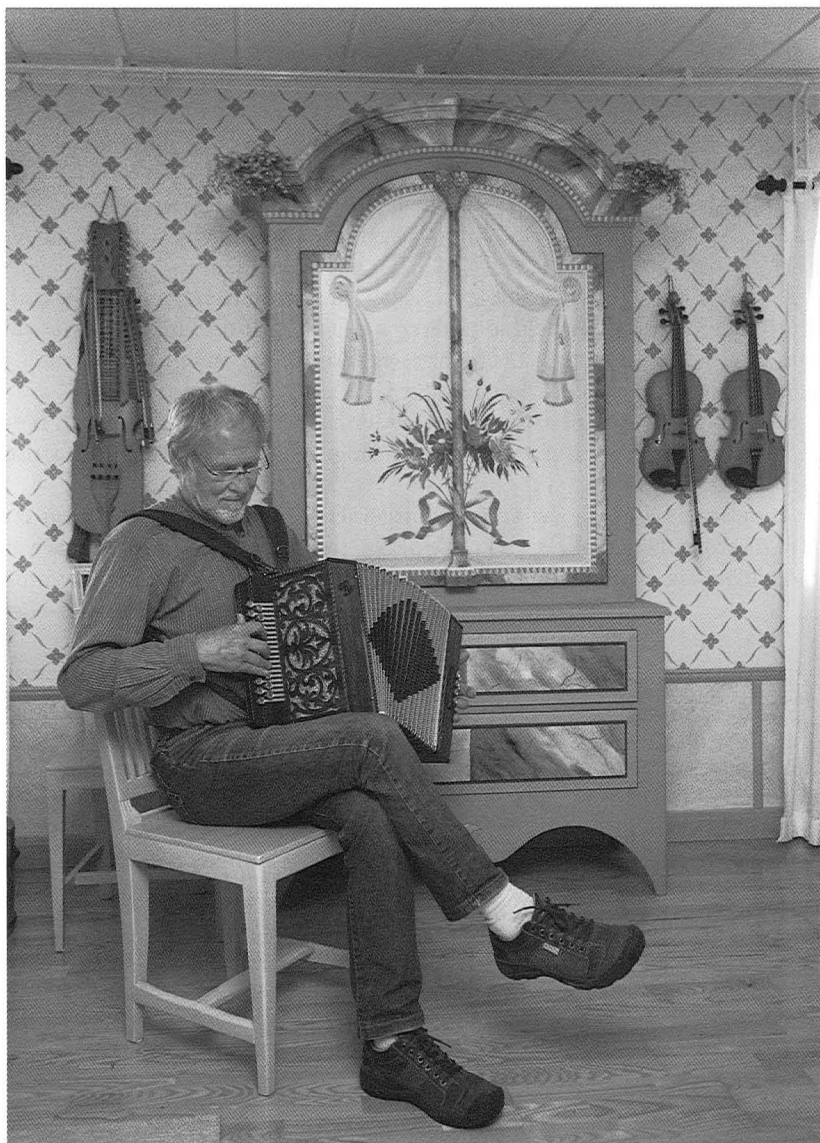
Mona Nilsson 063-363 88

Kassör

Karin Persson 063-360 17

Tage Lundqvist

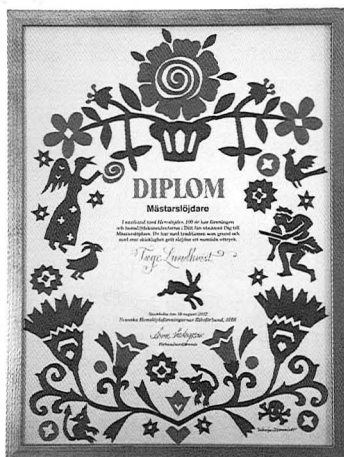
– mästarslöjdare från Brunflo

Mästarslöjdaren Tage har gjort kopian av Jämtlandsskåpet från Haga i Lockne, nyckelharpan på väggen och durspelet han spelar på.

Få har väl missat att hemslöjden fyller hundra år i år, något som firats och manifesterats på många olika sätt med allt från utställningar till att utdela utmärkelsen Mästarslöjdare 2012. Det är för att vara mera exakt Svenska Hemslöjdsföreningarnas Riksförbund som fyller jämnt hundra år och som tillsammans med hemslöjdskonsulenter i de olika länen beslutat om vilka som skall få denna utmärkelse.

För Jämtlands län har Tage Lundqvist från Brunflo blivit utnämnd till Mästarslöjdare 2012 och han fick mottaga sitt diplom i samband med Hemslöjdens 100-årsfest som gick av stapeln lördagen den 18 augusti på Nordiska Museet i Stockholm. Motiveringen till Tages utmärkelse innehöll följande: ”Karvsnitt, svarvning, täljning, bildhuggeri, ciselering, repslagning, skohötagning, smide, blötskotillverkning och mycket mer kan Tage på sina tio fingrar. Inte bara i fingrarna sitter kunskapen om de månghundraåriga teknikerna utan också i huvudet i form av historik, lokalkännedom och materialkunskap. Vem som ägde, vem som brukade och var man hämtat materialet och varför, allt detta är en djup kunskap om tingens innersta väsen och om

En av utställningshyllorna.

hemslöjdens grundbult”. En motivering som egentligen säger en hel del om denne tusenkonstnär som numera har svart på vitt att han av högsta instans är utsedd till mästarslöjdare. Och att det verkligen är en slöjdare i den högre skolan som möter mig i sin trivsamma verkstad hemma på gården på Rosenlundsvägen i Brunflo fick jag snabbt klart för mig. En titt på föremålen som finns runt om i lokalen och i rummen i hemmet talar sitt tydliga språk att här bor ett par, Tage och Eva, som inte enbart har musiken som gemensamt intresse utan även glädjen att omge sig med vackra ting. I snickarverkstaden där Tage Lundqvist sitter iklädd läderförkläde och täljer på en blivande träsked finns mängder av föremål som formats av hans händer och verktyg. Både helt färdiga alster och föremål som skall behandlas innan de blir godkända av mästarens hökögon. Träföremål med, av kniv, skurna mönster i linjer som nästan inte är skönjbara för ögat och färgade med albark får åtminstone mig att tro att man haft mikroskåp till hjälp för att kunna göra dessa linjer, men så är inte fallet. Enbart med kniv säger Tage på min fråga. Här finns allt från svepaskar i form av gäss, en ask med klurigt lås av trä, miniatyrer av slätterkärl för tjockmjölk till en brudkrona för en skiddrottning, där miniatyrskidor formar själva kronan.

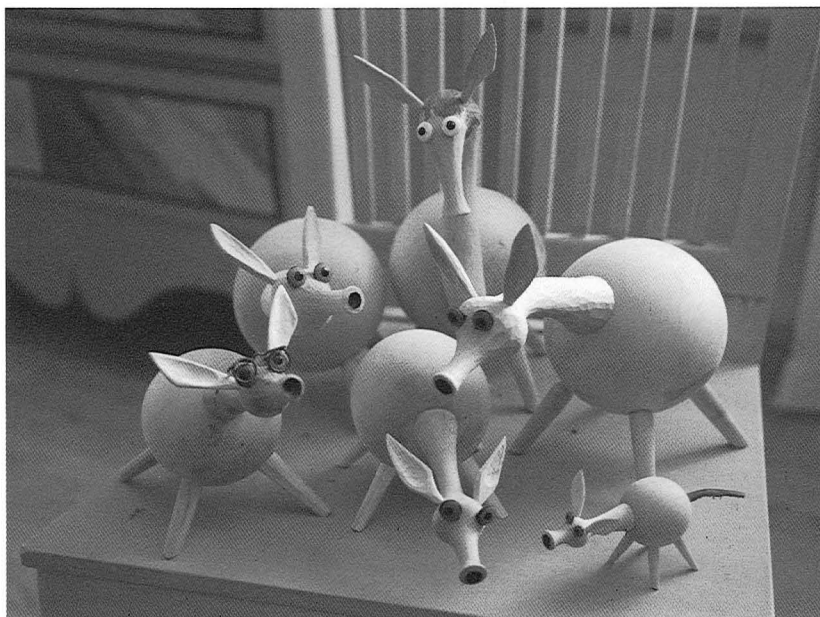
Tages bidrag till Guinness Rekordbok 1994, världens minsta kniv 14 mm lång med smitt blad och tånge genom skaftet och riktig slir/slida. År 2001 med världens minsta blockflöjt svarvad av renhorn, 54 mm lång, och spelbar.

Brudkrona för en skiddrottning.

Att det produceras en hel del i verkstaden visar dessa trävar med svepaskar.

Tages Gummignuer är inga vanliga djur.

Kopia av ask från Läns museet med klurig låsanordning.

Kopia av gammal jämtländsk säng i ett av husen på gården.

Tage berättar att snickrat har han gjort sedan barnsben och alltid varit intresserad av gamla tekniker som han lärt sig av gamla mästare i allt från trä, smide och bandvävning hemma i Edsele i Ångermanland där han växte upp. Men även av mästare på andra platser. Han utbildade sig till slöjdläroare i Linköping och gick sedan fem år på Sandö verkstadsskola och två år på Hola Folkhögskola. En skola dit han återvänt under många år och haft föreläsningar om slöjd, gamla traditioner och metoder, något som han också föreläst om runt hela Sverige. I Gålsjö bruk mellan Sollefteå och Örnsköldsvik har han i 17 somrar deltagit i deras kulturvecka och hållit kurser

Tage Lundqvist i sin verkstad i Brunflo.

i de mest skiftande ämnen. Nu är Tage pensionär och kan se tillbaka på 37 år som slöjdlärare på Storsjöskolan i Östersund, ett yrkesval som gjorde att han varje dag längtade att gå till sitt jobb. Detta att få lära ut av sin kunskap om både nya och gamla slöjdtekniker för framtida bruk bland hans elever har varit och är fortfarande en stark drivkraft hos mästarslöjdaren i Brunflo. Att han dessutom finns representerad i Guinness Rekordbok med världens minsta kniv år 1994 och världens minsta blockflöjt år 2001 bekräftar bara att här har jag träffat en slöjdare vars erfarenhet och kunskaper väldigt få ens kommer i närheten av.

Jan-Eric Håkansson, Östersund

Ope IF 90 år

– en av Norrlands största ungdomsföreningar

Vid 90 års ålder är Ope IF en av Norrlands största ungdomsföreningar alla kategorier. År 2001 toppade man medlemstalet med 1.752 medlemmar. Ur Erland Lithners trevliga berättelse från 75-årsjubileet saxar vi följande:

”Upprinnelsen till bysspojknarnas bollsparkeri var på en gräsplätt vid Opeån, men boll-uslingen åkte titt som tätt ned i ån och därför drog sig fotbollsintresserade till Torvalla, till Fjöshägna på Wiks ovanför blivande Furuparken. På Fjöshägna var det att undvika alla tuvorna och framför allt stubbarna, för eljest gjorde det säkert mycket ont att missa bollen. En del äldre tyckte att det var stolligt. Tänka sig så onyttigt att kuta efter en boll.”

Nej, då hade man litet större förståelse om de unga ägnade sig åt skidåkning, som ju blev den idrott som föreningen huvudsakligen ägnade sig åt under hela 20-talet, allt från 30 januari 1922, då klubben alltså startade med namnet Ope skidlöparklubb. Bildandet skedde förresten på Ope Skola, som övertagit lokalerna från Ope Landtmannaskola på numera Ope Gård där nu Opes ordförande Christer Persson residerar. Historien går igen kan man säga.

När föreningen 1929 skiftade ordförande och 1933 ändrade namn till Ope idrottsförening blev det mera fotboll i verksamheten. Säkert mycket tack vare att Karl Tolonen i Torvalla, som varit ordförande från starten, efterträddes av skollärare C. A. Larsson. Denne var verkligen lidelsefull för fotboll och fick nästan hela sin familj att börja sparka boll, åtminstone sönerna, förutom nämnde Calle så var det Lasse och Bosse.

Skollärare Larsson var också härförare när Ope 1930 skulle spela sin första träningsmatch borta mot Hackås, dit man kom per mjölkbil. Jovisst, utan att någon tidningsfotograf var framme och plåtade händelsen. Sedan mjölken körts in till sta'n vände lastbilen och plockade upp spelarna på flaket och väl framme i Hackås gjorde man fem mål samtidigt som hemmalaget gjorde 10.

Utrustningen stod spelarna själva för, ett par fotbollsskor à 9 kr paret, vit byxa à 3 kr. Enhetliga tröjor var det inte tal om. Var och ens undertröja fick duga om man inte ville offra den vita helgdagsskjortan.

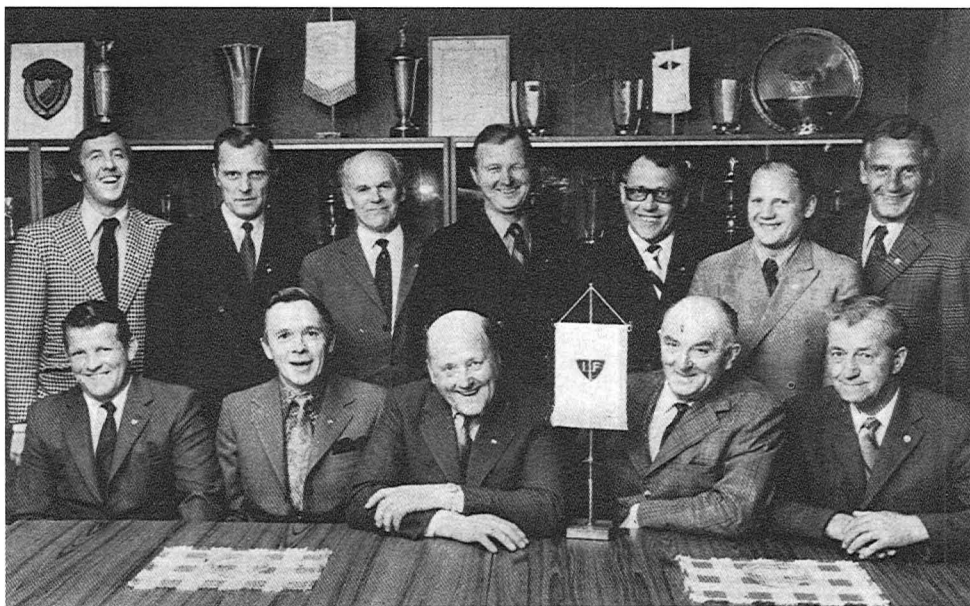
När Ope spelarna väl blivit varma i de nya röda tröjorna så lyckades man till och med ge IFK stryk med 5-4. Lokalpressen blev så chockad att den inte fick med resultatet i måndagsupplagan.

Till sist – nu på 50-talet – då dräkten var vit tröja och blå byxa, bet man sig fast några säsonger i högre serien som från 1953 hette div III, men lyckades inte stabilisera sig. Så när Opes hjärntrust 1968 beslöt om en femårsplan för att börja satsa på allvar på fotboll var det många som tyckte att det

här var högst på tiden. Ope's kassakista hade svällt tack vare allt dansande i Furuparken och huvudkassören Anders Nyströms hårda nypor om kassan.

Satsningen fick ju avsedd verkan, ja med råge. Förvärven blev lyckade och särskilt 1970 då Ope fick Kay Wiestål som spelande tränare. En kille som jag kände från Umeåtiden. Jag tyckte att han var teknisk men en gnällspik en del gånger. Men efter hans år i Djurgården och som amerikanskt proffs, kom han nu hos Ope att bli den verkliga injektionen och då inte bara för laget, utan för hela föreningen som fick ett go som nästan inte var sant.

Det stora skördeåret blev ju 1972, då allt gick som i en dans, ja på Furuparken var det då 877 besökare i genomsnitt på 96 danser och i fotbollen tog Ope emot Manchester City på Hofvallen inför 5.500 åskådare. Och framförallt gick Ope's A-lag upp i div II (motsvarigheten till nuvarande superettan) efter att framförallt ha slagit Notvikens med 3-0 i kvalet. Laget som gick upp var med Odd Lindberg, Janken och Ove Holm, Åke Sahlin, Göran Bengtsson, Tommy Ifrén, Lasse 'Hällarydarn' Carlsson, Bertil Danielsson, Torbjörn Svensson, Larsa Sjöding, Gunnar Danielsson, Janne Håkansson, alltså mest hemmaprodukter som på bara något år höjt sin klass avsevärt.

Ope IFs styrelse under guldåret 1972. Främre raden från vänster: Bertil Larsson, Ingvar Svahn sekreterare, Pelle Terneblad, Algot Wikén ordförande, Bertil Olsson. Bakre raden från vänster: Kay Wiestål, Bengt Sedvallsson, Sven Hägg, Ingolf Hägg, Sverker Magnusson kassör, Tage Ihrén, Stig Bergström.

Att Opes ledning efter 1986, sedan laget åkt ur tvåan, ändrade policy och beslöt att i fortsättningen satsa på egna förmågor var ett måste. Och förresten nog så välkommet och inspirerande för de egna plantorna från den nästan ständigt växande ungdomsverksamheten. Den som den verkliga idealisten Rune Werne hade tagit tag i redan 1953 och lett i åtskilliga år, som idag omfattar 40 lag och har inte mindre än 120 ungdomsledare, de flesta också ideellt arbetande.

Rune Werne, Ope IFs legendariske ungdomsledare, valdes 1968 av Expressen till Sveriges främste ungdomsledare i idrott.

Och då inte bara för pojkar utan även för flickor, som ju mer och mer fått utrymme i föreningens verksamhet, alltifrån 1970 då det blev fritt fram för damfotbollen. Den har i Ope IF faktiskt överträffat herrfotbollen i så måtto att den erövat något så fint som SM-silver. Efter att damerna redan 1976 nått SM-final och där klarat 1–1 borta – rena skrällen förstås – och besegrats med 0–4 hemma inför 1.800 åskådare mot allsvenska Jitex.

I truppen var Ulla Nilsson, Irene Ersson, Rigmor Forss, Agneta Nord, Ingrid Landgren, Kerstin Sandberg, Ewa Jansson, Sylvia Lindström, Ingrid Amundsson, Monica Sillström, Anna Lena Axelsson, Maud Eriksson, Ingegerd Lundstedt. Den sistnämnda kom efter detta med i landslaget liksom Ulla Nilsson gjort något år tidigare.

Inkomsterna från Furuparken och dess danser möjliggjorde Ope IFs expansion och guldår. Där basade Pelle Terneblad (bilden) i 46 år från 1939 till 1985.

Man måste imponeras över föreningens idrottsverksamhet genom åren, särskilt om man betänker att man samtidigt byggt upp två storslagna anläggningar, Furuparken och Torvallen. "Furan", vars första del tillkom redan 1939 just till midsommarhelgen efter ett febrilt arbete av ett 25-tal medlemmar, har ju sedan dess liksom Torvallen förbättrats undan för undan. Ett resultat av förutseende och mycket idogt ideellt arbete av ledare och en massa medlemmar, som även ställt upp som funktionärer vare sig det gällt danser eller bingokvällar. Mångas insatser kunde framhållas, men även om man nämner två som föregått med gott exempel så tror jag inte man är fel ute. Alltså parhästarna Algot Wikén och Pelle Terneblad. Algot, ordförande i 33 år, och Pelle, som basat för "Furan" i 46 år. Dé ni! I en amatörrevy hette det förresten på 40-talet: En Pelle "Frans", han e nog mä mest på varenda gammaldans, han sel nog bera och jär nog huskut fin affära, säj, ere int' huskut role!"

Christer Persson

Ope Landbruksskola 150 år

Lantbruksutbildningen i Jämtlands län startade med Ope Landbruksskola den 1 november 1862 på nuvarande Ope Gård. Utbildningen var tvåårig och bedrevs året runt. Den teoretiska undervisningen skedde i nuvarande mangårdsbyggnad på Ope Gård och den praktiska delen i ladugården, i stallarna och på åkrarna.

Elevföreningen kallade sig Opeförbundet och har hetat så alltsedan dess, även sedan utbildningen flyttade till Frösön och Ås.

Då den växande skogsindustrin skapade brist på jordbruksarbetare ansåg bönderna att de inte kunde avvara sina vuxna söner under två år och i synnerhet inte under somrarna. Skolan ändrades därför den 1 november 1884 till Ope Landtmannaskola med sex månaders utbildning vintertid.

Den 1 maj 1908 flyttade Landtmannaskolan till Kvarnsved på Frösön och därifrån till Torsta i Ås.

Christer Persson

Källa: 1817–1917. Jämtlands Läns Kungl Hushållningssällskap

Ska Lövbergets skola bli ett minne blott? och skolmuseet gå i graven?

Under vårvintern i år fick vi veta att kommunen har beslutat att sälja skolbyggnaden och lägga ner skolmuseet innevarande sommar. Hembygdsföreningen har protesterat mot detta och utverkat ett uppskov till nästa höst. Under tiden måste alla goda krafter mobiliseras för att rädda skolan och framför allt skolmuseet.

Visst är det sorgligt om min gamla folkskola skulle försvinna, det tycker både jag och alla andra gamla elever, som har gått där. Det var inte bara under skoltiden, som den var en central punkt i livet. För mig gällde det övning i Brunflokören varje vecka från femton till tjugofem års ålder.

Lövbergets skola 1904.

Viss förståelse för att tomma skolor blir orimligt dyra att hålla i stand kan man ju ha, men den här skolan är inte tom utan innehåller inte bara Brunflo utan hela kommunens bevarade skolminnen. Hembygdsföreningen har blivit erbjuden att överta skolan, men kan tyvärr inte göra det, eftersom föreningen saknar tillgångar och inkomster för att möta framtida underhållskostnader.

Hembygdsföreningen har tagit kontakt med såväl länsantikvarien som museichefen på Jamtli. Båda gör den bedömningen att detta skolmuseum är unikt i länet och långt därutöver i landet. Jamtli har inte gjort särskilda skolmuseala satsningar på sistone eftersom Brunflo skolmuseum redan finns.

En total nedläggning skulle vara ett kulturellt helgerån och måste så långt möjligt förhindras.

Skolan på Lövberget etablerades redan 1865 och blev Brunflo sockens första folkskola. Undervisning bedrevs fram till 1954 då den avlöstes av den nybyggda Kastalskolan.

Skolmuseet etablerades ursprungligen i Kastalskolan av dåvarande rektorn Birger Åhlén. När Lövbergsskolan åter blev tillgänglig efter en period av uthyrning till militärt förråd beslöt kommunen att skolmuseet skall flyttas dit. Särskilt tilläggsanslag anvisades av kommunfullmäktige för flyttningen. Överenskommelse träffades mellan skolstyrelsen och hembygdsföreningen om att föreningen skulle svara för vård och visning av museet. Till förfo-gande ställdes även en anställd med lönebidrag. Lönebidraget kvarstår än och den kommunala delen betalas av skolförvaltningen.

Brunflo var under några år föremål för en försöksverksamhet med kommunalförbund mellan kommunen och landstinget. Skolmuseet sorterade då under detta kommunalförbund. När det upplöstes fördes skolmuseet över till kulturnämndens ansvarsområde, med den då befintliga budgeten. Visst utvärdigt underhåll av byggnaden gjordes som kommunala beredskapsarbeten.

Dåvarande ordföranden i hembygdsföreningen Sven Schylberg fortsatte sedan ledningen av arbetet i skolmuseet och eftersom han också var skolmänniska samlades en hel del skolminnen in, även från andra skolor i Östersund.

Skolmuseet invigdes 1995 av skoldirektör Torsten Ahlberg och har besökts sedan dess, men även redan under uppbyggnadstiden, av en mångfald av grupper och föreningar, skolklasser från Brunflo och övriga delar av Östersund, gamla elever, konfirmandjubilarer, och hemvändare. Hembygdsföreningen har arrangerat Skolmuseets dag om somrarna med bl.a. undervisning enligt rutiner och tidstroga kläder från förra sekelskiftet. Hembygdsföreningen har på senare år haft administrationslokaler i byggnaden.

Skolmuseet och dess samlingar är kommunens egendom, men dess vara eller inte vara är också en angelägenhet för hembygden och skolans elever, lärare och föräldrar samt, inte minst, skolledningen och skolpolitiker.

Inför hotet om nedläggning av skolmuseet har skolintresserade brunflor tagit kontakt med hembygdsföreningen om hjälp att förhindra nedläggningen. De ingår nu i en särskild kommitté, som hembygdsföreningen etablerar för skolmuseet.

För den händelse kommunen skulle framhärda i sitt beslut att lägga ned skolmuseet har landsantikvarien antytt möjlighet att i nödfall förvara skolmuseets samlingar, efter sakkunnig gallring, i något av museets förråd i berg- rum i Lockne eller i Havremagasinet. Hyra för sådan förvaring skulle bli lika stor, som den besparing, som kommunen tror sig göra genom att sälja skolan.

En skoldag i Lövsbergets skola, fotot troligen från 1907.

Som alternativ till att stoppa försäljningen och nedläggningen undersöker nu hembygdsföreningen möjligheterna att starta ett projekt inom ramen för "Kulturarvslyftet" d.v.s. en satsning som görs av Riksantikvarieämbetet och arbetsförmedlingen för att just utveckla lokal museiverksamhet. Med ett sådant projekt skulle det vara möjligt att starkt reducera samlingarna i hembygdsgården och dess övriga byggnader och på det sättet bereda plats för ett begränsat skolmuseum för Brunflo socken förutom administrationslokaler. Samlingarna behöver ändå glesas ut och omdisponeras så att de på ett mera pedagogiskt sätt åskådliggör Brunflos historia.

Genomförande av de planerna skulle vara föreningen övermäktigt utan stödet från Riksantikvarieämbetet och arbetsförmedlingen och skulle dessutom förutsätta att kommunen delar en återstående kostnad på c:a 200.000 kronor.

Sådan samverkan skulle rädda kommunen från evärdelig skam över nedläggningen av ett unikt skolmuseum och samtidigt ge hembygdsmuseet på Lill-Grytan ett riktigt lyft.

Anders Håkansta

Liten men "naggande god"

Att veta vad man ska bli när man blir "stor" är väl för de flesta en omöjlighet. Ynglingen på 16 år som lämnade grundskolan kände inte för vidare studier utan ville tjäna pengar och stå på egna ben. Strategin för något yrkesval var inte uppfunnen för en orädd och arbetsugen ung man. Vid den tiden kunde man prova sig fram, eftersom arbetsmarknaden på 60-talet erbjöd hur mycket jobb som helst, om man inte var rädd för att ta i.

NNP:s matvarulager blev min anhalt under första arbetsåret för att avlösas av husbygge hos Gullringshus. Företaget gick i konkurs, även om det inte var mitt fel, så där stod man nu vid dryga 18 år utan ett jobb man trivts med och utvecklats i. Gundts bilaffär behövde folk så till att börja med fick jag förtroendet att färdigställa bilar som var till försäljning. Det dröjde inte länge innan bilverkstaden blev nästa möjlighet för mig inom företaget och här utvecklades och trivdes jag med mekandet. Jag var fast! Bilar var min grej! Jag hade hittat min nisch! Tankar om eget blev allt starkare och trängde sig på. Våga vinna eller försvinna? Jag startade med ombyggnad

av en gammal loge där hemma som byggdes ut efter hand och sedan blev det full sysselsättning. Tiden går och utvecklingen rusar framåt fortare än någonsin, varför behovet av större lokaler och mer avancerad utrustning ställer krav på förändring. Under åren 91–92 byggdes här en ny verkstad med delvis lånade pengar och jag hade tagit ytterligare ett steg för att hänga med i konkurrensen. Man kan dock inte slå sig till ro utan fortbildning sker ständigt och nya instrument dyker upp då bilarna blir mer och mer avancerade.

Trivs man med att jobba och betraktar sig själv som ensamvarg, så känns det inte trist eller långsamt utan anställda. Ytterligare någon enda är väl ingen grej, utan då skulle kanske två medarbetare höja stämningen men även innebära större ansvar för mig som ägare. Är man 60 år gammal så tänker man sig för. Det är enkelt nu när jag är ensam, eftersom jag på egen hand följer själva verksamheten under det löpande året d.v.s. grundbokföringen. Årsboks slutet har jag lämnat bort till en revisor. Någon stor byråkrati känner jag inte av säger den glade och alltid vänlige verkstadsägaren. Praktiska detaljer som betalning sker mestadels kontant när det gäller privatkunder, medan företagen vill ha faktura Jag har nära hem, tvärs över vägen bara. Kundkontakter och att få meka med bilar är en del av mitt liv, precis som familjen. De två vuxna barnen har i dagsläget inget intresse för verksamheten men framtida händelser kan ju ändra på det. För egen del är det jobb tio år till om hälsan inte sätter stopp. En försäljning av företaget, som världen ser ut nu, är inte intressant.

Alla dessa konstiga prylar som kan hissas upp och ner, brummar och fräser och luktar konstigt gör ett skräckblandat men imponerande intryck på ett otekniskt och lätt förvirrat” höns” som mig. Här måste det väl ändå vara fullständigt livsfarligt att vistas och arbeta? Modern utrustning använd och skött på rätt sätt medför inga större risker, men det finns problem med vibrationsskador som sätter sina spår i rygg och nacke. Skulle något gå snett oavsett vad, så gäller det att man har försäkringsskydd. Privat sjukförsäkring – livförsäkring – fullvärdesförsäkring på inventarier – och inte minst försäkring på kunders inlämnade motorfordon.

Denna lilla anläggning, nära betande kor med alla lantbrukets kittlande dofter och de påtagliga skiftningarna under jordbruksåret och sist men inte minst trygga Kjell Eriksson på verkstadsgolvet gör att Marieby Bilverkstad för mig är – ”Liten men naggande god”.

Eva Olausson

Notiser från Fugelsta brunkullaäng 2012

Den gångna sommaren blommade på Fugelsta brunkullaäng 412 brunkullor, vilket är något färre än ett normalår. Även på andra platser i länet var det i år en sparsammare blomning än normalt. Vad som är anledningen till den magra blomningen är svårt att säga, men kanske kan den kalla och regniga väderleken vara en bidragande orsak till det. Någon vecka efter brunkullans blomning blommade det rikligt med brudsporre, som är en något större orkidé med rosa blommor. Brudsporre är en betydligt vanligare orkidé än den sällsynta brunkullan.

I likhet med tidigare år har det även den här sommaren varit mycket besökare på ängen, det visar alla namn i gästboken i skåpet. Säkerligen är det ändå långt ifrån alla besökare som skriver sitt namn i gästboken.

Söndagen den 1 juli hade Marieby församling en blomstergudstjänst på ängen. I anslutning till det följde en liten presentation av området och en vandring runt bland blomstren. Arrangemanget avslutades sedan med fika i det gröna.

Under vecka 33 slogs gräset ned med slätterbalk och trimmer. Höet fick sedan ligga och torka ungefär en vecka innan det var dags för "shlåtanna" som ägde rum den 23 augusti. En tapper skara på 11 personer samlades på kvällen för att räfsa ihop höet. För andra året i rad praktiseras nu hässjning av höet. Valter Hemå och Karin Persson har bidragit med hässjevirke. De som deltog i slätterarbete den här kvällen var Lennart Eriksson, Ingrid Eriksson, Anna-Lena Månsson, Kjell Ottosson, Stellan Hansson, Olle Falk, Karin Persson och sonen Andreas, Sven Olof Sjödin, Laila Nordahl och P-O Nystrand. Lotterivinsten, i form av en fin bok, togs hem av Stellan Hansson.

P-O Nystrand/Marieby hembygdsförening

*Kjell Ottosson
och Olle Falk
hade fullt upp
med hässj-
ningen.*

Marieby GIF 2012

Marieby GIF, som är inne på sitt 71:a verksamhetsår, har de senaste åren haft en växande friidrottsaktivitet tack vare ett gediget engagemang av våra duktiga tränare och ledare samt engagerade föräldrar. Tränartrion Ingela Sandqvist, Heidi Granrud och Kristine Granrud-Aune har lockat många ungdomar att träna och tävla flitigt i och utanför länet i en omfattning som sannolikt inte funnits i föreningen sedan 60-talet. Sammantaget har ca 40 ungdomar i åldrarna 6–13 år deltagit i träning och tävling med en hel del framgångar på distrikts- samt regionsnivå. I år hade föreningen till exempel 19 deltagare i Öpiadens poängjakt med störst framgångar i klassen flickor 13 där de fem första platserna gick till våra duktiga tjejer. De och föreningens övriga friidrottare gjorde även mycket bra ifrån sig på Norrlandsmästerskapen och andra tävlingar i både Sverige och Norge.

Till stor glädje för föreningens ungdomar och vuxna har upprustningen av friidrottsanläggningen på Marievallen under året färdigställts vilket innebär att föreningens friidrottare nu har tillgång till en egen träningsanläggning med löparbanor, längdhoppsgrop, kastring för kula och slägga. Den officiella invigningen hölls i samband med klubbmästerskapet den 15 september.

Initiativet till en upprustning av friidrottsanläggningen togs för ett antal år sedan och har möjliggjorts tack vare ideella krafter/arbete, sponsring från lokala företag och privatpersoner samt ekonomiskt stöd av Riksidrottsförbundet (RF), Östersunds kommun och SISU. Marieby GIF vill tacka alla som på ett eller annat sätt bidragit till att möjliggöra detta projekt som förhoppningsvis kommer att underlätta den fortsatta rekryteringen av framtida friidrottare och tränare inom föreningen.

Nedan följer en lista på de företag och privatpersoner som sponsrat Marievallens friidrottsanläggning.

Marieby GIF tackar alla sponsorer!

Roger Enström	Nils Nilsson	Jan-Roar Aune
Heidi Granrud	Maud Starre	Harry Elofsson
Margareta Elofsson	Börje Elofsson	Anders Elofsson
Martin Elofsson	Valter Hemå	Ingela Sandqvist
Alice Krieg Odin	Måns Krieg Odin	Martin Johansson
Naturkompaniet	Läkarhuset	Micke Booksport
Kristina Johansson Tandvårdsutbildning		Ryds glas
IV Svenska AB	Fursteligård	
Jämtkross	Curt Sillström Åkeri AB	Östersundstravet

I anslutning till friidrottsanläggningen finns på Marievallen en enklare styrketräningslokal som även den rustats upp under året samt föreningens elljusspår som utnyttjas mycket flitigt av många både vinter och sommar. I år, liksom tidigare, har Marieby GIF arrangerat deltävlingar i kommunlöpet och kommunskidan. Med start på Marievallen når man via elljusspåret dessutom Öd-Fugelsta kulturminnesled som är 2,2 km lång med förhållandevis lätt vandring med intressant information kring historiska händelser och miljöer i området. Leden som sträcker sig mellan Marievallen och Stenbrottet är ett projekt mellan Bättersia ekonomiska förening och Skogsstyrelsen.

Marieby GIF och dess medlemmar har en lång tradition av deltagande i motions- och tävlingslopp i löpning och arrangerar, i samarbete med Jämtland på fötter AB, sedan två år tillbaka "Jämtland på Fötter" som är en löpartävling med distanserna 21 km (halvmarathon) respektive 11 km med start i Brunflo respektive Fugelsta bygdegård och med målgång i Badhusparken. I år deltog sammanlagt 594 löpare i fem olika klasser. Förutom omfattande planering och förberedelse fanns föreningens funktionärer på plats längs banan och ett antal löpare genomförde loppet i Marieby GIFs färger och för säsongen nya löparlinnen. Sammantaget ett mycket lyckat arrangemang som förhoppningsvis kommer att fortsätta växa kommande år.

Föreningen deltog för 25:e året i rad i S:t Olavsloppet med Eivor Ranbrandt som uppskattad lagledare för 20:e gången i ordningen. Läs hennes resumé av årets lopp på omstående sida.

Utöver den ovan redovisade friidrottsverksamheten bedriver Marieby GIF omfattande vardagsaktiviteter i form av motionsgympa, innebandy, bordtennis och barngymnastik regelbundet i gymnastikhallen på Marieby skola. Alla är varmt välkomna!

Jesper Oskarsson
Sekreterare Marieby GIF

S:t Olavsloppet – en härlig löparfest

S:t Olavsloppet firade i år 25-årsjubileum. Det gjorde också Marieby GIF, som deltog för 25:e året i rad. Noteras bör också att vi i laget hade två stycken som sprungit alla 25 åren, nämligen Leif Gustafsson och Gunnar Ranbrandt.

Till detta jubileumsår mönstrade vi 38 löpare, till sammanlagt 52 delsträckor, i åldrar från 9 till 65 år. Ett deltagande i S:t Olavsloppet är ofta en familjeangelägenhet, antingen springer man eller så serverar man.

Loppet startade i Östersund och första etappmålet var i Åre, dag 2 sprang vi ner till Sandvika, dag 3 var vi framme i Levanger och dag 4 sprang vi i mål på torget i Trondheim.

Detta härliga Mariebygång hade Levanger camping som sin bas där vi som mest var 10–12 bilar och lika många tält, 32–34 personer och 7–8 hundar. Hämtmat åts i tältlägret under trevlig samvaro på kvällarna medan vi diskuterade dagens vedermödor.

I resultatlistan slutade vi på 101:a plats, vilket är mycket bra med tanke på det antal lag som deltar. För oss spelar dock inte placeringen någon som helst roll, utan vi är enbart med för att det är så kul.

Tack till alla härliga människor, både löpare och påhejare, som gjorde denna vecka till en fantastisk löparfest.

Eivor, lagledare

Nöjda mariebylöpare efter målgång i Levanger, dagsetapp 3.

Mariebylegendaren Linn Walenty flankerad av Emma Gordh och Robban Walenty under fjärde och sista dagsetappen i Norge.

Den evigt unge Gunnar Ranbrandt vid målgången i Trondheim efter att ha genomfört sitt 25:e raka S:t Olavslopp i Marieby GIFs färger.

Nybruket i Vålbacken brinner

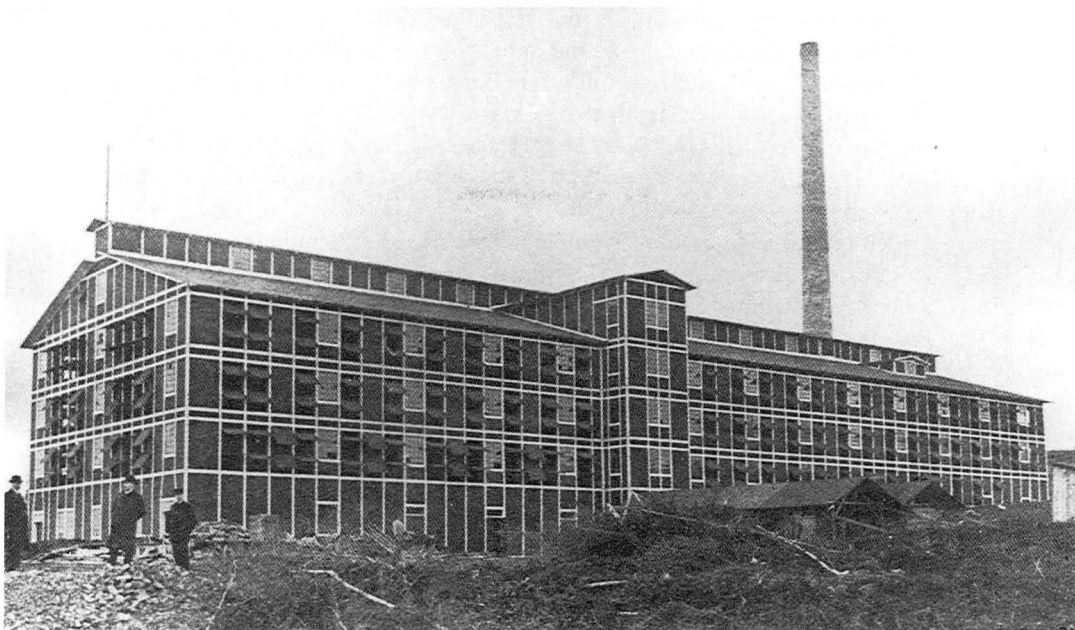
På morgonen torsdagen den 9 augusti 2012 brinner Nybruket i Vålbacken ner. Brandförloppet är mycket snabbt, efter ca en timme återstår endast tegelugnen och skorstenen ca 43 meter hög.

Bruket byggdes av det nybildade bolaget Östersunds Tegelindustri AB 1907, invigdes den 2 september samma år och fick namnet Tegellunds Tegelbruk. Det var en s.k. Svedala-byggnad och var Norrlands största träbyggnad. Det inrymde under ett tak hela tillverkningsprocessen, bearbetning av leran, tegelslagning, torkning och bränning av teglet. Den maskinella utrustningen var den bästa som kunde uppbringas vid den tiden.

Några år tidigare, den 18 november 1899, hade Vålbackens Tegelbruksförening u. p. a. bildats. Tegelbruksföreningen byggde upp ett bruk vid Vålbacksåns utlopp. Det bruket togs i drift 1901. De första tegelleveranserna på 4–500.000 tegel skedde samma år. Bruket kom senare att kallas ”Gammalbruket”.

Nybruket strax efter branden.

Det nya bruket, Norrlands största trähus, 1907.

Arbetare vid Tegel bruket 1908.

Ägarna till Tegellunds Tegelbruk, "Nybruket", hade vid köpet av fastigheten bibringats uppfattningen att det fanns gott om prima lera på fastigheten och hoppades därför kunna konkurrera framgångsrikt med Gammalbruket. Det visade sig dock att de blivit lurade vid fastighetsköpet. Leran innehöll mycket sten och tillgången var begränsad, fastigheten innehöll mest myrjord. Det innebar bl. a. att man tidvis måste köpa lera från Gammalbruket för att kunna driva verksamheten.

Den första tegelmästaren, Wahlberg, hade stora problem med att få igång en effektiv tillverkning. År 1911 lyckades man i alla fall tillverka två miljoner tegel. Wahlberg slutade efter fem år och efterträddes av tegelmästare Rickard Berg.

Den hårda konkurrensen ledde till att man redan 1909 bildade en gemensam försäljningsorganisation med Gammalbruket. De båda bruken närmade sig varandra alltmer och 1915 lades tillverkningen i Nybruket ner. Sporadiska försök gjordes att ta upp tillverkningen igen men utan större framgång. 1918 var ägarna till Nybruket villiga att förhandla om ett samgående med Gammalbruket.

Förhandlingarna ledde till att Vålbackens Tegelbruks AB bildades den 21 november 1918. Aktiekapitalet var 300.000 kr. Den nya ledningen bestod av direktör Jonas Petter Hård, grosshandlare Haqvin Lindgren och körsnär Anton Staverfelt. Tegelmästare var J. A. Jansson, som hade varit tegelmästare i Gammalbruket sedan 1901.

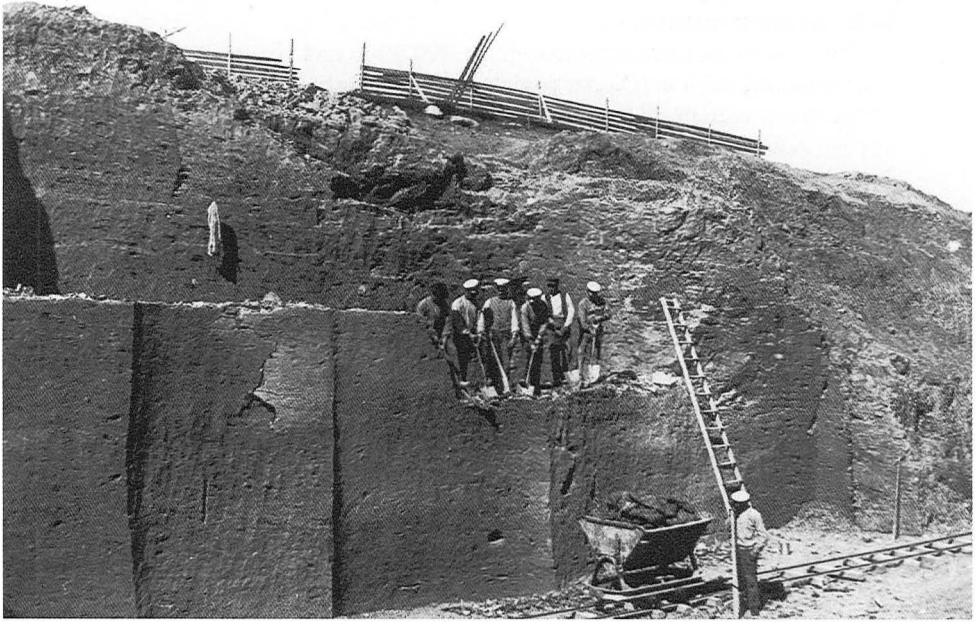
All tillverkning av tegel och vidareutveckling av verksamheten skedde sedan i Gammalbruket. Där fanns, och finns fortfarande, stora lerfyndigheter ner till ca 24 meters djup. Tillverkningsprocessen moderniserades och automatiserades successivt under åren och årsproduktionen kom upp till ca 7,5 miljoner tegel under 1960–70-talet.

Nybruket kom, efter samgåendet, att bli endast en av torkladorna och en av brännugnarna i det nya företaget. För detta ändamål byggdes en linbana mellan bruken 1927. Det nyslagna teglet kunde då enkelt fraktas till Nybruket för torkning och bränning, då Gammalbrukets torklador var fyllda.

Två personer lyfte av latorna med tegel från linbanevagnarna in i en elevator som gick genom alla våningarna i bruket. Från elevatorn togs teglet med en speciell vagn, som med ett par enkla handgrepp kunde lyfta ur teglet från elevatorn. Vagnen drogs för hand till torkfacken och lastades av genom att lasten sänktes med en spak och blev hängande kvar i torkfacken.

När teglet torkat, efter ca tre veckor, kom inskjutarna och körde in teglet i ugnen med handdragna kärror, som tog 100 stenar åt gången. Då teglet var bränt var det utskjutarna, som körde ut teglet.

In- och utskjutarna hade speciella arbetsvillkor. De hade beting på "dygnsproduktionen" vilket gjorde att de ibland kunde gå hem tidigare än

Nybrukets lertag 1910.

Arbetarna vid Nybruket 1913.

de andra arbetarna. De kunde arbeta i sin egen takt bara de hann undan med dagsproduktionen.

Under tre veckor producerades drygt 500.000 tegel. Trots att man hade flera stora torklador och ugnar pågick torkning och bränning flera månader under vintern sedan tillverkningen avslutats på hösten.

1944 rev man översta halvan av Nybrukets skorsten. Vid rivningen använde man byggnadsställningar bestående av järnringar runt skorstenen, konsoller på ringarna och plankor på konsollerna. Man flyttade successivt upp ställningen mot skorstenens topp efterhand som nya järnringar spänts runt skorstenen. Trappsteg slogs in i skorstenen för att man skulle kunna gå upp och ner från ställningarna.

Vid toppen var det gamla murverket svagt och gav efter då järnringarna belastades med ställningar och murare. Ställningarna hasade ner men murrarna lyckades klamra sig fast och tog sig ner helskinnade.

Skorstenen revs genom att man stående på ställningarna knuffade in teglet i skorstenspipan och tog ut det genom ett hål i botten av skorstenen. Ställningarna flyttades ner successivt efterhand man rev skorstenen. Man murade sedan upp skorstenen igen stående på ställningarna, som successivt flyttades uppåt igen.

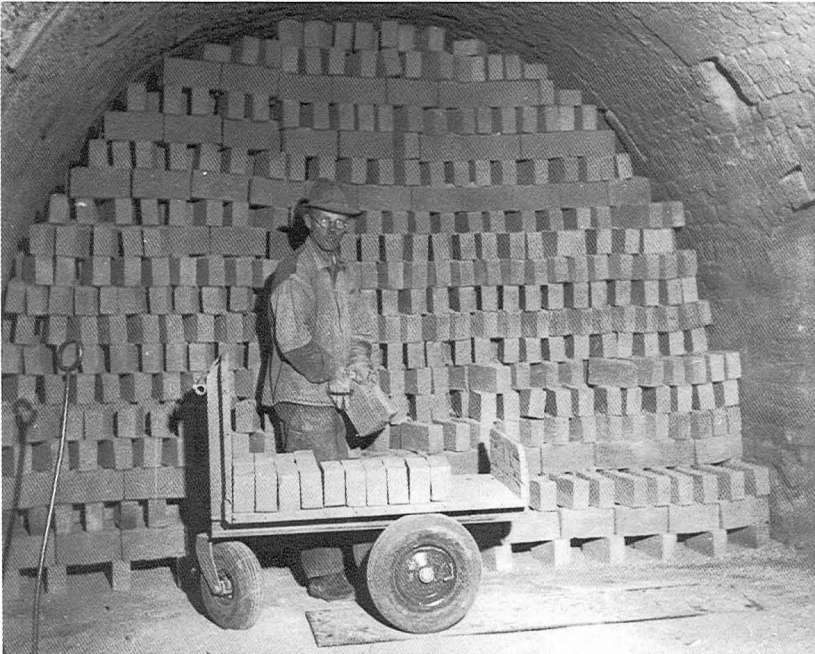

En linbanevagn med nyslagent tegel på väg mot Nybruket 1950.

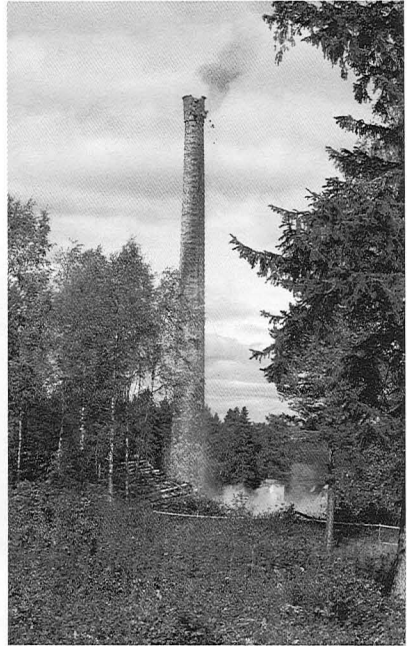

Insättning av tegel i Nybruket för torkning 1950.

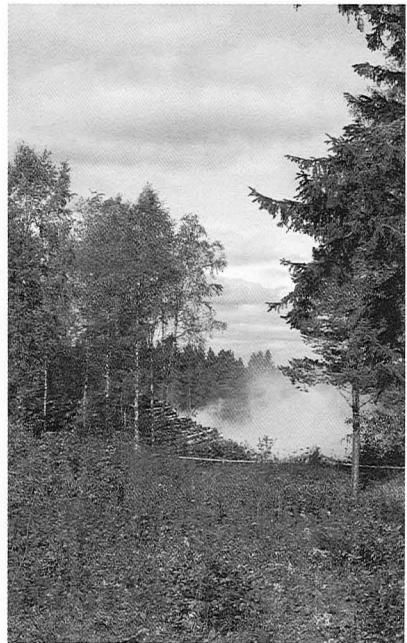
Murarna på väg upp mot toppen för att riva skorstenen, 1944.

Teglet sätts inne i ugnen så att bränslet skall kunna rasa ner mellan tegelstenarna och få en så jämn bränning som möjligt. Bilden från 1950.

Skorstenen fälls den 31 augusti 2012. Foto: Jan-Eric Håkansson

Det torkade teglet brändes i en ringugn, en murad tunnel, som hade formen av en en löparbana på en idrottsplats. Teglet i en del av ugnen brändes i en värme upp till 1.000 grader. I en annan del på motsatt sida av ugnen plockade man ut det brända teglet samtidigt som man plockade in torkat obränt tegel. Bränningen pågick dygnet runt och flyttades successivt runt i ugnen i samma takt som teglet plockades in och ut. Ugnen rymde totalt ca 180.000 tegel. Bränsle till bränningen, träribb och senare kolstybb, stoppades ner i ugnen genom luckor i ugnens tak. Att bränna ett varv runt i ugnen tog ca tre veckor.

Teglet sätts inne i ugnen så att bränslet skall kunna rasa ner mellan tegelstenarna och få en så jämn bränning som möjligt.

1962 hade modernisering av Gammalbruket gått så långt att linbanan och Nybruket ej behövdes längre. Linbanan togs bort och all verksamhet vid Nybruket upphörde.

Nybrukets historia kan, i grova ordalag, sammanfattas enligt följande:

8 år, 1907–15, egen tegeltillverkning

35 år, 1927–62, torklada och brännugn till Gammalbruket

62 år, 1915–27 och 1962–2012, en outnyttjad byggnad

Fredag den 31 augusti 2012 fälls skorstenen med en dynamitladdning. Uppröjningen, som pågått sedan branden, kan fortsätta. Ett mått på brukets storlek är att, då detta skrivs i början av oktober, man hittills tagit hand om över 50 ton järnskrot från byggnaden. Järnskrotet består bl. a. av smidda plattjärn och stora spikar, som band ihop de grova träbalkarna i byggnadsstommen. Dessutom finns massor av tegel i ugn och skorsten, som kan tillvaratas och återanvändas.

Göran Lindström

Marieby sockens Brandstodsbolag har tackat för sig

Den 24 oktober 1859 hölls bolagsstämma i Marieby gällande bildande av Brandstodsbolag uti Sockenstugan i Fugelsta.

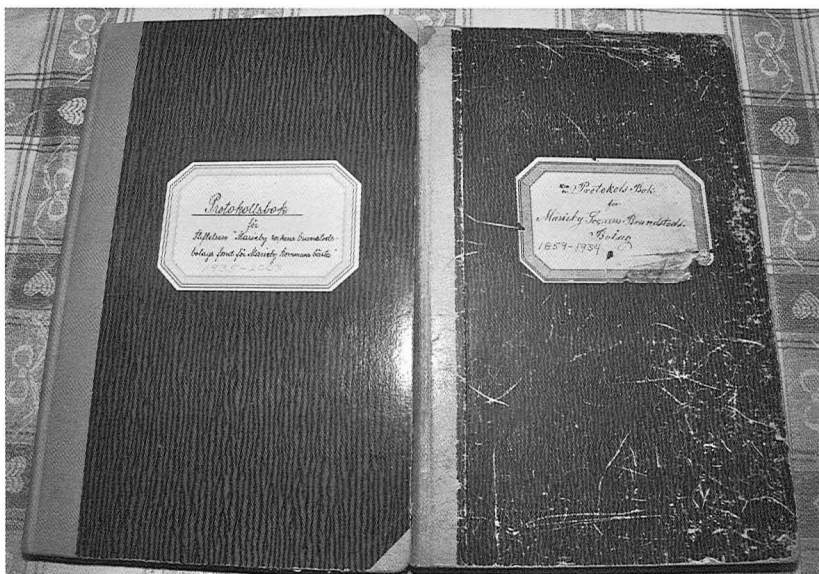
§ 1

Den första styrelsen bestod av ordföranden Pehr Svensson i Överbyn samt som ledamöter Olof Magnus Cristensson i Öd, Olof Olofsson och Paul Andersson i Fugelsta, Pehr Olofsson i Överbyn, samt till suppleanter Anders Ersson i Fugelsta och Erik Håkansson i Öd. Till brandmästare utsågs Per Olof Persson i Överbyn och Per Olofsson i Öd i trenne år, mot skäligen ersättning.

§ 3

Om någon boende utom Marieby Socken ville bli medlem skulle det inte vara något hinder om bara inte Bolaget påverkades menligt.

Den 29 oktober 1860 hölls nästa stämma och då beslutades att bolaget skulle indelas i rotar varvid Överbyn och Bye skulle vara rote 1, Fugelsta och Öd rote 2 och Brunflo rote 3 och med två rotemästare i varje rote.

Protokollsböckerna, till vänster Stiftelsen Marieby sockens Brandstodsbolags fond för Marieby kommuns bästa, åren 1935–2003 och till höger Marieby sockens Brandstodsbolag åren 1859–1934.

1861 inträffade den första branden. Det var en fåbodstuga i Öd som fattat eld i taket varvid en takås brunnit av med skada på taket som följd. I fåbodstugan fanns även en halv tunna småkorn liggande till torkning, vilket tillsammans tillerkände ägaren en summa av 7 riksmünt 50 öre som denne förklarade sig nöjd med.

Den 28 oktober 1861 beslöt årets bolagsstämma att alla de som hade försäkrat sin egendom till 400 riksmünt eller mer, skulle anskaffa kopparsprutor och de andra träsprutor av gott skick och grannar som inte hade försäkrat borde restaurera husen eller flytta dem på lämpligt avstånd.

Den 27 oktober 1862 hade man försäkringstagare i Odensala varvid en rotemästare vid namn Anders Nilsson utsågs att ansvara för byarna ikring.

Den 27 juni 1867 slog åskan ner hos bonden Olof Olofsson i Överbyn. Det mesta av skorstenen, både på övervåningen och nere i köket var helt ramponerade, men eftersom försäkringens inte innefattade sådana skador kunde inte något skadestånd utgå.

Den 3 november 1873 inträffade ånyo en brand i en fåbodstuga i Öd.

Även i denna fåbodstuga förvarades korn till torkning. Denna gång var skadan större varför ägaren erhöll 73 R Rm som ägaren var nöjd med.

Den 2 november 1874 hölls nästa stämma. En skrivelse hade kommit från de flesta byamännen i Sörviken, Solberg och Vålbacken med begäran att få bli delägare i bolaget, vilket beviljades, samt att dessa byar tills vidare skall ingå i rote 1.

1875 och 1896 inträffade två bränder, dels i Optand, en ladugård och dels i Fugelsta, men eftersom försäkringarna inte ombesörjts ordentligt, blev beloppen reducerade.

Vid oktoberstämman 1906 bordlades frågan om anskaffande av brandsprutor i varje by men i Bye var man först att skaffa en, vilket gjorde att de flesta övriga byar följde efter, vid extra bolagsstämma den 27 december 1911. Nu utsågs även en sprutföreståndare för varje by.

Vid bolagsstämman den 26 mars 1923 beslöts att brandrotemästarna vid vårsynen skulle inspektera kristidsledningarna som var av dålig kvalitet, för att eliminera brandrisken.

Den 29 mars 1929 beslutades att försäkringstagare, boende utanför Marieby sockens gränser skulle utlösas och försäkringsområdet endast innefatta Marieby socken.

Den 30 mars 1932 beslutades att i händelse av bolagets upplösning skulle det eventuella överskottet tillfalla Marieby kommun och av detta bildas en fond som skulle användas till Mariebys bästa. Detta beslut var enhälligt.

Den 5 september 1933 beslutades att helt lägga ner försäkringsdelen och bilda en fond med namnet Marieby Brandstodsbolags fond för Marieby kommuns bästa.

Den 11 december 1934 beslutades att räntan för låntagare skulle vara 4 %.

Den 25 oktober 1936 diskuterades om att utdela guldmedaljer till särskilt trogna medlemmar. Tydligt rann det hela ut i sanden.

Den 2 november vid sammanträde med Marieby brandstodsbolags fond behandlades en räkning från fotograf Olsson i Brunflo, gällande en tavla som ännu hänger i vapenhuset i Marieby kyrka. 14 kronor kostade den och är säkert en kvadratmeter stor, inglasad med ram.

Den 26 september 1939 beslutade styrelsen för Marieby brandstodsbolags fond för Marieby kommuns bästa att till Marieby kommun låna ut 8.000 kronor mot en ränta av 3 %.

Den 5 januari 1947 hade styrelsen för Marieby brandstodsbolag sammanträde och föregående års överskott på 1.106 kronor och 57 öre skulle skänkas till Marieby församling att användas till begravningsplatsens ordnande och kyrkans förskönande.

Den 7 februari hade styrelsen för Marieby brandstodsfond sammanträde för att avge yttrande huruvida fonden skulle förvaltas av den nya kommunen Brunflo dit Marieby skulle införlivas 1 januari 1951. Styrelsen ansåg att denna fond var och så skulle vara, Mariebys egen. Så skedde.

Tavla sittande i vapenhuset i Marieby kyrka för att hedra de som förvaltats Brandstods-fonden så framgångsrikt intill år 1933.

Vid samma tillfälle beslutades att till Marieby skolkassa låna ut 10.000 kronor.

Den 9 april 1956 hade vid sammanträde Marieby brandstodsfond beviljat 750 kronor till ett skynke i skolan för att kunna få till en samlingslokal för kyrkans räkning och som vallokal.

Den 28 april 1956 önskade logen 327 Marieby låna 15.000 kronor för renovering av lokalen. Fem logemedlemmar gick samtidigt i personlig borgen för beloppet, som beviljades.

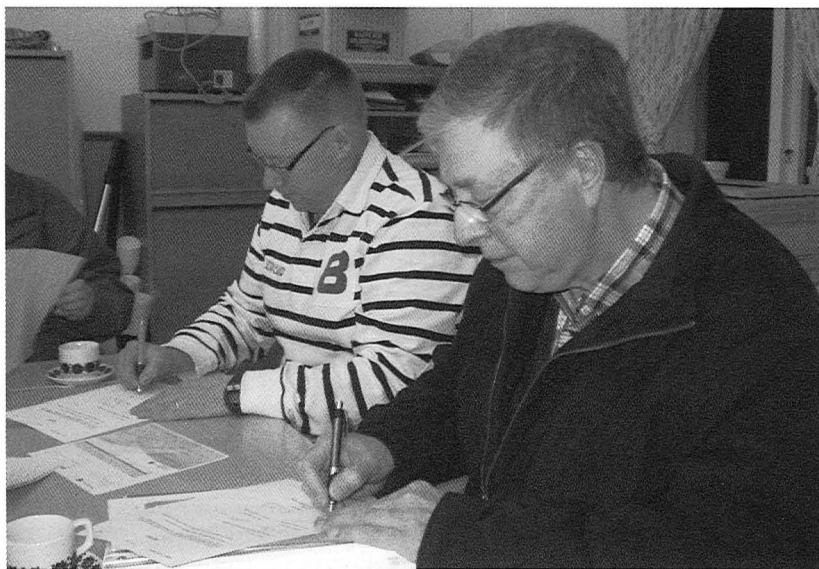
Den 5 november 1963 hade Marieby brandstodsfond en ansökan från Marieby församling om ett lån av 6.000 kronor och med en ränta av 2 %. Lånet beviljades.

Den 30 januari 1964 sökte Marieby församling ett lån å 18.000 kronor utöver de 6.000 kronor som tidigare lånats. Lånet beviljades med en ränta på 2 % och en amorteringstid av 20 år.

Den 20 februari 1980 beslöt Brandstodsfonden att dela ut anslag till församlingen på 1.000 kronor, 500 kronor till ridklubben och 200 kronor till hembygdsföreningen.

Räntan å lån höjdes till 8 % och amortering skulle ske med 5 % varje år.

Nu gick man in i en ny period i Mariebys historia. Alla hade det bättre, blev någon arbetslös fanns hjälp att få från annat håll. De lån som söktes var i de flesta fall små och fonden lämnade bidrag till olika ändamål. Ett exem-

Henrik Kvist och Valter Hemå fördelar pengarna till de tre föreningarna Hembygdsföreningen, Idrottsföreningen och Bygdegårdsföreningen.

Lyckliga givare och tagare.

pel var när Mellansjön höll på att tömmas på vatten. En envis sunnanvind eroderade dammen så att det var bara dagar innan en olycka skedde. Fonden deltog med pengar. Styrelsen för Brandstodsfonden tog till slut beslutet att lägga ner sin verksamhet.

Vid ett styrelsemöte den 23/5 2011 ansöker Brandstodsfondens styrelse att få avsluta fonden hos länsstyrelsen i Härnösand. Svar kommer omgående att detta beviljades och att kvarvarande medel fick utdelas till dem som fonden avsåg.

Vid möte den 20/9 2011 hade representanter från Hembygdsföreningen, Bygdegårdsföreningen och Idrottsföreningen inbjudits för att få slutredovisning. Bygdegårdsföreningen får 22.500 kronor + efterskänkt ett lån på 15.000 kronor. Inalles 37.500 kronor. Hembygdsföreningen får 5.000 kronor + en skuld på 18.000 kronor efterskänkt. Inalles 23.000 kronor. Idrottsföreningen får 22.500 kronor. Vid slutmötet inbjöds kommunens revisor Per Söderberg att delta.

När man sitter och går igenom dessa handlingar och rapporter blir man lindrigt sagt imponerad. Hur kunde en så liten bygd vara befolkad av så många framsynta människor. Vi tror att Marieby med sin Kommunal- och Kyrkostämma ända sedan 1500-talet, i varje familj haft ledamöter i ett eller annat sammanhang. I större orter kan man leva ett helt liv utan samhällsengagemang.

Torsten Nilsson och Valter Hemå i samarbete

Mariagillet

Av Lena Magnusson

Våren 2010 bildades föreningen Mariagillet. Det lär sägas att många kloka beslut brukar fattas i en herrbastu. I vårt fall var vi i stället 14 entusiastiska kvinnor, som träffades i slutet av februari samma år i dambastun på Brunkulla gård i Fannbyn. Vårt samtal kom in på pilgrimsvandring och pilgrimsleder. Naturligtvis skulle vi göra något för att få upp intresset för S:t Olavsleden, pilgrimsleden som börjar i Selånger och löper tvärs igenom Jämtlands län vidare in i Norge och till slutmålet Nidarosdomen i Trondheim. Tänk vilket lyft det skulle kunna bli för länets alla företagare och boende längs leden om S:t Olavsleden skulle uppmärksammas igen. Innan reformationen var Nidaros nr fyra i rankingen av de största pilgrimsmål i världen. Det vore inte omöjligt, då lederna till Trondheim genom Norge, Danmark och Sverige under maj 2010 fått utmärkelsen Europeisk kulturväg. Samma status som lederna till Santiago de Compostela. Lena Magnusson fick i uppdrag att undersöka med stiftet i Härnösand och länsstyrelsen i Jämtlands län hur S:t Olavsledens status såg ut i dagsläget. Det besked som lämnades var att leden var i stort behov av upprustning. Biträdande länsantikvarien på länsstyrelsen gjorde klart för oss att om vi skulle kunna söka ekonomiskt stöd måste vi organisera oss.

Vid nästa tjejräff i april, bjöd vi in länsantikvarien. Sagt och gjort, vi beslöt att starta en förening. Namnvalet skulle vara något på Maria, då vår förening skulle ha sitt säte i Fuglesta, Marieby. Vi hade Mariakällan som en inspirationskälla. Snart kom vi på namnet Mariagillet. I maj månad, fick vi registreringsbeslutet från skatteverket. Till ordförande för föreningen utsågs Monica Nordenström med Lena Magnusson som sekreterare och Brittmari Nilsson som kassör. Nu var det bara att kontakta länsstyrelsen igen för att söka bidrag. En av våra manliga medlemmar, Sven Selander, lovade att hjälpa till med märkningen av leden. Det blev slutligen Sven och Lena som drog igång projektet. Första året var bidraget inte så stort och ekonomin räckte till att klara märkningen genom Östersunds kommun, från Pilgrimstad–Linehäll–Brunflo–Grytan–Östersund–Frösön mot Rödösundet.

Mariagillet tog kontakt med Mica-verkstaden i Östersund. De fick tillverka pilgrimsstolpar åt oss. Vi ville även att de skulle tillverka pilgrimssoffor. Grabbarna på Mica ritade och skissade och med breda plank av "bakar", blev sofforna snart fixade. De har placerats ut på lämpliga platser, bland annat står två stycken soffor vid Stenmuseet i Gusta.

Året därpå 2011 sökte Mariagillet åter bidrag hos länsstyrelsen. Lena och Sven påbörjade arbetet vid länsgränsen, strax bortom Jämtkrogen. Det var ett tufft och intressant uppdrag. Med god hjälp lyckades vi röja upp en gammal forbondeväg från 1600-talet. Sträckan är ca fyra km lång och går längs Slammeråsberget. Nu behövde vandraren inte gå längs E14. Leden fortsätter mot Lillkrog–Bräcke–Mordviken–Grimnäs–Gällö–Revsund–Pilgrimstad. Innan hösten var vi klar med märkningen i Bräcke kommun.

Det fanns ett behov till som måste lösas efter pilgrimsleden i Östersunds kommun. Bron över Opebäcken var i uselt skick. Efter kontakt med markägare och byggföretag enades vi om åtgärden och ny bro med trapp byggdes. Det blev fantastiskt bra.

Att vandring är populärt fick vi bekräftat den här sommaren. Vi genomförde en sex dagar lång vandring med start vid länsgränsen och avslut i Frösö kyrka. Med följebil som tog vår packning, god mat längs vägen, till-

Pilgrimssoffan i Österböle.

*Lena beskådar nya
bron över Opebäckken.*

lagad av lokala mathantverkare, sol, värme, bad och trevlig gemenskap, så blev vandringen riktigt njutningsfull. (Lite regn var det allt.)

I år 2012 har vi förutom ekonomiskt stöd från länsstyrelsen, fått obehindrad tillgång till material och skyltar för vår märkning från projektet Green Highway/S:t Olavsleden, SÖT, Östersunds kommun. Det blev ett lyft för Mariagillet. Nu behövde vi inte tänka på ekonomin, äntligen kunde vi märka leden så tydligt och så bra som vi velat redan första året. Nu är märkningen klar i hela Krokoms och Åre kommuner, från Rödön–Vaplan–Alsen–Bleckåsen–Mörsil–Järpen–Åre–Såå–Medstugan–Skalstugan och riksgränsen mot Norge.

Tisdag den 11 september 2012, hade vi äntligen nått målet. Mariagillet kunde genom Sven och Lena överlämna stafettpinnen till våra Norska vänner. Det fick symboliseras av en svensk och en norsk flagga. Nu får norr-männen fortsätta arbetet med att se över sin märkning av S:t Olavsleden fram till Trondheim och Nidarosdomen.

Målet! Norska gränsen! Sven och Lena har lämnat över stafettpippen till våra vänner i Norge.

Totalt har vi märkt ca 28 mil pilgrimsled i Jämtlands län. Trots allt slit och släp i ur och skur, i vått och torrt, i regn och sol. Det har varit värt allt! Vi har sett så många vackra platser, mött så mycket glädje och underbara människor som har stöttat oss i vårt arbete. Ledens skötsel och omvårdnad är en ständigt pågående process. Markeringar försvinner, samhällen förändras och nya tryggare sträckningar kanske går att hitta igen. Det behövs fler rastplatser med bänkar och vindskydd. Kulturminnesplatser är i behov av ny informationstext. Det går alltid att förbättra ledens status. Det arbetet kommer Mariagillet fortsätta med. Vi kommer att ordna vandringar och hålla föredrag för allmänhet. Vår ambition är att kunskapen om pilgrimsleden och dess historia ska finnas hos varje jämte. Vår övertygelse är att pilgrimsleden kommer ge stora utvecklingsmöjligheter för länet. Med god marknadsföring, entusiastiska entreprenörer och ordnade möjligheter till kost och logi för gästerna, så är det bara att välkomna Europa och världens gående, cyklande och varför inte ridande pilgrimer genom Jämtland redan sommaren 2013.

En del av gänget glada vandare juli 2011, delsträckan Brunflo-Östersund. Margareta, Lena, Christina, Monica, Sven och Gerti.

Fikapaus Brunflo hembygdsgård, Eva är värdinna för dagen.

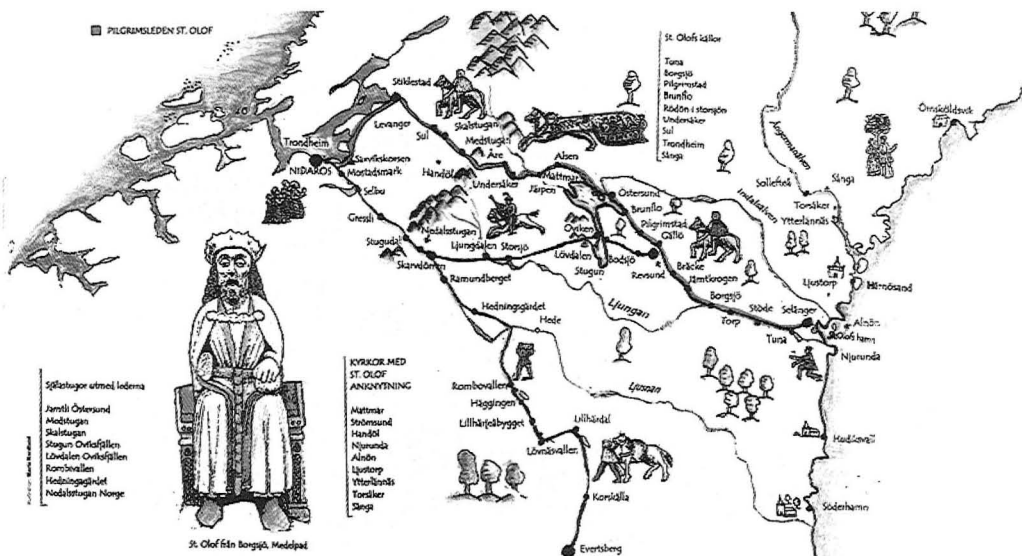
Drickapaus vid Birgittakällan i Ope, Monica, Lena, Christina och Gerti.

Vilopaus efter lunchen på Fia Gullikssons brygga.

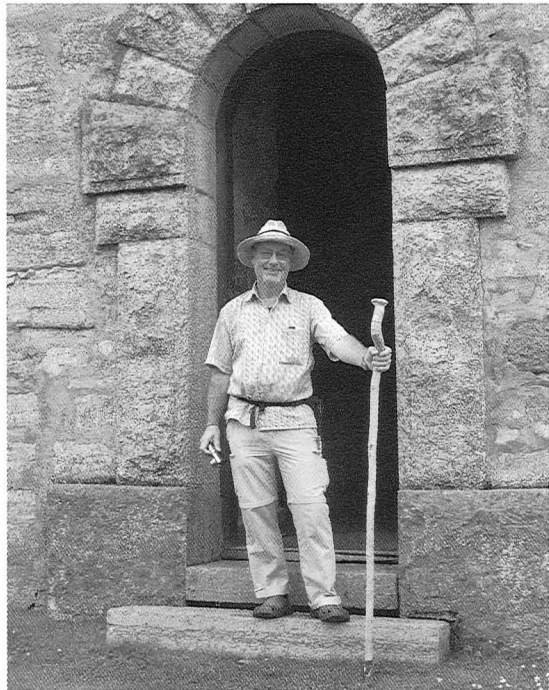

Utsikt mot Brunfloviken och Oviksfjällen.

Sven monterar pilgrimsmärken.

Michael från Tyskland vid Kastalen. Michael vandrade hela S:t Olavsleden i somras från Selånger till Trondheim. Han visades till pastorsexp. i Brunflo så han fick stämpla sitt pilgrimspass. Vi gick även in i kyrkan och Kastalen. Den sistnämnda blev han väldigt imponerad av.

Hyllning till Stortallen

*Du står där så ståtlig,
med granskog omkring,
små blåsippor pryder Din fot,
Din stam är så mäktig,
Din krona så stor,
blott stormen, kan vara ett hot.
Jag stått här och undrat,
och tänkt mången gång,
Du sekler sett rulla förbi,
med människor som levat,
bli gamla och grå,
medans Du levat lycklig och fri.*

*För mej är Du kungen,
i storskogens hägn,
där luften av blomdoft är full,
det fläktas omkring Dej,
av kåda och bark,
mer värt, än alla pengar av guld.
Jag står där och lutar,
min kropp emot Dej,
jag märker den styrka Du har,
då livas mitt sinne,
jag känner mej glad,
tack Stortallen, att Du finns kvar.*

*Jag sagt att så länge,
vår släkt finnes kvar,
Du fredad i skogen får stå,
se höststormar komma,
med vintrarna sen,
och somrar med himmel så blå.
Se djuren och människorna vandra förbi,
samt släkten som komma och gå,
mens Du bara växer, och alltid är ung,
Du storskogens mäktige kung.*

Inger Nilsson

”Nybyggare” på ”Bättersia”

Att sitta i den där bussen på väg till skolan dag efter dag, dag efter dag och se raden av björkar som leder ner till huset, min hemliga förälskelse, är inte längre en dröm utan verklighet. Tänk att i dag äger vi, min man och jag fastigheten. Efter tre års sökande i grannskapet blev fastigheten till salu och vi lyckliga ägare till härligheten som togs i besittning hösten 2009. Vårt småkräsna sökande hade givit utdelning eftersom en grundförutsättning för köp var att fastigheten inte genomgått någon form av avstyckning. Det blev att plocka ut sparpengar och precis som de flesta vanliga människor, låna det resterande, när större investeringar skall göras. Vi har båda skogsutbildning och skämtsamt kan man säga att skogen förde oss samman. För oss var skog bara ett måste, men även lite jordbruk på grund av hästar. Det finns inte mindre än fem hästar på gården. För närvarande är det bara en som tävlar. Träningen sköts av gårdsfolket själva, medan tävlandet blir inhyrda kuskars jobb. Det är inte bara mellan kungligheter och världskändisar som det kan säga ”klick” utan det gäller också, även i allra högsta grad, oss andra. Konsekvensen får till följd att vi gifter oss borgerligt i Tyskland 2008, i kretsen av de närmaste. Vi upprepar proceduren här i Marieby kyrka 2010, med efterföljande festligheter vid Bye Brygga, då alla utrikes och inrikes vänner var välkomna.

På fastigheten har redan mycket arbete utförts i den långa uthuslängan som inhyser hästarna i sina proffsiga boxar och den åttioåriga kvinnan som

är både mor, mormor och svärmor. Tänk att en gammal brygg/bagarstuga kan innehålla ett så väl genomtänkt, praktiskt och synnerligen smakfullt generationsboende. Stora boningshuset behöver ingen större ansiktslyftning i dagsläget, utan skall bara få bli kvitt en vägg som skall rivs. Gårdvaren, en svart ettårig blandrassnygging, möter välkomnande hit till familjen på fem personer. Pappa Sven Feitkenhauer, mamma Märet som även har kvar flicknamnet Rusk och de tre barnen. Den fjortonårige sonen skall vi nog hålla ett öga på då han redan är en fena på fotboll och betraktas som en stor talang. Elvaåriga dottern har för närvarande hästar på hjärnan, så vad månne bli? "Plutten" på dryga fem år är för tillfället inne i den utvecklingsfas då man är tuff. Utöver alla sysslor här hemma så är det dagliga knoget för Sven tjänsten hos Norrskogs Industrier. Märet har sin konsultsyssla och kämpar på med de framtida projekten och gårdens utveckling. Alla som besökte hembygdsgården innevarande säsong här i Marieby kan se fram mot nästa sommar då Märet redan "kontrakterats" för sommaren 2013. Både Märet och Sven är uppvuxna i lantbruk av skiftande storlek och med olika inriktning. Pappa Rusks kassodlingar av regnbågslax i Brunflovik, de stora potatisfälten och allt övrigt jordbruk, minns även jag. Bakom alla män och deras planer finns alltid en kvinna som styr upp. Tur är väl det. Svens pappa hade heltidsjobb utanför hemmet och jordbruket som bisyssla. Mycket av maten var självproducerad men allt eftersom åren går sker av naturliga skäl en nedtrappning.

Några större kulturkrockar har inte Sven drabbats av. Det som dock är en smula förvånande gäller utbudet av frukt och grönt, även om det blivit mycket bättre de senaste åren. Förbipasserande kan ju inte ha undgått skylten vid vägkanten som förtäljer att här på mjölkbordet finns det ekologiska grönsaker till salu. Kontinentala influenser har satt sina spår på många platser i vårt land och nu även i lilla Marieby. Trots en extremt dålig sommar, med inte det perfekta skördeutfallet, så kan detta par inte tänka sig att använda bekämpningsmedel och andra konstigheter. Jag är helt inne på samma linje. Skall vi förgöra oss själva med genmanipulerade grödor och gifter? Flera restauranger har handlat av oss och våra färdiga grönsaks-lådor har uppskattats av privatpersoner. Det känns väldigt trivsamt att kunna leverera grönsaker till alla som vill köpa. Att få vara frisk – utveckla det ekologiska odlandet – kunna erbjuda en del av jordgubbsskörden, till hugade spekulanter, kommande sommar och att trappa upp verksamheten på hembygdsgården är en av våra drömmar. Att känna glädje i jobbet är viktigt och drivkraften för båda.

Jag konstaterar, efter vårt mycket givande samtal, att det hembakta saffransbrödet var godare än mitt. Urrrr! Det blir att masa sig i väg till julmarknaden på JAMTLI där det kommer att finnas till försäljning i en av montrarna.

Eva Olausson

Vid livets början

(Födelsedatum för barn döpta
enl. Svenska kyrkans ordning)

Brunflo församling 2010-07-01 – 2012-06-30

2010

- 2 juli Eila Högberg Sörensson, Brunflo
- 2 juli Hanna Dahl, Skogsmon
- 3 juli Viggo Persson, Brunflo
- 6 juli Engla Boije, Skogsmon
- 6 juli Erik Lodesjö, Fjällmon
- 7 juli Tove Asp, Håkansta
- 10 juli Thilde Nordlinder, Brunflo
- 14 juli Theo Ångström, Brunflo
- 15 juli Felicia Toresson, Skogsmon
- 15 juli Zacharias Bergman, Skogsmon
- 16 juli William Sten Handler, Grytan
- 20 juli Tristan Jonsson, Fjällmon
- 22 juli Thimna Oxelgren, Ängsmon
- 24 juli William Westerlund Zakrisson, Torvalla By
- 24 juli Sofia Lundebo, Skogsmon
- 25 juli Cornelis Danielsson, Fjällmon
- 26 juli Elvira Lindberg, Brunflo
- 27 juli Edvin Tyrebo Jönsson, Ängsmon
- 27 juli Linnéa Andersson, Ope
- 28 juli Arvid Thomtén, Torvalla By
- 1 aug Oscar Pettersson, Ope
- 1 aug Alice Larsson Ekholm, Skogsmon
- 6 aug Joel Edin, Brunflo
- 8 aug Noah Sandberg, Brunflo
- 8 aug Emily Owen, Skogsmon
- 10 aug Nora Halvarsson, Brunflo
- 11 aug Ebba Magnusson, Fjällmon
- 12 aug Indra Signal, Skogsmon
- 13 aug Bosse Sehlén, Optand
- 14 aug Meya Engberg, Fjällmon
- 19 aug Arvid Gråberg, Fjällmon
- 23 aug Ingrid Lindström Brattgrå, Optand
- 29 aug Mimmi Bång Nergaard, Fjällmon

5 sept Matilda Sjölander, Fjällmon
 7 sept Julia Bengtsson, Brunflo
 13 sept Theo Nordlund, Brunflo
 13 sept Oliver Hellström, Grytan
 21 sept Elias Sedvallsson, Fjällmon
 22 sept Hannah Einarsson, Fjällmon
 23 sept Ebba Lodesjö, Fjällmon
 24 sept Lucas Carlsson, Fjällmon
 27 sept Theodor Lindgren, Brunflo
 30 sept Arwen Näs, Brunflo
 2 okt Vanna Sundbäck, Fjällmon
 6 okt Gabriella Brown, Brunflo
 9 okt Olle Aloandersson, Torvalla By
 9 okt Moa Eldebro, Brunflo
 11 okt Lovina Norman, Skogsmon
 11 okt Nicole Eckhardt, Ängsmon
 12 okt Alvar Hamrén, Gusta
 12 okt Ture Hamrén, Gusta
 13 okt Lovis Elstone, Brunflo
 15 okt Vera Hemmingsson, Brunflo
 18 okt Sixten Elgendahl, Optand
 20 okt Love Olsson, Skogsmon
 23 okt Jennifer Berglund, Fjällmon
 26 okt Elin Dahlqvist, Fjällmon
 26 okt Lea Willesgård, Brunflo
 28 okt Alexander Gulle Johannesson, Brunflo
 4 nov Melwin Eriksson, Brunflo
 5 nov Tuva Jakobsson, Brunflo
 5 nov Moa Juhlin, Ängsmon
 9 nov Mira Pålsson, Brunflo
 10 nov Isak Forsberg, Optand
 13 nov Moa Persson, Fjällmon
 17 nov Sigge Nilsson, Brunflo
 17 nov Leviy Nilsson, Brunflo
 22 nov Novalie Holmgren, Ängsmon
 30 nov Edvin Brede, Skogsmon
 1 dec Ville Eriksson, Skogsmon
 1 dec Alma Backskog, Brunflo
 1 dec Ronja Gustafsson Myrén, Skogsmon
 7 dec Gustav Boije, Brunflo
 11 dec Molly Björkbacka, Brunflo
 12 dec Axel Palm Danielsson, Vamsta

- 15 dec Frida Vestberg, Brunflo
- 20 dec Tuva-Lee Selén, Skogsmon
- 27 dec Lennox Jönsson, Brunflo
- 30 dec Hugo Ström, Fjällmon
- 31 dec Tuva Järvegård Gremel, Fjällmon

2011

- 3 jan Ester Andreasson, Gärde
- 6 jan Noel Hemmingsson, Ängsmon
- 9 jan Selma Hermansson, Fjällmon
- 11 jan Liam Strömberg, Skogsmon
- 17 jan Julia Svee, Brunflo
- 21 jan Adam Larsen Ivansson, Skogsmon
- 25 jan Linnéa Mattsson, Ängsmon
- 28 jan Love Hagström, Fjällmon
- 31 jan Alexander Åberg, Brunflo
- 3 feb Felicia Edholm, Fjällmon
- 8 feb Christian Macias Runesson, Skogsmon
- 10 feb Vilgot Olsson, Skogsmon
- 14 feb Charlie Pettersson Svensson, Skogsmon
- 15 feb Lova-Lo Hallström, Ängsmon
- 16 feb Nova Sundberg, Skogsmon
- 18 feb Hanna Jönsson, Brunflo
- 22 feb Agnes Hjalmarsson, Brunflo
- 23 feb Bonnie Noakes, Fjällmon
- 25 feb Isabell Falkesjö, Skogsmon
- 26 feb Hedvig Wagenius, Skogsmon
- 1 mars Axel Lingärde, Brunflo
- 1 mars Loke Walter, Skogsmon
- 4 mars Stella Lönn, Brunflo
- 4 mars Adrian Strand, Södergård
- 6 mars Tindra Söderkvist, Ängsmon
- 10 mars Ebba Lagerström, Brunflo
- 12 mars Michelle Sandman Strandberg, Ängsmon
- 17 mars Nathalie West, Skogsmon
- 17 mars Ebba Wallenqvist, Brunflo
- 18 mars Janelia Jakobsson, Fjällmon
- 18 mars Malte Novén, Ope
- 19 mars Viktor Nilsson, Ängsmon
- 20 mars Anton Blomberg, Häggdalen
- 22 mars Milian Roos, Brunflo
- 24 mars Wilmer Berglund, Brunflo

25 mars Isak Ångnell, Brunflo
27 mars Fabian Pär Axel Eriksson, Brunflo
27 mars Klara Elgendahl, Fjällmon
28 mars Theo Persson, Fjällmon
30 mars Edvin Ekeljung, Brunflo
2 april Erik Berglin, Fjällmon
3 april Charlie Johansson, Fjällmon
7 april Liam Asp, Fjällmon
8 april Vilda Grelsson, Ope
9 april Clément Kronlund, Skogsmon
14 april Molly Jutström, Skogsmon
16 april Tilde Viberg, Brunflo
16 april Julia Rödin Wallin, Skogsmon
20 april Levi Markgren, Brunflo
22 april Hilda Forsberg, Brunflo
1 maj Liam Holm, Ångsmon
4 maj Elicia Falkesjö, Fjällmon
9 maj Walter Öhlén, Optand
10 maj Nike Bodne, Ångsmon
12 maj Lucas Strandberg, Fjällmon
17 maj Marry Ahmed, Skogsmon
17 maj Nelly Wärdell, Fjällmon
19 maj Alicia Espemo, Skogsmon
21 maj Stina Bylsäter, Fjällmon
21 maj Emilio Jenssen, Fjällmon
23 maj Eira Sjödin Tander, Brunflo
26 maj Jonathan Amrén, Ångsmon
27 maj Melvin Skyttmo, Fjällmon
28 maj Lykke Norrman, Hornsjön
31 maj William Lindahl, Fjällmon
8 juni Amadeus Lantz, Ope
8 juni Joline Lundblad, Grytan
10 juni Ebba Östlund, Fjällmon
17 juni Nelly Björklund, Brunflo
22 juni Isabelle Eriksson, Skogsmon
26 juni Dion Hedlund, Fjällmon
28 juni Lilly Barkestam, Brunflo
30 juni Maja Lundgren, Brunflo
1 juli Emelie Dagerö, Fjällmon
1 juli Josefine Dagerö, Fjällmon
3 juli Morris Bruno, Torvalla By
4 juli Scott Wikström, Skogsmon

9 juli Theo Johansson, Ängsmon
 18 juli Gabriel Rosendahl, Ängsmon
 19 juli Stella Techow Nordenmark, Södergård
 19 juli Elias Forss, Fjällmon
 20 juli Viggo Edfeldt, Fjällmon
 20 juli Victoria Kristoffersson, Brunflo
 21 juli Tuva Ajdert Heljeback, Brunflo
 23 juli Elton Norrbelius, Fjällmon
 24 juli Egon Wåglin, Brunflo
 25 juli Vera Nilsson, Fjällmon
 26 juli Alexander Larsson, Skogsmon
 28 juli Moa Nilsson, Fjällmon
 28 juli Alice Kaneberg, Torvalla By
 31 juli Vera Forselius, Brunflo
 6 aug Philip Sellén Eriksson, Optand
 10 aug Valter Nilsson, Brunflo
 13 aug Fabian Eriksson, Brunflo
 15 aug Lukas Danielsson, Brunflo
 23 aug Alva Edström, Vamsta
 23 aug Thula Bodén, Brunflo
 1 sept Leah Grönlund, Brunflo
 10 sept Axel Norrman, Brunflo
 11 sept Elias Strand, Ängsmon
 14 sept Ludvig Björk, Fjällmon
 18 sept Elias Jemtehed, Bjärte
 19 sept Colin Falkelind, Skogsmon
 21 sept Theo Hjalmarsson, Brunflo
 22 sept Amanda Wännblom, Skogsmon
 23 sept Olivia Colmet, Fjällmon
 24 sept Minna Norman, Brunflo
 25 sept Ellie Öynes, Ängsmon
 26 sept Olle Norman, Skogsmon
 29 sept Sixten Bragde, Sörviken
 5 okt Alfred Alshorn, Brunflo
 9 okt Tobias Asplund, Brunflo
 10 okt Elias Vallin, Skogsmon
 12 okt Ante Larsson, Fjällmon
 13 okt Liam Roos, Optand
 13 okt Fanny Widing, Fjällmon
 14 okt Ella Peterson, Fjällmon
 25 okt Agnes Andersson, Skogsmon
 28 okt Gabriel Grönvik, Skogsmon

3 nov Tage Lindqvist, Brunflo
 4 nov Albin Morin, Brunflo
 5 nov Jonas Andersson, Skogsmon
 7 nov Mira Rådström Garper, Fjällmon
 12 nov Vincent Johansson, Ängsmon
 12 nov Cornelia Rönnholm, Skogsmon
 14 nov Ella Jonasson, Skogsmon
 14 nov William Wiegandt, Brunflo
 15 nov Leo Burvall, Brunflo
 17 nov Evelina Wallin, Fjällmon
 17 nov Klara Wallin, Fjällmon
 18 nov Melina Markusson, Skogsmon
 23 nov Noah Dahlgren, Brunflo
 25 nov Tindra Atemnkeng, Skogsmon
 25 nov Nooah Klingshed, Djuriken
 1 dec Thea Olander Landgren, Brunflo
 2 dec Vincent Granfors, Ängsmon
 2 dec Linnéa Hedmark, Skogsmon
 4 dec Meja Strömberg, Fjällmon
 4 dec Tove Börne, Skogsmon
 5 dec Lithea Strandberg, Ängsmon
 7 dec Albin Hansson, Skogsmon
 8 dec Isak Enmark, Brunflo
 8 dec Clara Ekljung, Brunflo
 8 dec Haley Backman, Skogsmon
 11 dec Melker Ellebrink, Ope
 11 dec Lukas Seldahl, Fjällmon
 12 dec Isabella Beutner, Ängsmon
 15 dec Zaky Karoom, Skogsmon
 16 dec Kian Olofsson, Fjällmon
 22 dec Brandon Kendra, Skogsmon
 23 dec Line Holtan Hansson, Brunflo
 29 dec Liam Ählin, Fjällmon

2012

1 jan Theodor Vikén, Brunflo
 2 jan Elion Lundberg Picardi, Skogsmon
 4 jan Ebbe Olsson, Skogsmon
 12 jan Havanna Zetterlund Larsson, Brunflo
 16 jan Freddie Meyer, Fjällmon
 19 jan Lova Olsson, Fjällmon
 20 jan Maja Färnström, Skogsmon

22 jan Lea Nordbakk, Skogsmon
 23 jan Texas Magnusson, Skogsmon
 26 jan Wintra Falkenfjord, Skogsmon
 27 jan Alexander Gripensvärd, Fjällmon
 29 jan Nova Espemo Ängsmon
 31 jan Edvard Kuusiniemi, Skogsmon
 31 jan Emma Kuusiniemi, Skogsmon
 3 feb Christelle Jonsson, Ängsmon
 3 feb Julia Magnusson, Lund
 9 feb Måns Sundin Hoof, Fjällmon
 10 feb Halie Eriksson, Skogsmon
 14 feb Sigge Lagercrantz, Skogsmon
 16 feb Märta Wikberg, Ängsmon
 18 feb Linn Laxvik, Torvalla By
 20 feb Albin Henriksson Fjällmon
 20 feb Ludwig Sten Handler, Grytan
 1 mars Béwe, Nedre Ope
 6 mars Svante Sehlén, Optand
 8 mars Melvin Jönsson, Ängsmon
 8 mars Elias Olofsson, Skogsmon
 11 mars Tove Norlin, Fjällmon
 14 mars Signe Sehlén, Fjällmon
 14 mars Nellie Holmström, Skogsmon
 22 mars Axel Holmberg, Brunflo
 23 mars Patricia Lund, Ängsmon
 28 mars Viggo Sandqvist, Fjällmon
 5 april Tilde Söderholm, Gusta
 9 april Norkvist, Brunflo
 12 april Emma Kristensson, Fjällmon
 14 april William Aspegren, Ängsmon
 16 april Rebecca Brown, Brunflo
 20 april Ailo Nordin, Fjällmon
 24 april Colin Björninen, Ängsmon
 2 maj Bergqvist, Optand
 2 maj Alva Boman Jönsson, Ängsmon
 4 maj Jasmine Palmqvist, Brunflo
 4 maj Charlie Rönnefjäll, Skogsmon
 6 maj Olofsson, Skogsmon
 7 maj Joline Känngård, Ängsmon
 8 maj August Hübinette, Ope
 10 maj Selma Sundstedt, Brunflo
 10 maj William Persson Tuverud, Brunflo

- 11 maj William Signal, Skogsmon
17 maj Malva Vikander, Fjällmon
20 maj Flora Storey, Skogsmon
21 maj Thilde Jonsson, Fjällmon
27 maj Pontus Ohlsson, Brunflo
27 maj Alicia Walseth, Skogsmon
30 maj Söderström, Fjällmon
2 juni Forsgren, Brunflo
3 juni Björk, Fjällmon
13 juni Elise Sterner, Fjällmon
18 juni Pettersson, Brunflo
19 juni Selin, Brunflo
20 juni Mattsson, Ope
20 juni Danielsson, Fjällmon
23 juni Urban, Ängsmon

Tänk att få leva

*Tänk att få vakna, tidigt en morgon,
vakna till solen, till dagen igen,
tänk att få leva, tänk att få sjunga,
och att få möta, sin älskade vän.*

*Tänk att få dansa, leka och skratta,
bland sina vänner, som man håller kär,
låt vänskap få finnas, vänskap att minnas,
sådan som håller, vart livet än bär.*

*Ja att få vakna, älska och sakna,
riktigt få se, sitt liv, som det är,
vakna och tänka, att lycka få skänka,
lycka till alla, båd fjärran och när.*

*Tänk att få vakna, tidigt en morgon,
riktigt få känna, att dagen är Din,
än bankar Ditt hjärta, finns ingen smärta,
Du vaknar till dagen, med solsken i sinn.*

Inger Nilsson

Konfirmation i Brunflo kyrka 24 april 2010

Bakre raden från vänster: Kantor Astrid Åslin, Stina Franzon, Linnéa Kilheim, Max Book, Ole Granberg, Evelina Jonsson, Anders Hammarling, Marcus Edler, Eric Flemström, Anton Jonsson, David Sundström, Tim Gagner, Anton Enqvist, Jennifer Korsgren och församlingspedagog Ingela Olsson.

Främre raden från vänster: Charlotta Blick, Sofie Edlund, Hanna Ahlbom, Alexandra Karlsson, prästen Leif Jarlbjörn, Elin Nilsson, Lina Fors Lyrén, Jennie Asplund och Josefine Holst.

Foto: Skolfotograferna AB

Konfirmation i Brunflo kyrka 25 april 2010

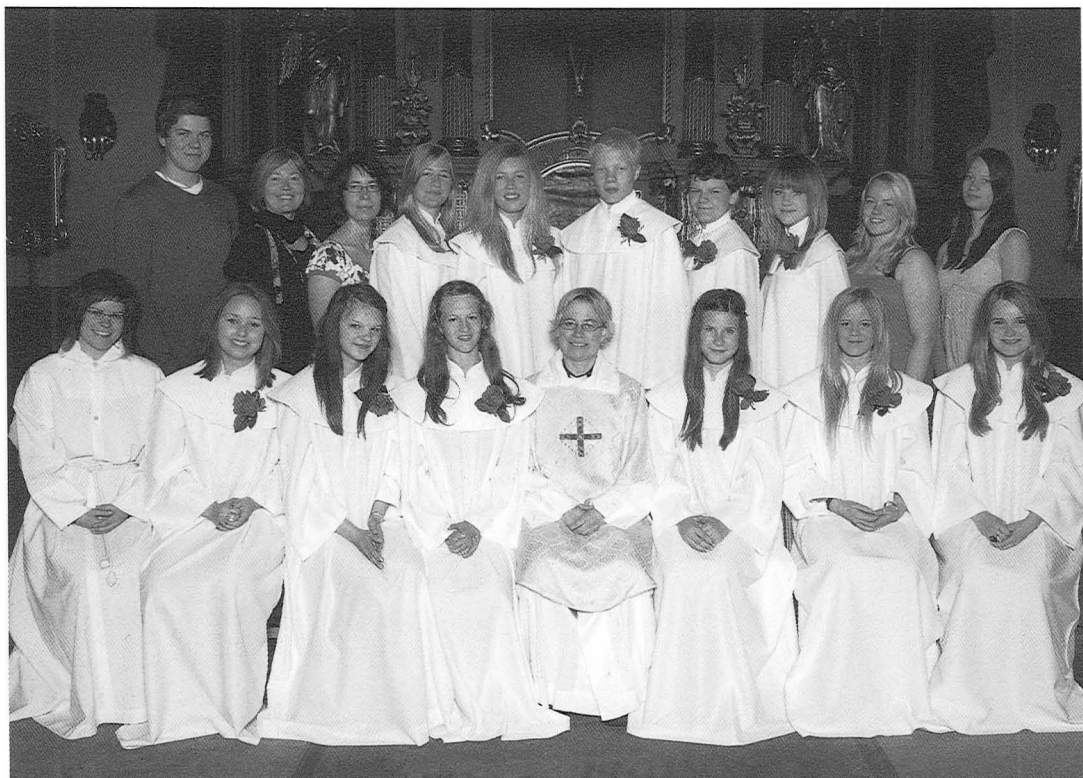

Bakre raden från vänster: Kantor Astrid Åslin, Sandra Hanses, Ebba Lundberg, Elin Magnusson, Sanna Magnusson, Julia Svensson, Linnéa Johansson, Emelie Olsson, Erik Nordin, Emil Lundholm Festin, Martin Ölveby, Andreas Åkerman, Evelina Linjamaa, Loise Månthén, Isak Pettersson, Simon Widenström, Gabriella Wallander och församlingspedagog Ingela Olsson.

Främre raden från vänster: Malin Eriksson, Linnéa Söderberg, Linnéa Norberg, Karin Ramstedt, prästen Leif Jarlbjörn, Andrea Nilsson, Andreas Loo, Linnéa Persson och Julia Svensson.

Foto: Skolfotograferna AB

Konfirmation i Brunflo kyrka 27 juni 2010

Bakre raden från vänster: Ung ledare Hampus Sandström, kantor Ingeborg Olsson, pedagog Helene Ångström, Lotta Mårtensson, Alice Magnusson, Tobias Sundstedt, Mattias Sydström, Olivia Lundin, ung ledare Ellenore Öhgren och ung ledare Malin Olofsson.

Främre raden från vänster: Prästpraktikant Gabrielle Jacobsson, Ebba Swanström, Johanna Ångström, Hannah Wärn, prästen Maria Olofsson, Erika Nathanaelsson, Tora Morseth Edvinsson och Anna Arvidsson. Foto: Fotograferna Maria & Anna, Östersund

Konfirmation i Brunflo kyrka 16 april 2011

Bakre raden från vänster: Erika Forslund, Kim Hammersjö-Fälth, Gustav Paulsson, Moa Östman, Anton Persson, Olle Nordin, Fredrik Sundh, Anton Larsson, Henrik Hagfeldt, Erik Bugge Forsberg, Matilda Ivarsson, Amanda Esbjörnsson, Julia Lainio och Angelica Rud.

Mellanraden från vänster: Prästen Leif Jarlbjörn, kantor Astrid Åslin, Sofia Forslund, Matilda Ångström Nilsen, Rasmus Karlsson, Björn Larsson, Hans Frisk Strömberg, Malin Karlsson, Elis Persson, Pernilla Lundkvist, Elin Steffensen, Moa Olovsson, Amanda Karlsson, Ida Olsson och församlingspedagog Ingela Olsson.

Främre raden från vänster: Filip Nordbakk, Sebastian Nilsson, Ruben Strömquist, Martina Jonsson, Anna Charlotta Bergström, Linda Fält, Malin Backman, Julia Wennberg, Moa Pålsson, Ebba Flyborg och Sofia Sanchez. Foto: Lasse Thoresson

Konfirmation i Heliga Ljusets kyrka 24 januari 2010

Bakre raden från vänster: Lukas Grinde, Matilda Andersson, Rasmus Fridell, David Boström, Johan Forslund, Jacob Fastesson, Ludvig Wessén, Anton Jonsson, Niklas Alsing, Anna Beiersen, Emelie Bergström, Jasmine Kristiansen Mattsson, Elise Richter, Sofie Beiersen, Hampus Sandström, volontären Felix Dester Hultgren och Marcus Bergfast.

Mellanraden från vänster: Församlingspedagog Christina Mäkelä, Johan Fridlund, Ida Sundell, Sara Jakobsson, Ebba Bredhe, Madeleine Gbakagna, Caroline Sjödin, Josefine Breding-Nilsson, Joel Håkansson, Erika Jonsson, Sandra Malmberg, Johanna Medén, Rebecca Hagnestad, Moa Wahlström, Lina-Maria Forskvist, Ellenore Öhgren, Frida Boberg och församlingspedagog Peter Alvebro.

Främre raden från vänster: Jessica Röst, Frida Sännemark, Wilma Forsgren, Alma Julin, Sebastian Salomonsson, prästen Maria Karlsson, Jonathan Ellebrink, Adina Thörn, Olivia Frändén, Victor Backman och Malin Svensson.

Längst fram från vänster: Sanna Edholm, Emma Melander och Martina Sandström.

Foto: Fotograferna Maria & Anna, Östersund

Konfirmation i Heliga Ljusets kyrka 23 januari 2011

Bakre raden från vänster: Pedagog Katarina Montonen, unga ledare Ellenore Öhgren, Madeleine Gbakagna, Johan Karlsson Fridlund, Matilda Andersson, Sara Jakobsson, Malin Olofsson, Hampus Sandström, Lukas Grinde, Marcus Bergfast, Rebecca Hagrestad, Anna Arvidsson, Erika Nathanaelsson, Josefine Breeding Nilsson, Erika Jonsson och pedagog Peter Alvebro.

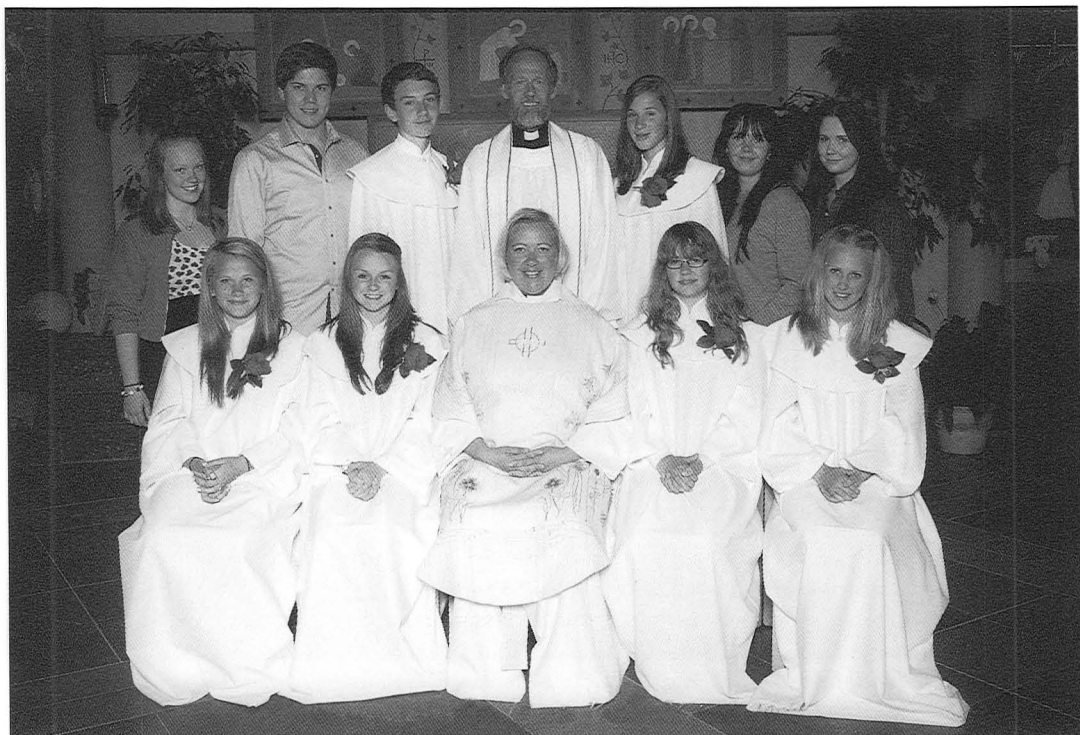
Mellanraden från vänster: Lukas Amrén Bergman, Henrik Johansson, Josefine Sundquist, Oscar Nässén, Johan Mikaelsson, Annie Boberg, Simon Håkansson, Joel Hilmo, Joakim Hemmingsson, Jakob Lindström, Rebecca Ward, Lina Öhrberg, Jennifer Haglund, Johan Toresson, Tina Milde Nilsson och Tina Fält.

Främre raden från vänster: Johan Åhlin, Linnea Sävelind, Alexandra Leding, Therese Widén, Maria Charmi, Petronella Gudmundsson, prästen Astrid Hotze, Saga Johansson Vinger, Malin Sellbom, Julia Karlsson, Jonna Gunnarsson, Josefine Kristiansen Mattsson, Johanna Staaaf och Gabriel Ellebrink.

Saknas på bilden: Anna-Klara Reinelöv, Martina Sandström och Moa Wahlström.

Foto: Fotograferna Maria & Anna, Östersund

Konfirmation i Heliga Ljusets kyrka 26 juni 2011

Stående från vänster: Unga ledaren Ellenore Öhgren, unga ledaren Hampus Sandström, Marcus Sävelind, prästen Tom Liveskär, Felicia Festin, pedagog Katarina Montonen och unga ledaren Erika Jonsson.

Främre raden från vänster: Martina Speijer, Moa Andersson, prästen Maria Karlsson, Emmelinda Macknow och Lisa Salomonsson.

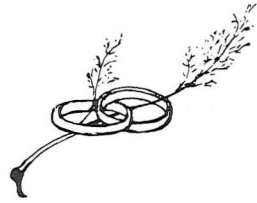
Foto: Fotograferna Maria & Anna, Östersund

Vigda – De nya hemmen

(Enl. Svenska kyrkans ordning)

Brunflo församling

2010-07-01 – 2012-06-30

2010

- 3 juli Bojorquez Celeste, San Diego, Kalifornien och Jonas Barck, Fjällmon
- 3 juli Erica Holmberg och Mikael Kalén, Brunflo
- 10 juli Emma Erica Emtehed och Evis Rindberg, Brunflo
- 10 juli Johanna Segelbrant och Christer Blom, Skogsmon
- 14 juli Margareta Olofsson och Bengt Laxvik, Torvalla By
- 17 juli Clarry Boström, Skogsmon och Örjan Svärd, Lugnvik
- 17 juli Lina Renstedt och Mats Kristiansson, Torvalla By
- 24 juli Lena Glingborg och Jan-Erik Lundkvist, Brunflo
- 27 juli Elisabeth Ingvansson och Stefan Roos, Fjällmon
- 31 juli Maria Nilsson och Andreas Jonsson Växlägd, Ängsmon
- 1 aug Helena Rolén och Hans Erik Wiik, Skogsmon
- 21 aug Malin Lundström och Frank Salomonsson, Ängsmon
- 4 sept Karin Wåglin och Mikael Roos, Ängsmon
- 25 sept Frida Johansson och Magnus Eriksson, Brunflo
- 29 sept Ann-Christin Engström, Skogsmon och Iréne Löfgren, Hammarstrand
- 2 okt Suwannee Sudsanoh och Örjan Henriksson, Häggdalstorpet
- 23 okt Malin Danielsson och Stefan Pålsson, Fjällmon
- 4 nov Iris Håkansson och Kjell Ove Gjersvold, Svedje
- 3 dec Ingrid Holm och Husum Abfullah, Brunflo
- 4 dec Jeanette Kruth och Paul Brown, Brunflo
- 4 dec Åsa Månsson och Henric Björnström, Brunflo
- 29 dec Piia Ollila och Jimmy Hejdenbäck, Ängsmon
- 31 dec Alexandra Växlägd och Frank Berg, Ängsmon

2011

- 5 jan Sara Karlsson och Olof Johansson, Järpnäset
- 18 jan Camilla Andersson och Kalle Rosén, Skogsmon
- 22 jan Elisabeth Ekström och Einar Dahlqvist, Fjällmon
- 5 feb Caroline Östensson och Martin Andersson, Brunflo
- 2 april Amelie Ross Jonas och Mattias Jönsson, Skogsmon
- 21 maj Helena Petersson och Anton Olof Jönsson, Brunflo

- 24 maj Lars Wahlborg och Lena Englén, Fjällmon
 25 maj Hanna Eriksson och Jens Andersson, Ängsmon
 27 maj Veronica Öhman och Johan Björk, Fjällmon
 28 maj Veronica Andersson och Ferdinand Skog, Skogsmon
 3 juni Eva-Lena Korsman och Crister Cedenor, Skogsmon
 4 juni Nicolina Rikner och Markus Bodén, Brunflo
 11 juni Regina Schmocker och Olof Hedqvist, Brunflo
 18 juni Charlotta Lindberg och Christian Ferm, Skogsmon
 18 juni Maria Walseth och Leif Artursson, Lund
 2 juli Sandra Wiegandt och Daniel Myrskog, Brunflo
 9 juli Linda Torgersson och Thomas Edström, Skogsmon
 9 juli Josefin Ekholm och Christoffer Larsson, Skogsmon
 15 juli Lena Madsen och Anders Eriksson, Fjällmon
 30 juli Alexandra Sollén och Joel Säwén, Fjällmon
 6 aug Maria Bystedt och Marcus Pettersson, Brunflo
 6 aug Madelaine Gradin och Robert Krasmus, Ängsmon
 6 aug Lina Olsén och Hans Lindström, Brunflo
 11 aug Sara Lindström och Mikael Brattgrå, Optand
 13 aug Ann-Sofie Victoria Karlsson och Per Åke Perman, Fjällmon
 20 aug Heléne Jönsson och Patrik Järnström, Brunflo
 20 aug Marlén Larsson och Magnus Jonsson, Ope
 20 aug Ann-Sofie Ljungdahl, Brunflo och Robert Sandström, Grytan
 27 aug Therese Hansson och Jimmy Walter, Skogsmon
 3 sept Ida Hansson och Peter Asp, Håkansta
 3 sept Erika Källström och Per-Arne Hansson, Fjällmon
 26 nov Sarah Burström och Tommy Falquesjö, Skogsmon
 13 dec Maria Wranéus och Mikael Strand, Ängsmon
 21 dec Anna-Karin Eriksson och Bert-Ove Andersson, Fjällmon

2012

- 28 april Sandra Brandon och Christian Grönroos, Skogsmon
 30 april Madeleine Lindberg och Anders Olsson, Fjällmon
 12 maj Marielle Hemmingsson och Andréas Roos, Brunflo
 12 maj Sofia Kling och Jonas Lindqvist, Brunflo
 25 maj Tanja Saari och Andreas Eriksson, Skogsmon
 16 juni Malin Svensson och Tomas Ångström, Brunflo

Efter slutat dagsverke

2010-07-01 – 2012-06-30

Brunflo församling

2010

- 8 juni Judit Lindgren, 67 år
- 19 juni Anna Margaret Ek. 81 år
- 2 juli Erik Alfred Hemsund, 88 år
- 2 juli Gertrud Margareta Enevärn, 82 år
- 5 juli Gustaf Allan Holmström, 90 år
- 7 juli Anna Elisabeth Bodén, 92 år
- 8 juli Gudrun Jägerhem, 61 år
- 11 juli Karl Oskar Andreas Lindqvist, 93 år
- 17 juli Bernt Ivar Olsson, 64 år
- 24 juli Märta Margareta Bäckström, 83 år
- 25 juli Olaus Thomas Thomassen, 75 år
- 2 aug Inga-Britt Nyström, 71 år
- 2 aug Kjell Åke Persson, 68 år
- 6 aug Sven Olof Börje Molin, 79 år
- 20 aug Maj Hedberg, 88 år
- 21 aug Rolf Helmer Samuel Fredriksson, 77 år
- 24 aug Gunhild Sofia Hedvig Modig, 68 år
- 27 aug Anna Martina Nilsson, 92 år
- 28 aug Sven Sune Hallin, 79 år
- 1 sept Britt Marie Gavelin, 61 år
- 13 sept Evy Elisabet Carlsson, 65 år
- 16 sept Berta Salomonsson, 84 år
- 22 sept Nils Ragnar Nilsson, 85 år
- 30 sept Erik Gustaf Granell, 88 år
- 3 okt Gudrun Harriet Fredriksson, 64 år
- 7 okt Inga-Britt Olsson, 71 år
- 10 okt Valdemar Ejnar Gordon Karlsson, 87 år
- 12 okt Olov Göran Söderström, 75 år
- 16 okt Lars Yngve Danielsson, 79 år
- 18 okt Inger Birgitta Norberg, 72 år
- 20 okt Anna Katrina Kvarnström, 94 år
- 27 okt Anders Börje Anth, 65 år
- 4 nov Stig Valfrid Ramsell, 87 år
- 6 nov Elsa Eleonora Karlsson, 83 år
- 10 nov Ewa Christina Josefine Hyttsten, 24 år
- 15 nov Enit Mariann Jonasson, 59 år

- 23 nov Brita Eleonora Nordström, 91 år
- 25 nov Karl Georg Edström, 89 år
- 30 nov Anton Gösta Johansson, 85 år
- 2 dec Ingrid Viktoria Karlsson, 92 år
- 3 dec Edvin Andersson, 81 år
- 3 dec Per Erik Torsten Borg, 84 år
- 6 dec Ingrid Alma Nord, 87 år
- 18 dec Karin Ingegerd Östman Kwick, 62 år
- 29 dec Sven Fritiof Stänkelström, 83 år

2011

- 1 jan Åsa Mari Hjelm, 67 år
- 3 jan Algot Sundberg, 90 år
- 7 jan Sigrid Elise Medén, 88 år
- 9 jan Ivan Alexis Filén, 67 år
- 19 jan Elsa Sofia Flisager, 91 år
- 23 jan Bengt Erik Anteskog, 74 år
- 31 jan Anna Kristina Bernhardsson, 93 år
- 5 feb Anna Adela Karlsson, 90 år
- 5 feb Gördis Elisabet Lyrén, 87 år
- 8 feb Erik Ragnar Sandström, 74 år
- 9 feb Gullan Sylviann Orsén, 64 år
- 13 feb Johan Folke Edvinsson, 81 år
- 14 feb Jenny Karolina Persson, 99 år
- 15 feb Eva Inga-Britt Eriksson, 84 år
- 16 feb Elsa Irene Rindberg, 84 år
- 22 feb Hilding Karlsson, 80 år
- 27 feb Fredrik Karl Segersten Feller, 22 år
- 27 feb Tea Saritza Sandström, 88 år
- 1 mars Jenny Elise Eriksson, 80 år
- 2 mars Rut Gunnel Persson, 83 år
- 3 mars Märta Andersson, 87 år
- 8 mars Astrid Angelika Norman, 85 år
- 19 mars John Erik Harry Tengblad, 79 år
- 24 mars Karin Maria Nilsdotter Nordmark, 83 år
- 26 mars Anna Kristina Hansson, 89 år
- 27 mars Anna Karine Johansson, 80 år
- 27 mars Anna Märta Wittenström, 75 år
- 31 mars Karl Elis Sund, 83 år
- 5 april Gudrun Maria Vesterlund, 64 år
- 9 april Mona-Mari Eklund, 61 år
- 11 april Ingrid Magdalena Elisabet Jönsson, 82 år

18 april Erna Sibylla Kvemo, 73 år
25 april Rolf Anders Nordholm, 61 år
27 april Sven Åke Eliasson, 75 år
13 maj Ingegerd Åslund, 74 år
21 maj Eduard Konstantinovitj Chumburidze, 17 år
22 maj Karin Elsie Mårtensson, 75 år
30 maj Gösta Emanuel Jönsson, 85 år
3 juni Karl Ivan Andersson, 92 år
7 juni Alf Emanuel Rolandsson, 82 år
7 juni Karin Anhild Brink, 86 år
11 juni Mats Olov Ingemar Didriksson, 66 år
12 juni Sonja Viktoria Brandt, 92 år
16 juni Gudrun Mari-Anne Nyberg, 69 år
26 juni Kaarlo Yrjö Kallojärvi, 66 år
29 juni Gabriel Gabrielsson, 88 år
2 juli Jan Anders Gustav Andersson, 47 år
3 juli Lars Ingemar Åhman, 60 år
9 juli Margareta Groth, 66 år
11 juli Gunhild Maria Wallin, 90 år
13 juli Isidor Karl Johan Elvin Segemar, 91 år
20 juli Britta Agneta Petersen, 59 år
22 juli Jan Olof Solberger, 66 år
30 juli Ellen Forslund, 90 år
1 aug Nils Arne Jacobsson, 85 år
1 aug Otto Helmer Wikberger, 94 år
3 aug Olov Urban Lindström, 77 år
11 aug Lars Anders Markus Nissa, 20 år
17 aug Bror Ragnar Jonasson, 78 år
18 aug Björn Seved Wall, 26 år
20 aug Pär Guno Stefan Bengtsson, 48 år
27 aug Rolf Östen Gustav Wall, 63 år
3 sep Ingrid Lovisa Eriksson, 87 år
5 sep Hilda Guno Eriksson, 80 år
10 sep Siv Gulli Jonsson, 74 år
15 sep Marie Birgitta Månthén, 50 år
17 sep Barbro Anita Johansson, 64 år
19 sep Sigurd Holger Nikolaus Tunegård, 92 år
27 sep Kerstin Astrid Hammersjö, 85 år
28 sep Signe Erika Elgendahl, 91 år
29 sep Karin Birgitta Norberg, 81 år
1 okt Solveig Maria Lund, 50 år
2 okt Hans Erik Persson, 70 år

- 7 okt Gertrud Vikström, 96 år
- 7 okt Per Magnus Persson, 86 år
- 12 okt Mats Arne Rosenberg, 88 år
- 15 okt Edith Kristina Nyman, 78 år
- 25 okt Birgit Åkerblom, 86 år
- 27 okt Elsa Katarina Frisk, 95 år
- 30 okt Edvin Vilhelm Olsson, 86 år
- 4 nov Matts Bertil Mattsson, 86 år
- 5 nov Hilda Ottilia Segemar, 90 år
- 7 nov Nils Oskar Knut Andersson, 89 år
- 15 nov Bo Torsten Rolandsson, 73 år
- 16 nov Stig Georg Olsson, 94 år
- 17 nov Inga Signe Karolina Andersson, 87 år
- 19 nov Astrid Eivor Häggblad, 81 år
- 22 nov Per Bertil Sidén, 75 år
- 25 nov Anna Ingegerd Sundqvist, 99 år
- 25 nov Svea Dorotea Rosendahl, 91 år
- 27 nov Ebbe Stjernefeldt, 86 år
- 29 nov Bror Astor Gullmar Morin, 68 år
- 3 dec Bengt-Eric Jägerhem, 60 år
- 11 dec Hans Hagen, 91 år
- 12 dec Anna Isabella Petra Byman Forsberg, 9 månader
- 14 dec Birgit Margareta Alenius, 88 år
- 21 dec Lisa Elvira Persson, 85 år
- 22 dec Ester Kalis Johansson, 92 år

2012

- 2 jan Ingmar Vilhelm Berg, 83 år
- 2 jan Lars-Olov Östen Karlsson, 72 år
- 6 jan Bernt Roland Lindgren, 50 år
- 8 jan Märta Sylvi Larsson, 85 år
- 12 jan Erik Grimsvéd, 90 år
- 14 jan Stig Harry Valdemar Olsson, 76 år
- 15 jan Lajla Signhild Larsson, 69 år
- 16 jan Maj-Lis Häggman, 73 år
- 18 jan Eva Kristina Wallin, 52 år
- 20 jan Rut Johanna Boman, 92 år
- 22 jan Sven Arne Johansson, 70 år
- 25 jan Bror Holger Grundahl, 92 år
- 29 jan Bror Olof Eriksson, 88 år
- 4 feb Ingvor Birgitta Andersson, 72 år
- 5 feb Anny Elisabet Olsson Nilsson, 80 år

7 feb Bengt Elving Fjellstedt, 82 år
10 feb Elin Lisa Linnéa Persson, 93 år
11 feb Björn Olov Lundstam, 77 år
15 feb Per Erik Thorsell, 94 år
28 feb Per Johan Torsten Medén, 88 år
7 mars Per Erik Persson, 76 år
11 mars Kurt Erling Sjögren, 69 år
20 mars Elsa Ingegärd Gunnholt, 80 år
20 mars Lissie Maria Hedlund, 87 år
28 mars Anton Andersson, 93 år
31 mars Erry Henrietta Jonsson, 86 år
11 april Ingrid Brita Adolfsson, 88 år
19 april Mejt Ingrid Lindblom, 83 år
25 april Ingeborg Elisabet Ångnell, 74 år
27 april Fredrik Anders Oskar Normark, 32 år
28 april Jenny Linnea Larsson, 22 år
4 maj Kerstin Elvira Kardin, 94 år
7 maj Jonas Olof Persson, 80 år
9 maj Kerstin Agneta Björn, 68 år
9 maj Mary Britt Edström-Bister, 89 år
13 maj Eva Ingeborg Westerberg, 86 år
15 maj Svante Gunnar Öhrnell, 65 år
19 maj Anna Elisabet Rislund, 86 år
21 maj Gun Helen Nystedt, 54 år
22 maj Hans Gösta Oskarsson, 81 år
23 maj Karl Ivar Jonsson, 77 år
26 maj Elliot Mikael Torbjörn Elfendal Forss, 1 månad
5 juni Gösta Ekerberg, 84 år

Göran Söderström in memoriam

Sedan Brunflobygden senast gavs ut har ännu en stötteleare i Brunflo hembygdsförening, Göran Söderström, gått ur tiden.

Göran växte upp i Grytan/Håkansta och gick i Lövbergets skola. Redan i unga år väcktes hans intresse för bilar och motorer och det intresset samt ekonomi löpte sedan som en röd tråd genom hans arbetsliv. Sitt första arbete fick han på verkstadskontoret i dåvarande Sandström & Ljungqvist där han senare blev kassör.

Nya arbetsuppgifter inom bilbranschen förde honom och hustrun Eva till Gällivare och Sollefteå. Under den tiden föddes också barnen Lars-Erik och Gunilla.

Familjen återvände så småningom till Östersund där Bilbolaget blev Görans arbetsplats under de kommande tio åren.

Utmaningen att bli sin egen arbetsgivare lockade och med stort engagemang startade han en bokföringsbyrå som kom att växa. Samtidigt byggde han och kompanjoner upp Östersunds Lastbilsservice AB. Båda verksamheterna gav intensiva arbetsdagar men med många stimulerande möten med människor och företag. Han såg positivt på utmaningarna i de olika arbetena både för kunder och i de egna verksamheterna. Han gladdes åt att se båda företagen utvecklas och såg positivt på framtiden och fortsatte sitt arbete även efter pensionsåldern.

Görans intresse för kultur och friluftsliv resulterade i besök på både teater, museer och musikevenemang av skilda slag. Skidåkning i fjällen soliga vårvinterdagar var en av höjdpunkterna, likaså under åren i Lockne och senare njuta på bryggan eller med en tur på Locknesjön. Hemma i föräldrahemmet i Grytan växte intresset för att utveckla trädgården. Varma somardagar tyckte han även om att sitta med en bra tidning i skuggan under det stora, gamla körsbärsträdet – ett träd som hans far planterat.

På fritiden engagerade han sig åt ideellt arbete i olika föreningar som JMK och ÖFS. Senare också i Brunflo hembygdsförening där han var kassör i många år.

Förutom att han skötte kassörsarbetet med bravur deltog han också aktivt, bl.a. genom bidrag, till förvärv av mark under hembygdsgårdens byggnader, som till viss del stod på ofri grund.

Göran värdesatte umgänget med sina släktingar och vänner högt och var en uppskattad länk i vår kedja av kusiner som regelbundet träffades för utflykter och allehanda äventyr runt om i Jämtland.

Han var en man som ansåg att man bör bidra till ett bättre samhälle och han omsatte det genom sitt ideella arbete och att under många år vara blodgivare.

In i det sista hade han en realistisk och positiv syn på livet och tillvaron. Flera av hans vänner har tyvärr gått bort för tidigt – nu har han återförenats med dem.

Hembygdsföreningen och familjen bevarar minnet av Göran i våra hjärtan.

Familjen och kusinen Anders Håkansta

Jag minns mina vänner

*Som en fågel, kan tankarna flyga,
kors och tvärs, över hela vår jord.
Dom behöver ej, stanna och "tanka",
jag kan pränta dess färd, just i ord.
Mina tankar, dom reser ju alltid,
på sin färd, över kölhöjdens rand.
Och stannar, vid Leksvik, och fjorden,
vid vår stuga, på hemgårdens strand.*

*I mitt hjärta, finns allting bevarat,
alla minnen, från fornstora dar.
Allt det vackra, som värmer mitt sinne,
vill jag gömma och alltid ha kvar.
För där finns ju, skogen och fjällen,
alla vänner, jag hade en gång.
Det ger solsken i hjärtat, att minnas,
därför skriver jag nu, denna sång.*

*Så ni alla, som är ifrån trakten,
från den bygd, där jag levde förut.
Är för mej, som en skimrande hälsning,
en lycka, som aldrig tar slut.
Så känns det, att mötas av vänner,
och minnas, de tider som gått.
Jag tackar var stund, här på jorden,
för glädje och sorger jag fått.*

Inger Nilsson

Vid livets början

(Födelsedatum för barn döpta
enl. Svenska kyrkans ordning)

Marieby församling 2010-07-01 – 2012-06-30

2010

- 1 juli Rut Bois, Bye
- 7 juli Tove Asp, Fugelsta
- 20 aug Joni Larsson, Öd
- 26 aug Kerstin Halldorf, Fugelsta

2011

- 7 feb Nowa Sundqvist, Fugelsta
- 11 mars Tove Hoof, Öd
- 7 april John Vykander, Fugelsta
- 13 april Noah Stenman Näsström, Bye
- 5 maj Juno Sjömark Eldh, Öd
- 12 maj Alwhin Melin, Bye
- 29 juni Aurora Staverfelt, Bye
- 22 juni Gustav Hult, Bye
- 7 dec Majken Jonasson, Fugelsta
- 8 dec Tora Edman Bergström, Fugelsta
- 14 dec Leon Östling, Öd

2012

- 11 maj Axel Sandin, Fugelsta
- 16 maj Edvin Zakrisson, Bye
- 23 juni Jessica Santana Fridell, Öd

Konfirmation i Lockne kyrka 14 februari 2009

*Konfirmanderna kommer från Lockne, Marieby och
Näs församlingar i Brunflo kyrkliga samfällighet*

*Stående från vänster: Linn Svensson, Jonas Hallekvist, Daniel Hall, Mathilda Svedberg,
Sara Svelander, August Nilsson, Jonathan Haraldsson, Simon Eriksson, Elias Svedlund,
Cecilia Moe, Linda Jarefors, Victor Book, Amanda Persson och Nathalie Lindberg.
Sittande från vänster: Elin Sahlin, Amanda Nilsen, Maja Håkansson, konfirmations-
präst Karin Härjegård, konfirmationsledare Katarina Montonen, konfirmationspräst
Maria Olofsson, Inga Dahl, Maria Eriksson och Moa Fridell.*

Foto: Fotograferna Maria & Anna, Östersund

Konfirmation i Lockne kyrka 29 januari 2011

*Konfirmanderna kommer från Lockne, Marieby och
Näs församlingar i Brunflo kyrkliga samfällighet*

Från vänster: Församlingspedagog Helene Ångström, Carolina Pålsson, Lisa Jarefors, Marcus Eliasson, Nike Hansson, Rasmus Sundberg, Tomas Nilsson Lagerqvist, Anne-Charlotte Gustafson Näsman, Eric Hallquist, Julia Strandberg, Nina Thyselius, Michelle Eriksson, Maria Olofsson, Amanda Blomqvist, Lina Barthelson, Ann Grundahl, Emma Håkansson, prästen Maria Olofsson, kantor Ingeborg Olsson och församlingspedagog Kristina Kojan.

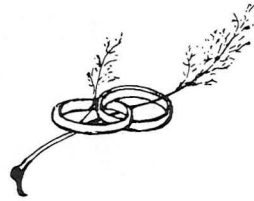
Foto: Mats Almlöf/MAP

Vigda – De nya hemmen

(Enl. Svenska kyrkans ordning)

Marieby församling

2010-07-01 – 2012-06-30

2010

- 18 aug Ida Karin Marie Henriksson och Sören Olsson, Bye
- 4 dec Nina Olausson och Magnus Olausson, Bye

2011

- 2 juni Therese Tjäder och Lars Göran Berglund, Fugelsta
- 2 juli Berit Jonasson och Torbjörn Lundström, Överbyn
- 21 okt Stina Hemmingsson och Jonas Thelander, Öd
- 26 dec Hyun-Jin Maria Olsson och Rickard Hult, Bye

2012

- 14 april Anita Hansson och Peter Sandin, Fugelsta
- 2 juni Heidi Finke och Dick Söderling, Bye
- 23 juni Lisa Nilsson och Mathias Bois, Bye

Efter slutat dagsverke

2010-07-01 – 2012-06-30

Marieby församling

2010

- 26 juli Lars Olov Persson, 85 år
- 22 aug Elin Maria Käller, 87 år
- 30 aug Simon Nilsson, 51 år
- 5 sept Sten Erik Johannesson, 96 år
- 7 nov Karin Nelly Persson, 93 år

2011

- 8 feb Ester Matilda Nordström, 95 år

2012

- 17 april Maud Elisabet Hemmingsson, 54 år

In Memoriam

En märklig man har gått ur tiden

Erik Johannesson, en av vår bygds mest betydelsefulla personer har avlidit i en ålder av 96 år. Han föddes några dagar före första världskrigets utbrott och med sitt ytterst goda minne, minns han hur tågen rullade förbi där familjen bodde i en banvaktsstuga inom Nässkotts församling. Krigsfångar och sårade gjorde ett outplånligt intryck på honom redan som barn. Efter att skolan avklarats var det att se sig om efter arbete. Men nu hade arbetslösheten drabbat även Sverige. Erik hade tur och han fick arbete som "dagaman" på två stora jordbruk i byden.

Det var typiskt arbete som plöjning, harvning, sådd och skördearbete. På vintrarna var det timmerkörning. Så kom andra världskriget och då var ordnat arbete nästan en omöjlighet. Historien upprepade sig. Erik blev ånyo

åskådare till alla fångtransporter som rullade genom vårt län. Nu var Erik över 30 år och hade tänkt utbilda sig inom skogsbruket i unga år, men kände sig för gammal för skolbänken, så han sökte drängplats och hamnade hos Karin och Elov Persson i Överbyn. Där trivdes Erik och arbetade året runt hos dem, dels i skogen och dels med åkern. Nu var det så att Elovs mamma var litet av en äktenskapsmäklerska och hon rådde Erik att hälsa på en ungdom, längre oppe i byn. Eftersom Erik var van att lyda de äldre så bar det i väg att hälsa på. Detta hände 1945 och 1946 var de gifta! De båda övertog hennes föräldrars torpställe, så blev det skogen vintertid. Det var varierande arbete för nu blev Erik anlitad även som stämplare och hjälptummare.

År 1954 hade man ännu inte begåvats med något barn så nu beslöt Karin och Erik att adoptera, helst en pojke. Så det bar i väg till Tallåsliden, uppe på Litsvägen. Där var många barn och problemet var att dom fastnade för två bröder. På hemvägen löstes det hela. Dom hämtade hem båda två, vilket ingen av de inblandade har ångrat. Enda problemet var att båda pojkena mestadels arbetat långt från hemmet.

1970 arrenderades gården ut och för första och sista gången ringde Erik till arbetsförmedlingen om arbete. Man hade ingenting för dagen men redan efter två dagar ringde det från Vägverket i Brunflo och där blev Erik kvar, ända till sin pensionering.

Nu började en ny epok i Eriks liv, släktforskning, som inte var så enkelt på 80-talet. Otaliga dagar tillbringades på Länsarkivet. De flesta gårdar i Marieby redovisades och många artiklar trycktes i Brunflobygden. Kyrkan och kommunen hade i många år hjälp av Erik. Han var kyrkvård i Marieby i 15 år och ledamot i kyrkogårdsnämnd, kyrkoråd, fullmäktige och när man tänker på alla de tal Erik höll för besökare i olika sammanhang, förstår man vilket kunnande den mannen var i besittning av. Inom kommunen deltog Erik i främst taxeringsnämnder.

När Erik kommit in i 80-årsåldern anslöt han sig till ett sällskap som varje sommar reste runt i Europa för att ytterligare vidga sina vyer. Erik avslutade sina dagar på Ängegården i Brunflo.

Skrivaren av dessa rader blev aldrig helt insatt i vilket kunnande Erik innehade, men vid genomläsning av hans memoarer klarnade bilden. En fråga återstår: Vad hade det blivit av denne man om han fått studera?

Erik var mer kulturellt kunnig än de flesta anade. De norska författarna var hans favoriter, främst kanske Sigrid Undset. Inom musiken var det de klassiska mästarna som föll honom i smaken, men även den svenska folkmusiken, främst Gammal fåbodpsalm från Älvdalen. Inom poesin var Verner von Heidenstams Sverige hans favorit.

Torsten Nilsson

“Kyrkis” i Torvalla

– en populär mötesplats

När vi hade fått barn för fem år sedan och jag var föräldraledig blev jag tillfrågad av en god vän om vi ville hänga med till Kyrkis här i Torvalla. Eftersom vi var relativt nyinflyttade tänkte jag att det kunde vara roligt att träffa lite folk. Jag hade också hört mycket gott om kyrkans verksamhet i Torvalla så det kändes lite spännande.

I samma ögonblick som jag och min lilla flicka klev in genom dörren kände jag att vi blev väl mottagna och välkomna och vi har alltsedan dess försökt att besöka Kyrkis någon gång ibland, trots att föräldraledigheterna sedan länge är över. Både barnen och jag ser fram emot Kyrkis när vi ska dit och det är alltid ett kärt återseende. Jag har bett Berit Einarsson, som är barnledare, att berätta lite om verksamheten.

Öppet Kyrkis i Torvalla har funnits sedan Heliga Ljusets kyrka i Skogsmön öppnades 1988. Berit har arbetat som barn och ungdomsledare sedan 1993 och har träffat massor med barn, ungdomar och vuxna i Torvalla sedan dess. Öppet Kyrkis i Torvalla vänder sig till barn 0–6 år och deras föräldrar eller andra anhöriga, mor- och farföräldrar brukar också dyka upp på Kyrkis.

Kyrkiledarna Inger, Berit och Katarina.

Pussel är kul tycker David, Louise och Oliver.

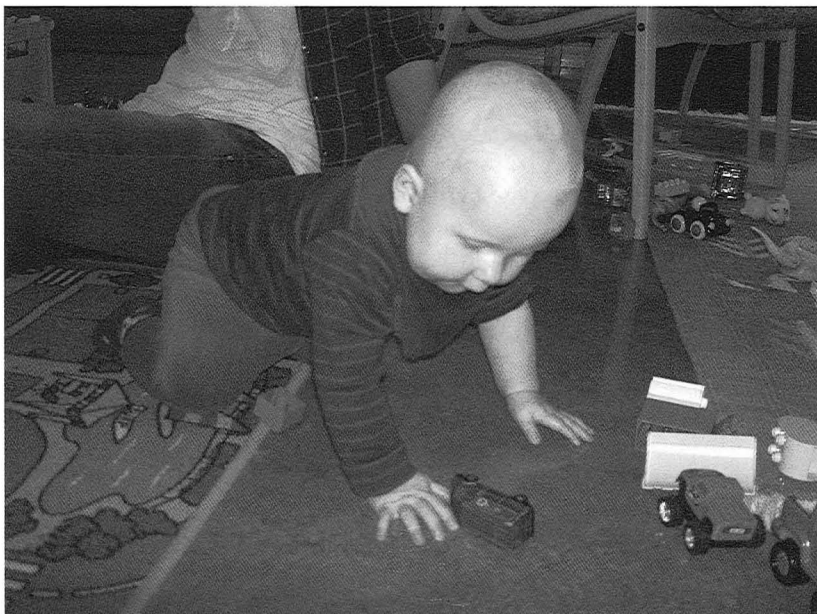
Verksamheten bedrivs på måndagar 9–12.30 i Heliga Ljusets kyrka och tisdagar samma tid i Ängsmokyrkan. Verksamheten är som man kan höra på namnet öppen, det kostar inget, ingen föranmälan behövs och man kommer och går som det passar för var och en.

På Kyrkis arbetar barnledare Berit Einarsson, diakon Katarina Montonen, församlingspedagog Lotta Sävenmo och ibland är det även flera ledare, alla lika goa och engagerade i barn och föräldrar. Under den tid kyrkis har öppet hinns det med sångstund, frukt- och sagostund, lek, pyssel, samvaro, samtal och avslutning med sång och rörelse. Det finns fika att köpa för en liten peng och många äter sin medhavda lunch där. Lokalerna är anpassade för barnens aktiviteter samtidigt som närheten till kyrkan gör att det finns en naturlig anknytning till denna. I Ängsmokyrkan är sångstunden förlagd till kyrkan, i Heliga Ljusets kyrka firas traditioner som påskvandring och julavslutning i kyrkan.

Öppet Kyrkis är öppet för alla, utan krav och oavsett bakgrund eller tillhörighet men grundar sig förstås i kyrkans grundpolicy och anknyter till de kristna traditionerna. På Kyrkis möts många olika nationaliteter och det fyller en viktig social funktion. Alla blir sedda och bemötta när de kommer in på Kyrkis och det finns alltid något som passar för var och en. Varje vecka

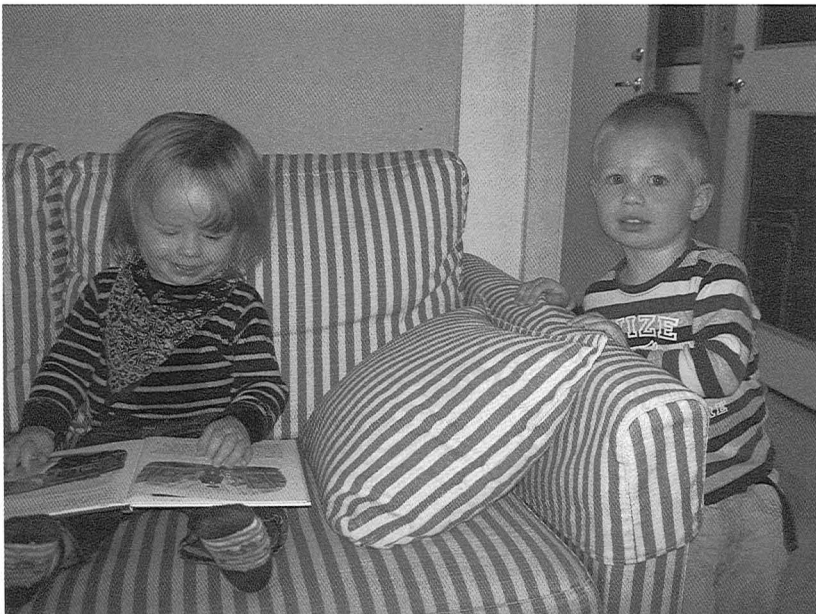
Här tillverkas maracas! Berit flankeras av Nathalie, Rebecca och Zacharias.

Även de minsta tycker det är jättekul på Kyrkis.

Full fart bland kuddarna med Isabelle och Theo!

Jättekul bok tycker Zacharias. James håller med.

finns nya spännande pussel att göra. Det finns en tanke med allt, exempelvis att det kan vara bra med något praktiskt att göra med barnen när man kommer, kanske som ny besökare på Kyrkis. Det finns också många andra aktiviteter som att leka med lego, bilar, dockor, spel, tågbanda, utklädningskläder.

Att gå på Kyrkis har alltid varit väldigt populärt. Att det kommer uppemot 30 barn och 20 vuxna en dag är ingen ovanlighet.

Varje gång jag och mina barn har besökt Kyrkis är barnen nöjda och glada och ser fram emot nästa gång, och jag vet att det är flera med mig som delar denna upplevelse, vi är många föräldrar som också är nöjda och glada över att få ta del av denna varma verksamhet!

Cecilia Bergman

PYSSEL PÅ ÖPPET KYRKIS

Vecka 40 Måndag:
Gör vi hösttavlor.

Vecka 41 Måndag:
Målar vi på staffli.

Vecka 42 Måndag:
Gör vi maraccas.

Vecka 43 Måndag:
Målar vi galgar.

Välkomna! 😊

PYSSEL PÅ ÖPPET KYR

OBS!

Höstlovs vecka 44 Tisdag

INGET KYRKIS MÅ

Grillar vi korv i kyrkislo

Vecka 45 Måndag:
Bakar vi med playdo

Vecka 46 Måndag:
Målar vi olika djur.

Vecka 47 Måndag:
Gör vi hals/armband

Välkomna! 😊

Nya pussel varje vecka! Lika roligt varje gång, både för barn och vuxna.

Berit och Marlene samtalar med Vincent tumlar runt i babygruppen under överinseende av Elyod.

Brunflokrönikan

Juli 2010 – Juni 2012

Sammanställd av Bror Halvarsson och Eivor Söderman

2010

JULI

- 16 Optands Teknikland öppnar efter en upprustning som kostat ca 20 miljoner kronor. En stor publik beundrar det som skapats.
- 25 Så gjorde farfarsfar och mormorsmor. Traditionsenligt hölls dagen då hantverk från förr visades upp. Det skedde på Brunflo hembygdsgård men tyvärr så var inte vädret det bästa. Dagen började med högmässa inomhus med prästen Leif Jarlbjörn och organisten Astrid Åslin på dragspel och som klockare deltog Bror Halvarsson. Tunnbrödsbak och repslagning visades upp och kaffe med våfflor eller hembakat bröd serverades. Dessutom serverades kolbullar.
- 30 En berusad bilförare tas om hand av polis i Torvalla efter vinglig färd över trottoar och gräsmatta. Privatpersoner deltar i gripandet.
- 31 Två små barn anmäls försvunna i Torvalla. Barnen hittas efter en timme på Rådhusgatan och får skjuts hem.

AUGUSTI

- 3 E14 mellan Ope och Brunflo sandas mitt i sommaren efter ett oljeutsläpp av okänt fordon. Vägbanan blir hal.
- 6 En papegoja som flugit vilse flaxar runt på Skogsvägen i Brunflo. Göran Festin efterlyser ägaren.
- 7 En fallskärmshoppare fastnar i en elledning i Optand. Fallskärmen utvecklar sig inte men reservskärmen och elledningen räddar hopparen som klarar sig utan skador.
Ett trettiotal ”lumpare”, ungdomar, på gamla F4 testar militärlivet. De får bland annat prova på exercis, flyga ett skolplan SK 50 och att sova i logementssängar. Alla deltagare uppskattar det veckolånga testet.
- 11 Två män grips i Torvalla efter villainbrott. De förhörs även om andra inbrott i området.
En intressant berättarkväll med Bror Halvarsson som berättade om hur det var att vara springpojke förr i tiden. Ganska många åhörare lyssnade och berättaren fick en välförtjänt applåd efteråt.
- 16 Skottlossning i Ope hörs av boende. Ditkallad polis hittar ingenting misstänkt.

- 17 Lars Ohly från Vänsterpartiet besöker Torvalla hälsocentral och pratar om vården. Han betonar att skatt inte får gå till privat vinst och att det är bra att ifrågasätta den fria etableringsrätten.
- 25 Sommarens sista berättarkväll hade som tema hur det var att åka ångtåg och rälsbuss förr i tiden. Bror Halvarsson stod för berättandet och han visade även upp en del föremål lånade från järnvägmuseet.
- 26 HSB inviger sitt nya bostadsområde med 60 nya lägenheter i Torvalla. Inflyttning påbörjas i september.
- 28 Två förs till sjukhus efter en seriekrock på E14 vid Torvalla. En värde-transport, en buss och en postbil blir inblandade i krocken. E14 stängs av under bärgningsarbetet.
- 30 Torvalladagen firas med stor fest i centrum. I Torvalla bor idag ca 3.600 personer och många av dem deltog i festligheterna som bestod av dockteater, pizzatävling, musikuppträdande och viss förtäring.
- 31 Tre flygplan säljs av Östersunds Flygklubb eftersom klubben har för många plan i sin verksamhet.

De tre flygplanen. Foto: Jan Andersson, Länstidningen

SEPTEMBER

- 1 Sprängdeg hittas av polisen i frysen i en lägenhet i Brunflo. De boende i fastigheten evakueras. Det var vid en husrannsakan som polisen fann sprängämnet. Sedan sprängmedlet tagits omhand får de boende återvända till fastigheten.
- 6 En tidigare hållen skördemarknad återupptogs efter uppehåll sedan 1970-talet. Försäljningen började redan innan marknaden öppnats och varorna tog slut två timmar innan den stängde.

- 7 Den omtalade Singsjöfilmen *The American* har blivit en succé. Den toppar USA-listan över filmer som dragit in mest med pengar.
- 9 Högsta vinsten i Jämt-Brasilianska reselotteriet vinner Elsa Oskarsson, Brunflo. Hon får en resa värd 30.000:– till Portaleza och Cumbuco.
- 14 En MC-förare förolyckas vid en kollision med en bil i Torvalla. Olyckan sker vid korsningen Basvägen–Skogsbruksvägen.
En singelolycka inträffar efter vägen mot Marieby vid Sörviken i Brunflo. En lastbil med släp går av vägen och lasten av ensilage sprids över vägen. Vägen spärras av under tiden som bärgningen pågår. Föraren klarar sig utan skador.
Brunflo IK blir utan tränare, båda slutar och sportchefen Jens Nordin tar över tränarsysslan tills vidare.
- 17 En grupp på 29 stycken pilgrimsvandrare åker buss från Brunflo till Linehall för att genomföra en vandring tillbaka till Brunflo. Monica Nordenström från Marieby och Ola Hanneryd från länsstyrelsen deltar. Vandringen längs S:t Olofsleden avslutas vid Brunflo församlingsgård där det vankas kaffe eller thé med piroger. Ola avtackades för sin medverkan med en flaska hemkokt svartvinbärssaft.
- 21 Marianne Persson, Brunflo, får ett ovanligt besök i sitt sovrum när en orrhöna flyger in genom fönstret. Resultatet blir en trasig fönsterruta, glassplitter över sovrumsgolvet och en död orrhöna på sängen.

Marianne Persson, Brunflo, fick sitt sovrumsfönster förstörd under måndagen. Detta då en orrhöna plötsligt stördök rakt igenom fönstret och in i sovrummet.

Foto: Ulrika Andersson, Länstidningen

OKTOBER

- 8 I ett runt energisnålt hus i Torvalla skall de äldre få bo i framtiden. Det blir länets första passivhus för äldreboende. Det ska enligt planerna byggas på Skogsbruksvägen och blir stort, hela 3.700 kvadratmeter och inrymmer 32 lägenheter.
- 15 Brunflo IK och Brunflo FK satsar gemensamt på inköp av en hjärtstartare, en defibrillator. Den ska höja säkerheten för både aktiva och publik.

NOVEMBER

- 13 Teodor Flykt i Ope har ett stort problem. Han måste köra efter Opevägens 70 km/h-sträcka med sin permobil. Han kommer inte över snövallen och in på gångbanan. Teodor som är funktionshindrad går i en särskoleklass i Ope skola. Teodors mamma Kia anser att det är livsfarligt för hennes son att åka på vägens körbana.

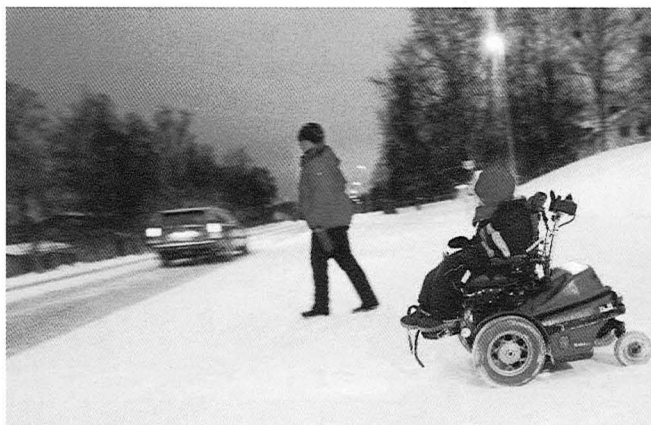

Foto: Henrik Flygare, Länstidningen

- 21 Traditionsenligt stor julmarknad på hembygdsgården. Många utställare och livlig kommers. Vad som fanns att köpa var: hembakat bröd, stickat, virkat och sytt, slöjdalster, silversmidan, träskyltar, böcker och tavlor. I serveringen fanns det kaffe och thé med hembakat bröd och ute på gården kolbullar. När marknaden stängdes kunde marknadschefen Kurth Malmborg glädja sig åt en mycket lyckad marknadsdag.
- 25 Byggelits ägare Olle Persson, Torvalla lägger ner sitt företag och därmed även sitt livsverk. Orsaken är att man kan köpa byggskivor billigare från andra företag.

Jan-Eric Håkansson och Kjell Johansson i samspråk. Foto: Bror Halvarsson

- 26 Dörren stängs för Ope skola. Det beslutades i dag. Stor upprördhet bland barn, föräldrar och allmänhet. Hoppet står till fullmäktige som kan ändra beslutet. Även ett medborgarförslag om bevarande av förskolan och skolan finns inlämnat och det ger ytterligare hopp.

Ope skola. Foto: Håkan Luthman, Länstidningen

Kastalskolan skall byggas om för att minska skadegörelsen. Det är dåligt med rastutrymme, det och bättre toaletter samt utrymme för aktiviteter skall minska skadegörelsen, tror man.

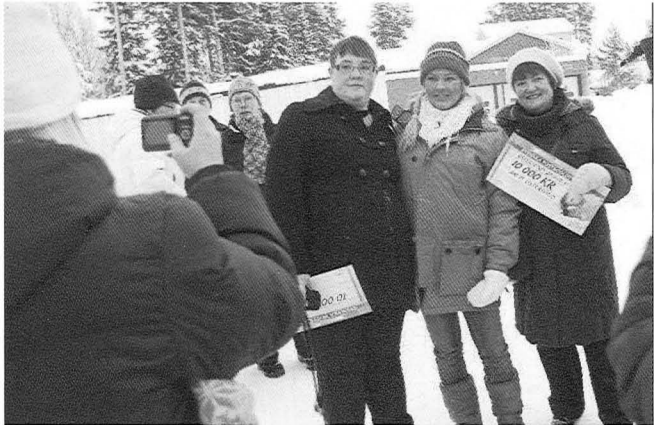
- 27 Efter det att Brunflo och Marieby församlingar dragit sig ur framställningen av Brunflokrönikan har upprördheten blivit stor inom de båda hembygdsföreningarna. Ett dubbelnummer kommer att tryckas efter två års uppehåll, men nu utan medverkan av de båda församlingarna. Bror Halvarsson från Brunflo hembygdsförening tar initiativet till detta.

DECEMBER

- 21 Ett antal torvallabor delar på miljoner när deras postnummer blir vinnare i Postkodlotteriet. 206 personer får 10.000:– var. En stor folkmassa bevittnar utdelningen. En av vinnarna får även en bil.

*Postkodlotteriets
Magdanelna
Graaf flankeras
av ett par
glada vinnare
i Fjällmon,
Torvalla.*

*Foto:
Henrik Flygare,
Länstidningen*

2011

JANUARI

- 12 Vattentorn blir spännande landmärke i Torvalla. Tornet blir hela 45 meter högt och beslut om byggande sker i februari 2011.
- 19 Säkrare skolfärder för Teodor Flykt efter prioriterad skottning av trottoaren efter vägen Torvalla–Ope.
Vid en kollision mellan bil och buss i Torvalla, skadas personbilens förare och förs till sjukhus med lindriga skador.
- 21 Maskerade män våldtar en 16-årig flicka i Torvalla i 19-tiden. Flickan stod och väntade på bussen när tre yngre män dök upp. Efter dådet flydde männen som blev skrämde. Flickan larmade själv polisen och hon fördes till sjukhus.

FEBRUARI

- 3 Solbländning orsakar kollision bakifrån mellan två bilar, söder om Brunflo. Båda förarna förs till sjukhus med lindriga skador. Torvalla får efterlängtad postombud. PRO:s envisa kamp ger resultat. Om en vecka ska posten invigas.
- 11 Barry Smith, legendarisk i NHL och i Brunflo på 1980-talet, har återvänt dit det började, i Brunflo. Efter 30 år besöker han sina f.d. kamrater i Brunflo IK som han varit tränare för.
- 15 Utredningen om våldtäktsförsöket som skedde i Torvalla, läggs ner. Tillräckliga bevis på brott saknas.
- 22 Nya postkontoret i Torvalla invigs. Efter fyra år utan post har äntligen byborna fått sitt efterlängtade postkontor. PRO:s kamp är över. Tony Åström, Brunflo, vinner SM i pimpelfiske vid tävling på Mälaren i Stockholm. Tony är bara 13 år men har tävlat i många år.

Tony Åström. Foto: Ulrika Andersson, Länstidningen

MARS

- 8 Landshövding Britt Bohlin inviger Torvallas nya mötesplats, ett kafé i centrum. Utställningar, underhållning och cirklar ska det bli i kaféet. Några som saknat arbete har skapat mötesplatsen.
- 15 Brunflos äldreomsorg håller på att haverera. Det är svårt för anställda på äldreboendet att klara jobbet. Den som jobbar natt har ensam 19 patienter att sköta om. Anställda törs inte klaga och riskera jobbet.
- 17 Ett ovanligt museum har Ulf Sjöblom hemma i sitt radhus i Torvalla. Han har samlat på sig massor av prylar från 1950-talet.

Britt Bohlin inviger Torvalla kafé. Foto: Henrik Flygare, Länstidningen

APRIL

- 2 Ett äldreboende för 125 miljoner planeras i Torvalla. De 64 lägenheterna ska stå klara om två år.
- 30 Robin Halvarssons kamrater kallade på polis och ambulans till Robins lägenhet när han inte öppnade trots att de bankade på dörren och hörde honom andas. Han låg medvetslös och togs till sjukhus med en svår infektion i kroppen, men tillfrisknar efter en tid. Tack vare kamraterna överlevde han.

MAJ

- 11 Ung man stjal pengar ur en kvinnas BH. Polisen griper mannen som tas in för förhör.
- 16 34.000 värmeljus insamlas av en skolklass i Torvalla.
- 20 Två ton kalksten har hämtats i Näversjöberg för restaurering av Marieby kyrka.

JUNI

- 20 Agility, personsök och rallylydnad visades upp i Brunflo när Bruks- hundsklubben håller ”prova på dag”.
Kampen för Ope skola går vidare. Beslut väntas nästa vecka.
- 24 Sedvanligt midsommarfirande på Brunflo hembygdsgård lockar många besökare trots regnet.

Jack Russel-tiken Isa var väldigt energisk när hon och matte Frida Edler provade på rallylydnad.

Foto: Håkan Luthman, Länstidningen

AUGUSTI

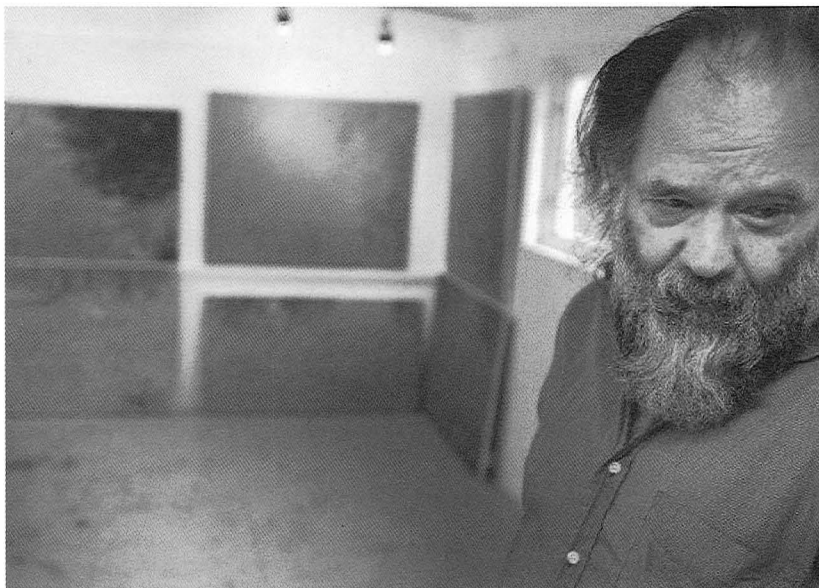
- 29 En 56-årig man dömdes för vårdslöshet i trafik sedan han kört i 180 km/h på raksträckan vid Optand.

OKTOBER

- 12 Föräldrar mötte politiker och tjänstemän om hotade Ope skola.
- 20 Anders Håkansta, Brunflo hembygdsförening konstaterar att det blivit ett förbiseende att föreningen inte tidigare har ansökt om byggnadsminnesförklaring för de många gamla byggnader som föreningen äger. Nu har en ansökan för hembygdsgårdens huvudbyggnad lämnats in och säkert kommer att beviljas, tror Anders.
- 22 En björn blev påkörd av en lastbil mellan Brunflo och Torvalla. Föraren klarade sig utan skador men björnen fick eftersökas och med svåra skador blev den avlivad.

NOVEMBER

- 20 Julmarknad på Brunflo hembygds gård.
Mycket folk och livlig handel trots det tråkiga marknadsvädret med regn hela dagen.

Himlar, vatten och alla nyanser av blått. Anders Eks måleri är sig likt och vem som inspirerat honom går inte att ta miste på. ”Redan som liten pojke upptäckte jag Claude Monet. Det fanns en tavla av honom i ett skolradiohäfte och den fastnade jag för direkt”, säger han.

Foto: Håkan Luthman, Länstidningen

- 22 Konstnären Anders Ek inviger sitt galleri hemma i Torvalla med egna målningar.

DECEMBER

- 20 Bil och buss kolliderade vid påfarten till E 14 i Torvalla. Bilens förare fick föras till Östersunds sjukhus med lindriga skador.

2012

FEBRUARI

- 17 Vinterbadar gör niondeklassarna i Brunflo när de undervisas i iskunskap. Det är 12:e året som denna kylslagna lektion ordnas. Viktigt att lära sig egen livräddning om man hamnar i en vak tyckte eleverna.
- 22 Den norske travtränaren Monnar Johansen fick sitt stall sönderkört. En bil kraschade rakt in i byggnaden. Bilen gick igenom ena stallväggen och in i ett bås som turligt nog var tomt.

En stilenlig entré ner i vaken under Kastalskolans traditionella livräddningslektion.

Foto: Ulrika Andersson, Länstidningen

MARS

- 22 Glädjerus när Brunflo IK blir klart för hockeyettan. Det skedde i Njurunda och efteråt tänkte man stänga in klubbens sportchef i duschen.

APRIL

- 16 Thailändska nyåret firades i Brunflo utanför en byggnad ombyggd till ett tempel. Dansuppvisning och mat ingick i firandet.
- 26 Obehöriga vikarier och uttröttade lärare problem för Kastalskolan i Brunflo. Bara 2 av 27 elever får godkända betyg. Förhållandet anmäls till Skolinspektionen.

MAJ

- 29 Många förslag på ökad trivsel kommer in till kommunen när fyra stadsdelar får säga sitt.
- 30 Sju PRO-föreningar gör upp i en länsfinal i frågesport i Brunflo. Underhållning med gruppen Harmoni bestående av Harald Jonsson och Rut Hornej. Anna Thor, Brunflo, 88 år deltar. Frösön vinner.

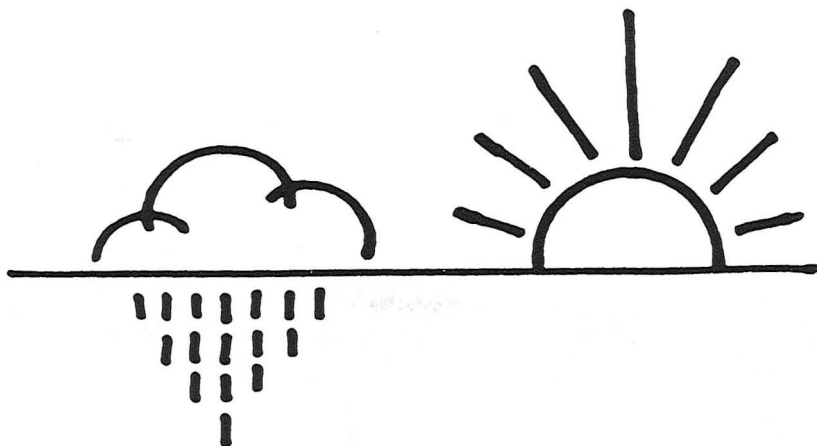

Det thailändska nyåret firades i mitten av april med bl.a. dansuppväsning.

Foto: Ulrika Andersson, Länstidningen

JUNI

- 1 Grytans läger säljs efter sju tomma år. Nästa månad anländer de första hyresgästerna till lägrets byggnader.
- 23 Traditionsenligt firas midsommar på Brunflo hembygdsgård med dans, lekar, resning av midsommarstången samt servering av kaffe med gott hembakat bröd.

Vädret 2010–2011

av Eva Heijdenberg

2010

Januari. Nyårsdagen var fin -12 grader och sol, men från den 5:e kom riktig kyla. Under -20 till den 15:e. Därefter lite bättre till sista veckan då det var $20-28$ minusgrader. Trettondagen -30° . Enligt uppgifter på radio var detta den kyligaste januarimånaden på 23 år!!

Februari blev också kall ner till -38° – då fick värmepumpar och kaminer bekänta färg.

Mars var normal med både kyla och snö.

April, maj och juni var väldigt kalla. Iskalla vindar från väster. Sista dagarna i juni kom värmen och även början av juli fick vi uppleva varma dagar, men det avbröts av regn i stora mängder. $40-50$ mm på bara två timmar. Under de fina dagarna fick bönderna jobba för att bärga höet.

Juli blev ungefär som juni. Temp $15-17^\circ$ och någon skur ibland med åska.

Augusti var bra, temp ca 15° . Omväxlande regn och fina soldagar.

I **september** var dagstemperaturen ca 9° men kall vind från väster. $29-30$ september $+1,5^\circ$.

Oktober var någon grad kyligare ca $2-8$ plusgrader, men ganska mycket sol. Den första snöskuren kom den 19:e men det försvann när regn kom. Det blev barmark månaden ut.

November – Temperaturen i början av månaden ca -5° men i slutet var det -15° och det snöade ganska mycket. Solen visade sig ibland.

December 2010 var väldigt kall i hela Sverige. Mycket snö och kyla även i södra Sverige. Här var temperaturen -30° , även julafton. Efter jul mildare, -10° . Nyårsafton -5° .

2011

Januari var en fin vintermånad med temp på -3° till -10° . Lite snöfall ibland. Däremot var det stora översvämningar i Australien och Sri Lanka.

I **februari** var det lika väder som januari fram till den 11:e då det blev kyligare, -10 till -15° . Kalla vindar. Solen tittade fram ibland. Sista veckan noll till -4° .

Mars var ungefär som januari och februari, $+2^{\circ}$ till -12° . Sol och moln växlades, men det kom snöskurar ibland.

I **april** var temperaturen på plus. Hela månaden var det 1–8 plusgrader. Det kom någon lättare skur som tinade bort. Ganska fin "Sista april" med många brasor.

I **maj** ganska bra temperatur med plusgrader. Hela månaden var det mellan 3° och 17° . Det kom omväxlande sol några dagar men även regn tidvis.

Första **juni** blev en fin sommardag med värme i solen $+19^{\circ}$. Juni var ovanligt varm i början men på midsommarafton med regn och temperatur på 10° . Men månadens sista dagar var varmare, 17° – 24° .

I **juli** var temperaturen bra på eftermiddagarna men det var mest mulet. Kalla vindar från väst. Någon enstaka dag tittade solen fram men regnet kom i stora mängder. Besvärligt med höbärgningen.

Augusti kom med mycket regn men ganska bra temperatur 10° – 17° . Avslutningen av månaden blev en fin sommardag!!

September blev en fin månad. Temperaturen 10° – 17° . Det var överlag en fin månad.

Även **oktober** var bra med mycket sol och 3–8 plusgrader och nästan ingen nederbörd.

November var också ganska fin med temperatur runt $+5^{\circ}$ nästan hela månaden och solen sken nästan alla dagar. Den 27:e kom en snöskur på en dm. Den 30:e åska och snöskurar.

I **december** blev det mera vinter. Lite snö nu och då. Temperatur runt -5° . Den 23:e blev det blixthalka så stadsbussarna inte kunde köra ut. Likadant för Länstrafiken.

Julafton och juldagen fint väder. Den 26:e blev det hård storm. 170.000 utan el. Många träd över vägarna. Tågtrafiken stod stilla. Nyårsafton var fin med sol och -10° .

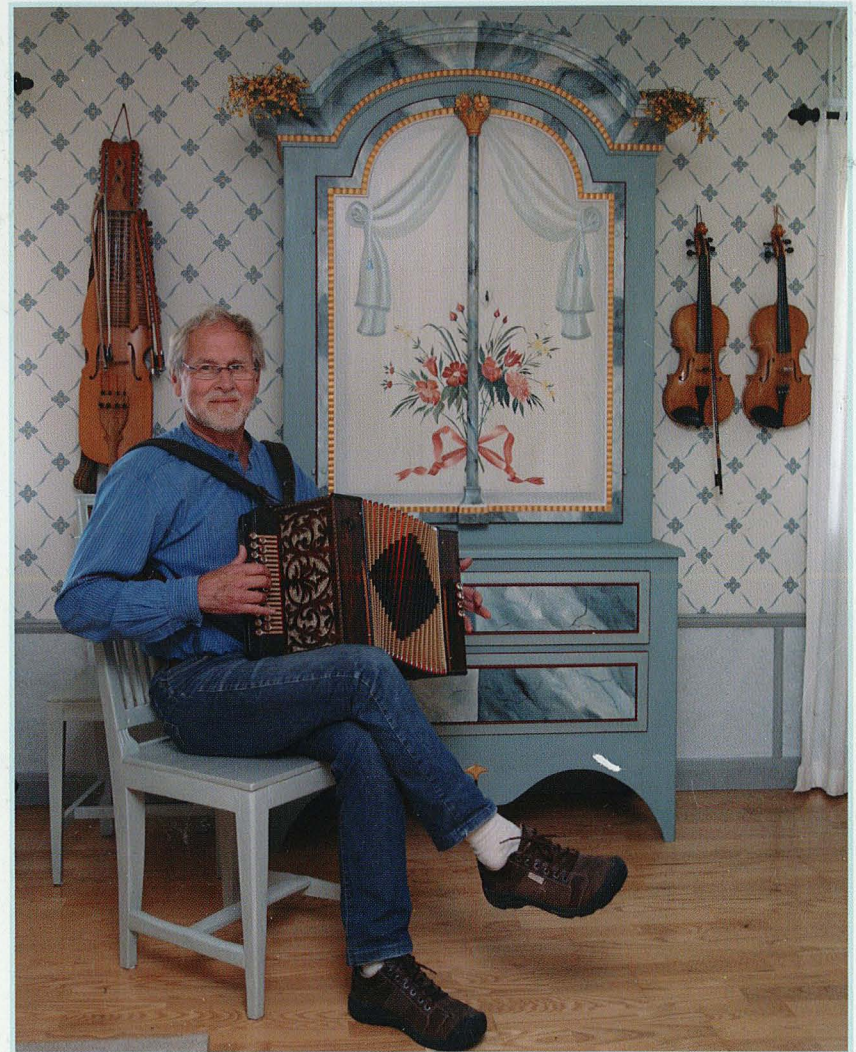
Välkommen till Brunflobygden!

Efter ett års uppehåll utkommer nu Brunflo och Marieby hembygdsföreningar åter med sin årskrift Brunflobygden!

Ett inslag som varit efterfrågat tidigare år har varit de "kyrkliga" notiserna. Därför är det extra glädjande att vi med hjälp av Brunflo och Marieby församling i år kan presentera dessa uppgifter. Även en hel del konfirmandfoton, vilka vi också publicerar, har vi fått ta del av.

I övrigt hoppas vi det finns något som intresserar alla i årets utgåva. Omslagets bilder hoppas vi lockar många nya läsare!

Krönikekommittén

BRUNFLO- BYGDEN

Brunflo och Marieby hembygdsföreningar

Årgång 62 2012

Välkommen till Brunflobygden!

Efter ett års uppehåll utkommer nu Brunflo och Marieby hembygdsföreningar åter med sin årskrift Brunflobygden!

Ett inslag som varit efterfrågat tidigare år har varit de "kyrkliga" notiserna. Därför är det extra glädjande att vi med hjälp av Brunflo och Marieby församling i år kan presentera dessa uppgifter. Även en hel del konfirmandfoton, vilka vi också publicerar, har vi fått ta del av.

I övrigt hoppas vi det finns något som intresserar alla i årets utgåva. Omslagets bilder hoppas vi lockar många nya läsare!

Krönikekommittén

